

นิตยสารภาพอภินิหารเดือน

จุดมตาบด

เมษายน 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**“พึงระลึกว่า เราทุกคนต้องสวดภาวนาเพื่อพระศาสนจักรเราต้องสวดภาวนา
เพื่อคนชรา คนป่วย เด็กและเยาวชน และบรรดาผู้ที่ถูกเบียดเบียน
เพื่อพระเจ้าจะได้ประทานพละกำลังให้กับพวกเขา
จะได้ไม่สูญเสียความเชื่อและความหวัง”**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 เมษายน**

**เพื่อนักเศรษฐศาสตร์จะได้มีความกล้าหาญ ในการปฏิเสศเศรษฐกิจแบบกีดกัน
และรู้วิธีที่จะเปิดเส้นทางใหม่ได้อย่างไร**

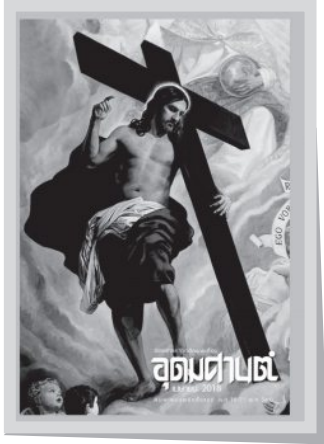
ฝูงสิงโตเข้าทำร้ายในสะมาเรีย

(2พงษ 17:21-41)

เมื่อพระเยชูเจ้าประสูติเรานับเป็น ค.ศ.1 และหากนับถอยหลังไปก่อนพระองค์จะเสด็จมาบังเกิดราว 586 ปี (586 ก.ค.ศ.) อาณาจักรอิสราเอล มีกรุงสะมาเรียเป็นเมืองหลวง ก็ถูกอาณาจักรอัสซีเรียมาตีแตก เราจึงต้องรู้ก่อนว่าแผ่นดินอิสราเอลโบราณ ตั้งแต่สมัยกษัตริย์ซาโลมอนเป็นต้นมา พวกเขาได้แตกแยกกันเป็นอาณาจักรอิสราเอล (ฝ่ายเหนือ) และอาณาจักรยูดาห์ (ฝ่ายใต้) เมื่ออาณาจักรอิสราเอลแตก พวกอัสซีเรียต้องการทำลายชาติพันธุ์ให้หมดสิ้น วิธีการก็คือกวาดต้อนผู้คนชาวอิสราเอลออกจากกรุงสะมาเรีย และนำผู้คนเชื้อชาติต่างๆ หลายเผ่าพันธุ์เข้ามาอาศัยอยู่แทน และแต่งงานกับหญิงพื้นเมือง เพื่อให้ลูกหลานที่คลอดออกมาเป็นเชื้อชาติผสม เพื่อจะได้สิ้นชาติอิสราเอลเลยทีเดียว

เมื่อคนต่างเชื้อชาติเผ่าพันธุ์เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของพระเป็นเจ้าพวกเขาได้ทำสิ่งอันไม่บังควร คือต่างก็นำเอารูปเคารพ เทวรูป และเทพเจ้าของตนเข้ามากราบไหว้ หากเราอยากรู้ว่าเพื่อนบ้านของชาวอิสราเอลนับถือพระอะไรบ้างก็ควรที่จะอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ (2พงษ 17:29-34) ผลร้ายของการไม่เคารพพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ก่อให้เกิดฝูงสิงโตเข้ามาทำร้ายกัดกินผู้คน จนพระราชอาแห่งอัสซีเรียต้องเรียกบรรดาสมณะกลับมาในแผ่นดินอิสราเอลเพื่อสอนชนต่างเชื้อชาติให้รู้จักกฎหมายของโมเสสและปฏิบัติตนอย่างถูกต้องในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ บรรดาสมณะเหล่านี้จึงเข้าอยู่อาศัยที่เมืองเบธเอล

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า... ชาวยิวในแผ่นดินยูดาห์ (ฝ่ายใต้) รังเกียจชาวสะมาเรีย (ฝ่ายเหนือ) เพราะถือว่าเป็นลูกผสมไม่บริสุทธิ์ มิใช่เป็นลูกของพระเจ้าที่แท้จริง ความบาดหมางของชาวยิวและชาวสะมาเรียคงเนื่องจากการขาดความรัก เห็นอกเห็นใจพี่น้องร่วมชาติที่ต้องพบชะตากรรมอันยากลำบาก บ้านแตกสาแหรกขาด พระเยชูเจ้าพระบุตรของพระองค์จึงเสด็จลงมาบังเกิดและทรงสอนพวกเขาให้รู้จักรักพี่น้องอย่างไม่มีเชื้อชาติขีดคั่น เช่น ในเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ลก 10:29-37) และหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำของยาโคบ (ยน 4:1-42) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดให้ลูกเรารู้จักตรงเข้าช่วยเหลือกันที่เมื่อมีผู้ต้องการ โดยลืมนึกถึงที่อาจจะมีความบาดหมาง และหวังดีต่อเขาต่อไปในอนาคตด้วยเทอญ ๕

ปกหน้า

สมโภชปีสากลขององค์พระเยซูเจ้า ปีนี้ตรงกับวันอาทิตย์ที่ 1 เมษายน อดมตาคัดข้อเสนอภาพการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้าต่างจากปีที่แล้วๆ มา จงใจเสนอว่าแผนการไถ่บาปมนุษย์นั้น พระบิดาทรงประทับอยู่กับพระบุตรของพระองค์ตลอดเวลา เป็นผู้ร่วมการไถ่บาปมนุษย์พร้อมกับองค์พระจิตเจ้า ซึ่งรัศมีที่พระเศียรของพระบิดา ศิลปินจะวาดเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งหมายถึง พระตรีเอกภาพ พระบิดา และพระบุตร และพระจิต พระบิดาทรงอุ้มโลกไว้ในพระหัตถ์ โลกที่รอดพ้นจากบาปและความตาย เป็นโลกที่พระเจ้าทรงรักจนถึงกับประทานพระบุตรแด่องค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร์ (ยน 3:14-21) ภาพนี้ยังสะท้อนข้อความพระคัมภีร์ ฟป 2:6-11 ที่นักบุญเปาโลสรุปเรื่องราวของพระเยซูเจ้าลงไว้อย่างหมดจดเพียง 8 บรรทัดเท่านั้น และ 3 บรรทัดสุดท้ายของตอนนี ท่านเขียนว่า 'พระเจ้าจึงทรงเจ็ดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง และประทานพระนามให้แก่พระองค์ พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น เพื่อทุกคนในสวรรค์และบนแผ่นดิน รวมทั้งใต้พื้นพิภพ จะย่อเอ้าลงนมัสการพระนาม "เยซู" นี้ และเพื่อชนทุกภาษาจะได้ร้องประกาศว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า พระบิดา'

หมายเหตุ : ภาพปกเป็นภาพเน้นชัยชนะแห่งปีสากลขององค์พระเยซูเจ้า ภาพที่เพิ่มเข้ามาในหน้าขาว-ดำนี้ เป็นภาพของพระบิดาเจ้าผู้ทรงร่วมแผนการไถ่บาปมนุษย์ในพระตรีเอกภาพ

ปกหน้าใบ

เหตุการณ์เรื่องศิษย์สองคนเดินทางไปเอมมาอูส มีเพียงพระวรสารของนักบุญลูกาเพียงท่านเดียวที่บ้านที่เรื่องนี้เอาไว้ พระวรสารอีกสามฉบับที่เหลือไม่มี หลังวันสมโภชปีสากลเราต้องอ่านเรื่องนี้ในพิธีกรรมอย่างแน่นอน นับเป็นเหตุการณ์ที่ทรงพลังและให้แรงบันดาลใจแก่ผู้คนตลอดมาทุกยุคทุกสมัย ภาพนี้เป็นภาพวาดเรื่องราวศิษย์สองคนเดินทางไปหมู่บ้านเอมมาอูสที่แปลก บรรยากาเป็นการเดินทางผ่านป่าแต่ก็มีแสงสว่างตรงทางเดินและปลายทาง อีกทั้งบุคคลที่มาร่วมเดินทางตรงกลาง ก็มีแสงเรืองสว่างส่องบนร่างของเขา....ชื่นใจในวันปีสากลทุกท่านครับ

ใครอ่านใคร

“อ่านอีกครั้ง” เป็นเหมือนชื่อธีมหลักของการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งล่าสุด (แหม ๆ มาว่าครั้งต่อไปอาจจะไม่สามารถจัดที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ได้แล้ว เพราะจะมีการปิดปรับปรุง) งานที่เกิดการมารวมตัวกันทั้งของหนังสือ นักเขียน ผู้จัดพิมพ์สำนักพิมพ์ หรือนักอ่าน ย่อมเป็นสนามที่น่าสนใจ เพราะกลุ่มเป้าหมายโดยตรงมารวมกันอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา น่าดีใจต่อไปที่ยังเห็นคนอ่านมาชุมนุมกันเนืองแน่น จนตัวกระผมเองมักจะเลือกไปวันที่คนน้อย รายการแบบนี้ในแต่ละปี เทรนด์ หรือกระแสก็เปลี่ยนไป ปีนี้จะโดยการกำหนดของใคร หรือไม่มีการกำหนดใด ทุกคนก็ยอมรับและเข้าใจตรงกันว่า “หนังสือประวัติศาสตร์มาแรง”

ในงานสัปดาห์หนังสือมีการจัดนิทรรศการชื่อเดียวกับงาน ดูน่าสนใจมากๆ เพราะมันบอกเล่าเรื่องราวของประวัติศาสตร์การพิมพ์หนังสือ ไล่เรียงมาทั้งในระดับโลกและเจาะเข้ายังประเทศไทย มันตอกย้ำความเข้าใจเรื่องประวัติศาสตร์ของผมในมุมหนึ่งเลยทีเดียว “ประวัติศาสตร์มันอยู่ที่ว่าใครเขียน”

“ภาษาไทย เช่นเดียวกับภาษาอื่นทั่วโลกที่มีการสั่งสม และพัฒนาออกมาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ แต่การอ่านออกเขียนได้ของสังคมไทยยุคโบราณจำกัดในแวดวงชั้นนำและศาสนจักร การอ่านเริ่มเป็นที่กว้างขวางในสยาม เมื่อหมอบรัดเลย์ได้ตั้งโรงพิมพ์มิชชันนารีในปี พ.ศ. 2379 (ค.ศ. 1836) อีก 3 ปีต่อมาพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ว่าจ้างให้หมอบรัดเลย์พิมพ์ประกาศห้ามสูบบุหรี่จำนวน 9 พันฉบับ ถือว่าเป็นเอกสารราชการฉบับแรก ที่จัดพิมพ์เพื่อแจกจ่ายให้ประชาชน” (ข้อมูลจากเอกสารประกอบนิทรรศการ “อ่านอีกครั้ง”) แต่เอกสารราชการฉบับแรก อาจไม่ได้แปลว่าหนังสือเล่มแรก หนังสือที่อ้างถึงว่าเป็นหนังสือเล่มแรกและมีปีชัดเจนก็คือ หนังสือคำสอนคริสต์ตัง จัดพิมพ์ในปี 1719 ที่กล้าฟันธงขนาดนั้น เพราะในหนังสือเองก็เขียนถึงปี ค.ศ. ที่จัดพิมพ์ไว้ด้วย น่าเสียดายที่เมื่อพูดถึงหนังสือเล่มต้นๆ หนังสือจากฝั่งคาทอลิกมักถูกหลงลืมไปอย่างมีนัยยะ

เดือนเมษายน 2018 มาพร้อมกับความสับสนของอากาศ เดียวหนาว เดียวร้อน เป็นอีกอย่างในชีวิตที่คาดเดาได้ยาก ผมมีเดินทางไปร่วมประชุมกับนักสื่อสารคาทอลิกจากทั่วโลก ที่เป็นคณะกรรมการบอร์ดาตามภาคพื้นทวีปต่างๆ คงจะเป็นอีกประสบการณ์หนึ่งที่ที่น่าสนใจในการเรียนรู้แล้วนำมาปรับใช้ในการทำงานสื่อของพระศาสนจักรในประเทศไทยต่อไป กลับมานับไปข้างหน้าอีก 2 อาทิตย์กว่า สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยได้แพลนไว้ว่าจะพาพี่น้องที่สนใจประวัติศาสตร์คริสตศาสนาในจุดตั้งต้น ได้ไปยังที่จริง ฟังเรื่องจากผู้รับผิดชอบประวัติศาสตร์ของคริสตศาสนาในประเทศไทย ไม่นโน ไม่นาคาเดา ไม่นจินตนาการ เพราะสิ่งเหล่านั้นมันเยอะไปแล้ว ตามหาความจริงและทำความเข้าใจแบบเปิดตาเปิดใจกันดีกว่า

ปกติแล้วการอ่านไม่เคยทำร้ายใคร จะอ่านกี่ครั้งหรืออ่านอีกครั้งก็ไปอ่านกันเถาะครับ อ่านเสร็จแล้วกลับมาอ่านชีวิตของตนเอง ให้มีความสุขและอยู่ในศีลในพรเสมอ

บรรณาธิการบริหาร

1 วันที่ 1 เมษายน สมโภชปีศา พระเยซูเจ้า ทรงกลับคืนพระชนมชีพ	8 วันที่ 8 เมษายน อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปีศา (ฉลองพระเมตตา)	9 วันที่ 9 เมษายน ขอเชิญร่วมงานสังสรรค์วันปีศา เสวนา “พระหัตถ์ของพระเจ้า ทรงพลาญภาพ” (เทียบ อพยพ 15:16) วันจันทร์ที่ 9 เมษายน 2018 เวลา 08.30-12.30 น. ที่ห้องนมัสการ ชั้น 4 สภาคริสตจักรในประเทศไทย
21 วันที่ 21 เมษายน คณะซิสเตอร์กลาริส กาปูชิน พนม ขอเชิญร่วมขอบพระคุณพระเจ้า โอกาสครบ 30 ปีแห่งการเปิดอารามแม่พระแห่งปวงเทวา และพิธีสมโภชแห่งการปฏิญาณตนของซิสเตอร์มาเรีย ฟรังซิสกา ฟิลิปป์ นักรบพรษา ซิสเตอร์มาเรีย เทียรา บัวอร ชากิรมย์ พิธีบูชาขอบพระคุณ โดยพระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดาร์กุลศีล วันเสาร์ที่ 21 เมษายน 2018 เวลา 10.00 น. ที่อารามแม่พระแห่งปวงเทวา พนม จ.สุราษฎร์ธานี		
22 วันที่ 22 เมษายน กลุ่มฆราวาสแพร่ธรรม ขอเชิญร่วมแบ่งปันพระวาจา โดยคุณพ่อเอกมัย เหลือหลาย วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2018 เวลา 13.00 น. ที่ตึกวันทามารีย์ ชั้น 2 วัดเซนต์หลุยส์ ถนนสาทร	27-28 วันที่ 27-28 เมษายน สังฆมณฑลราชบุรี คณะอนุกรรมการคาทอลิกเพื่อผู้สูงอายุ ขอเชิญร่วมงานชุมนุมผู้สูงอายุคาทอลิก ระดับชาติ ครั้งที่ 13 “ก้าเมตตา ศิษย์พระคริสต์ ชีวิตจิตผู้สูงวัย” ที่อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก จ.สมุทรสงคราม วันที่ 27-28 เมษายน 2018	

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14
“ฉลอง 100 ปี อุดมศาสตร์ นิตยสารคาทอลิกไทย ก้าวต่อไปด้วยใจรำลึกคุณ”
วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018
พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 17.00 น.
ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ชาทวีสัย
ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับนี้ราคา 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คเช็คพร้อมส่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 160 ปีแห่งการประจักษ์ของแม่พระที่เมืองลูร์ด
รำพึงไตร่ตรองข้อคิดที่ได้รับจากการประจักษ์
ของแม่พระ

ชีวิตคริสตชน

- 30 ข้างธรรมาสัน
31 กว่าจะเป็นนักบุญ
32 ระหว่างเดือน
34 วันละก้าวกับพระเยซู
36 บันทึกธรรมทูต
39 บทความเตือนใจตนเอง
ไม่มีความเจ็บปวดที่สูญเปล่า
42 บัญญัติศัพท์
43 ท่วงทำนองแห่งรัก
44 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
46 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
48 คริสต์ ดิด กับนักจิตวิทยา
53 ไต่ตามโค้งตะวัน
60 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตรล์ฟ้อย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมส

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
76 บทความ ธรรมล้ำลึกปัสกา
78 บทสวดของฉันทน์
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนอตนพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มอบคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

เป็นเด็กซีโรค ยากจน และอ่อนด้อยทางสติปัญญา แต่ท่านมีจิตใจที่บริสุทธิ์ถึงดงาม ซื่อตรง และเปี่ยมด้วยความเชื่อ ความศรัทธา และความรักต่อพระเจ้า ชวนให้พ่อดิถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าในพระวรสารที่ว่า “ข้าแต่พระบิดา เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ข้าพเจ้าสรรเสริญพระองค์ที่ทรงปิดบังเรื่องเหล่านี้จากบรรดาผู้มีปรีชาและรอบรู้ แต่ทรงเปิดเผยแก่บรรดาผู้ต่ำต้อย ถูกแล้วพระบิดาเจ้าข้า พระองค์พอพระทัยเช่นนั้น” (มธ 11:25-26)

1. เหตุการณ์ก่อนการประจักษ์ของแม่พระเมืองลอร์ด กรอบครัวซูบิรุส และชีวิตวัยเด็กของนักบุญแบร์นาเดตก่อนการประจักษ์ของแม่พระ

เหตุการณ์ก่อนการประจักษ์ของแม่พระเมืองลอร์ด

อาจกล่าวได้ว่าในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 บรรยากาศในประเทศฝรั่งเศสเป็นบรรยากาศแห่งความขัดแย้ง ประเทศที่ครั้งหนึ่งเคยถูกขนานนามว่า “บุตรหัวปีของพระศาสนจักร” เนื่องจากเป็นประเทศที่ความเชื่อคาทอลิกหยั่งรากลึกนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 496 เมื่อกษัตริย์โกโลวิสทรงรับศีลล้างบาปจากนักบุญเรมี พระสังฆราชเมืองแรงส์ในวันพระคริสตสมภพ พร้อมกับทหารอีก 3,000 คน และทรงนำชาติฝรั่งเศส (ประเทศฝรั่งเศสในปัจจุบัน) ให้กลับเป็นชาติคาทอลิกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศแห่งนี้ ครั้งหนึ่งเคยภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกบางท่านได้รับเลือกจากพระศาสนจักรสากลให้ดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปา มีสมาชิก

บางท่านเป็นนักบุญผู้ศักดิ์สิทธิ์ และสมาชิกบางท่านเป็นผู้เห็นการประจักษ์ของพระเยซูเจ้าหรือแม่พระ
ความเชื่อคาทอลิกในประเทศฝรั่งเศสถูก
สั่นคลอนด้วยการปฏิวัติฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1789
คริสตชนถูกเบียดเบียน วัดและอารามนักบวช
มากมายถูกเผาทำลาย ในยุคต่อมาซึ่งเป็นยุค
จักรวรรดิที่ 1 ของนโปเลียน (ค.ศ. 1799) นโปเลียน
ได้ควบคุมประเทศฝรั่งเศสด้วยกำลังทหาร และ
ใช้นโยบายทางการเมืองที่แข็งกร้าวกับประเทศ
เพื่อนบ้าน ในประเทศฝรั่งเศสเองเกิดความ
ขัดแย้งกันระหว่างความเชื่อทางศาสนาและความ
เชื่อในความรู้ของวิทยาศาสตร์สมัยใหม่รวมทั้ง
ความคิดที่ปฏิเสธศาสนา แม่พระศาสนจักรคาทอลิก
จะได้รับการฟื้นฟูในปี ค.ศ. 1801 แต่ไม่อาจยุติ

ความขัดแย้งและการแยกกันอย่างสิ้นเชิงของ
พระศาสนจักรกับรัฐ การปกครอง และการเมือง
ของประเทศฝรั่งเศสซึ่งเกิดขึ้นอย่างถาวร

ลัวร์อยู่ห่างไกลอย่างมากจากปารีสซึ่งเป็น
เมืองหลวงซึ่งเป็นศูนย์กลางของความขัดแย้ง
ระหว่างความเชื่อคาทอลิกและความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์รวมทั้งความคิดที่ปฏิเสธศาสนา กระนั้น
ก็ดีลัวร์ก็ยังได้รับอิทธิพลบ้างจากการเปลี่ยนแปลง
ทางการเมือง และเศรษฐกิจที่ตกต่ำอันเป็นผลมาจาก
การปฏิวัติอุตสาหกรรม ก่อน ค.ศ. 1866 ซึ่งเป็นปีที่
เปิดใช้ทางรถไฟที่ลัวร์ การเดินทางมายังลัวร์มีวิธี
เดียวคือโดยรถม้าซึ่งต้องใช้เวลานานมาก และการ
เดินทางเต็มไปด้วยความยากลำบาก

ในช่วงเวลาระหว่างการประจักษ์ของแม่พระ
ลัวร์เป็นเพียงตำบลเล็กๆ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้
ท่ามกลางเทือกเขาพีเรนีส ซึ่งกั้นพรมแดนระหว่าง
ฝรั่งเศสกับสเปน ลัวร์มีพลเมืองราวสี่พันคน ถนน
หนทางคับแคบ บ้านช่องก็เก่าแก่ มีการปกครองใน
ระดับท้องถิ่น มีหนังสือพิมพ์ และวัดประจำตำบล
พลเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการโรงสี ทำ
เหมืองแร่ เลี้ยงสัตว์ ทำนา และเป็นกรรมกร พวกเขา
แต่งตัวแบบชาวพีเรนีส และใช้ภาษาท้องถิ่น มีคนชั้นสูง
และผู้มีการศึกษาที่ไม่มากนักที่ตำบลเล็กๆ แห่งนี้

ใกล้ๆ ลัวร์มีสักการสถานที่ยาวความ
ศรัทธาต่อแม่พระและเป็นสถานที่แสวงบุญถึง
สามแห่ง คือ สักการสถานแม่พระแห่งเบซาราม ห่างจาก
ลัวร์ไปทางทิศตะวันตก 20 กิโลเมตร สักการสถาน
แม่พระแห่งเฮอาส ห่างจากลัวร์ไปทางทิศใต้ 50
กิโลเมตร และสักการสถานแม่พระแห่งกาเรซอง
ห่างจากลัวร์ไปทางทิศตะวันออก 70 กิโลเมตร เมื่อ
วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1854 ก่อนการประจักษ์ของ
แม่พระที่ลัวร์ 4 ปี สมเด็จพระสันตะปาปาปีโอ ที่ 9
ทรงประกาศข้อความเชื่อเรื่องแม่พระปฏิสนธิธรรม
คือแม่พระถือกำเนิดมาโดยปราศจากบาปกำเนิด

ครอบครัวซูบิรุสและชีวิตวัยเด็กของนักบุญ แบร์นาแดตก่อนการประจักษ์ของแม่พระ

แบร์นาแดต ซูบิรุส เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1844 ที่โรสโบลี ท่านเป็นลูกสาวของนายฟรังซัวส์ และนางหลุยส์ ซูบิรุส บิดามารดาของท่านแต่งงานด้วยความรักและเป็นคริสตชนใจศรัทธา ทั้งสองใช้ความรัก ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความเชื่อในพระเจ้า และการภาวนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ครอบครัว ด้วยบรรยากาศอันเปี่ยมด้วยความรักและความอบอุ่นในครอบครัว เราจึงไม่แปลกใจที่แบร์นาแดตเรียกโรสโบลีบ้านที่ท่านเกิดว่า **“โรสแห่งความสุข”**

นายฟรังซัวส์และนางหลุยส์ ซูบิรุสมีลูกด้วยกัน 9 คน (เสียชีวิตตอนเด็ก 5 คน) แบร์นาแดตเป็นลูกสาวคนโต ท่านรับศีลล้างบาปที่วัดนักบุญเปโตร วัดประจำตำบลลูร์ด เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1844 (สองวันหลังจากท่านเกิด และตรงกับวันครบรอบการแต่งงานหนึ่งปีของบิดามารดาของท่าน) แม่ทูนหัวของท่านคือแบร์นาร์ดคุณป้าของท่าน เธอได้ตั้งชื่อนักบุญองค์อุปถัมภ์ให้กับท่านคือ “มารีย์ แบร์นาร์ด” แต่ใครมักเรียกท่านว่า “แบร์นาแดต” ตามภาษาท้องถิ่น

หลังจากที่แบร์นาแดตเกิดมาได้ไม่นาน ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1844 มารดาของท่านถูกไฟลวกและไม่สามารถให้นมแก่ท่านได้ จึงส่งท่านไปที่ตำบลบาร์เทร์ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากลูร์ด ให้ท่านไปอยู่กับนางมารีย์ ลาเกือ เพื่อเขาจะได้เป็นแม่นมให้ท่าน ท่านพักอยู่กับนางมารีย์ ลาเกือเป็นเวลา 18 เดือน หลังจากนั้นท่านกลับมาเจริญชีวิตที่โรสโบลีอีกครั้ง เมื่ออายุได้ 2 ปี 4 เดือน ต่อมาบิดาของท่านเกิดอุบัติเหตุทำให้ต้องเสียดวงตาข้างซ้าย สุขภาพของแบร์นาแดตเองก็ไม่สู้ดี ท่านเริ่มเป็นโรคหืดเมื่ออายุ 6 ขวบ

ต่อมากิจการโรงสีของบิดาของท่านประสบปัญหาเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจไม่ดี ประกอบกับความใจดีที่บิดามารดาของท่านมีต่อลูกค้าและคนยากจน ทั้งสองเปิดประตูบ้านต้อนรับและให้ความช่วยเหลือแก่คนยากจน สำหรับลูกค้าที่มีความขัดสน บิดามารดาของท่านอนุญาตให้พวกเขา นำเมล็ดข้าวและแบ่งไปก่อนโดยผ่อนชำระคืนเมื่อพวกเขาหาเงินมาได้ แต่ลูกค้าหลายๆ คนไม่ได้ชำระหนี้หรือชำระหนี้คืนเป็นบางส่วน ทำให้กิจการโรงสีขาดทุน และต้องล้มเลิกกิจการในที่สุด

ในปี ค.ศ. 1854 เมื่อแบร์นาแดตอายุ 10 ปี และเป็นปีที่สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ทรงประกาศข้อความเชื่อเรื่องแม่พระปฏิสนธินิรมล ครอบครัวซูบิรุสต้องย้ายออกจากโรงสีและไปเช่า

บ้านเก่าๆ อยู่ ฟรังค์ทำงานเป็นกรรมกรรับจ้างรายวัน ส่วนหลุยส์รับจ้างทำงานบ้านบ้าง ซักเสื้อผ้าบ้าง และรับจ้างทำงานในทุ่งนาบ้าง เพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูลูกทั้ง 4 คน คือ เบร์นาเด็ต ลูกสาวคนโต ตัวเน็ค มารีย์ (เกิดวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 1846) ของ มารีย์ (เกิดวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 1851) และยูลเต็ง (เกิดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1855) หนึ่งปีต่อมา ในฤดูใบไม้ร่วงปี ค.ศ. 1855 เกิดการระบาดของโรคหิวอดที่ลัวร์ด เบร์นาเด็ตป่วยด้วยโรคหิวอด แม้ท่านจะหายจากโรคแต่ผลของการเป็นโรคหิวอดทำให้โรคหิดของท่านกำเริบหนักขึ้น

ระหว่างฤดูหนาวปี ค.ศ. 1856-1857 เบร์นาเด็ตไปทำงานรับใช้ที่บ้านและร้านอาหารเล็กๆ ของป้า เบร์นาร์ตแม่ทูนหัวของท่าน ในความยากลำบากที่ท่านต้องเผชิญ ท่านภาวนาขอพระเจ้าและได้รับพลังจากพระองค์ ผู้ที่พบเบร์นาเด็ตเล่าว่าพวกเขาเห็นท่านถือสายประคำในมือเสมอ

ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1856 ครอบครัวซูบิรส์ต้องเผชิญกับความยากลำบากอย่างหนักเนื่องจากบิดามารดาของเบร์นาเด็ตตกงาน และไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าบ้าน จึงต้องพาครอบครัวย้ายมาอาศัยอยู่ที่บ้านซึ่งแต่เดิมเคยเป็นที่คุมขังนักโทษที่เรียกว่ากาโช (Cachot) เป็นห้องพักเล็กๆ ขนาด 3.72 เมตร X 4.40 เมตร หรือประมาณ 16 ตารางเมตร ซึ่งมีดื่บและอัฒขึ้น ของนายอังเดร ซาญส์ญาติของพวกเขา

เกิดเรื่องน่าเศร้ากับครอบครัวซูบิรส์อีกครั้งเมื่อวันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 1857 ฟรังค์ถูกตำรวจจับ โดยถูกกล่าวหาว่าขโมยแป้งทำอาหารจำนวนหนึ่ง เขาถูกขังคุกโดยปราศจากความผิด ที่สุดหลังจากที่ถูกจำคุก 9 วัน ตำรวจก็ปล่อยตัวเขาเมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1857 เพราะไม่มีหลักฐานที่ยืนยันว่าเขาทำผิดจริง ถึงกระนั้นเหตุการณ์นี้ได้สร้างตราประทับและแผลลึกที่เจ็บปวดในจิตใจของฟรังค์ผู้เป็น

คริสตชนที่ดีและหัวหน้าครอบครัวซูบิรส์ เพราะเขาถูกเพื่อนบ้านบางคนมองว่าเป็นขโมย และผู้จ้างบางคนก็ไม่จ้างเขาอีกต่อไปเนื่องจากเขามีประวัติที่ไม่ดีที่เคยถูกจำคุกเพราะขโมยของของผู้อื่น

ระหว่างเดือนกันยายน ค.ศ. 1857 - เดือนมกราคม ค.ศ. 1858 บิดามารดาของเบร์นาเด็ตส่งท่านไปที่ตำบลบาร์แทร์อีกครั้ง ให้ไปอยู่กับนางมารีย์ ลาเกือ แม่หมของท่าน ไปทำงานรับใช้ในบ้านและดูแลฝูงแกะของครอบครัวของนางมารีย์ ลาเกือ เพื่อให้เบร์นาเด็ตได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีสุขภาพของท่านจะได้ฟื้นฟู และบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัว พร้อมกันนั้นแม่หมของท่านจะได้สอนคำสอนเพื่อเตรียมท่านรับศีลมหาสนิทครั้งแรก แต่การสอนคำสอนไม่ค่อยเป็นผลเท่าไร เพราะท่านสติปัญญาไม่สู้ดี ท่านพูดได้เพียงภาษาท้องถิ่นและไม่รู้ภาษาฝรั่งเศส แม้ท่านจะกระตือรือร้นในการเรียนคำสอน แต่การเรียนไม่คืบหน้าเท่าใดนัก ท่านสวดเป็นภาษาฝรั่งเศสได้เพียงบทข้าแต่พระบิดาและบทวันทามารีย์เท่านั้น แม่หมของท่านจึงสรุปว่าท่านไม่มีความสามารถพอที่จะเรียนรู้คำสอนเพื่อเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทได้ เนื่องจากเบร์นาเด็ตมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะรับศีลมหาสนิท ดังนั้น ท่านจึงขอบิดามารดากลับไปอยู่ที่บ้านเพื่อเรียนคำสอนเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทครั้งแรก ที่สุดเมื่อบิดามารดาอนุญาต รวากลางเดือนมกราคม ค.ศ. 1858 ท่านได้เดินทางกลับมาอาศัยอยู่ที่บ้านกาโชที่ลัวร์ด

ไต่ตรองจากเหตุการณ์ก่อนการประจักษ์ของแม่พระเมืองลัวร์ด ครอบครัวซูบิรส์และชีวิตวัยเด็กของนักบุญเบร์นาเด็ตก่อนการประจักษ์ของแม่พระ

ถ้าที่แม่พระประจักษ์ที่ลัวร์ดมีชื่อว่า “มัสซาเบียล” (Massabieille) เป็นภาษาถิ่นแปลว่า “หินเก่า” นักประวัติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัย

ออกเฟร็ดได้บรรยายถึงตำแหน่งนี้ในหนังสือของเธอว่า ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 ตำแหน่งนี้เป็นที่พักชั่วคราวของคนเลี้ยงสัตว์และฝูงสัตว์เลี้ยง เป็นสถานที่ที่หมู่มากมาหาอาหารและพักผ่อนที่นั่น **ถ้าฉันต่ำต้อยไร้คุณค่า และเคยเป็นที่พักสำหรับสัตว์แห่งนี้ได้รับการยกฐานะขึ้นและมีคุณค่าเมื่อแม่พระประจักษ์มา** ตำแหน่งนี้กลายเป็นสถานที่สงบเงียบสำหรับการภาวนา ความหวัง สันติสุข ความเคารพ และความเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักต่อพระเจ้า **สิ่งนี้เตือนใจเราว่า เรามนุษย์เป็นคนบาปที่ต่ำต้อยเหมือนกับถ้ามีสซาเบียลก่อนการประจักษ์ของแม่พระ แต่ความรักของพระเจ้าโดยผ่านทางศีลล้างบาปได้เปลี่ยนร่างกายของเราให้กลับเป็นพระวิหารของพระเจ้า** ทำให้พ่อคิดถึงบทภาวนาของแม่พระในพระวรสารของนักบุญลูกา “(พระเจ้า) ทรงยกย่องผู้ต่ำต้อยให้สูงขึ้น” (ลก 1:52) ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องรักษาชีวิตของเราให้มีคุณค่าเสมอสมกับการเป็นที่ประทับของพระเจ้า ด้วยการหมั่นทำความดีตามพระประสงค์ของพระองค์ และหลีกเลี่ยงบาปซึ่งทำให้ชีวิตของเราซึ่งเป็นพระวิหารของพระเจ้าเปื้อนหมองและตกต่ำ หากเราพลาดพลั้งตกในบาป ขอให้คำเตือนของแม่พระเมืองลูร์ดที่ทรงสอนให้เราหมั่นสวดภาวนา กลับใจ ใช้โทษบาป อยู่ในใจของเราและถูกนำมาปฏิบัติเสมอในชีวิตของเรา

บ้านหลังที่ครอบครัวชูปีร์ย้ายเข้ามาอาศัยก่อนการประจักษ์ของแม่พระ บ้านหลังนี้ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นที่คุมขังนักโทษ หรือที่รู้จักกันในนามของกาโช (Cachot) ดูภายนอกแล้วเป็นบ้านหลังเล็กที่ไม่น่าอยู่ มีดทึบ และอับชื้น ครอบครัวอยู่อย่างแออัด และยากจน แต่บ้านนี้กลับงดงามด้วยความรักต่อกันของบิดามารดา ความศรัทธาที่พวกเขามีต่อพระเจ้า และความเชื่อที่มีชีวิตชีวาที่ถ่ายทอดมายังแบร์นาเด็ตลูกสาวคนโต ทำให้ท่านมีจิตใจที่บริสุทธิ์ ซื่อตรง เปี่ยมด้วยความเชื่อ ความ

ศรัทธา และความรักต่อพระเจ้า **บ้านอันยากจนแต่เปี่ยมด้วยความสุข เพราะมีความรักของพระเจ้า นำทาง** ทำให้พ่อคิดถึงบ้านของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่นาซาเร็ธซึ่งเป็นแบบฉบับของครอบครัวทั้งหลาย สิ่งนี้เตือนใจเราว่าหากครอบครัวของเรามีพระเจ้า นำทาง มีครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เป็นแบบฉบับ และสมาชิกในครอบครัวดำเนินชีวิตอย่างเข้มแข็งตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ครอบครัวของเราจะเปี่ยมด้วยพระพรของพระเจ้าและสันติสุขเสมอ จะไม่มีความเลวร้าย หรือความยากลำบากใดๆ ทำลายครอบครัวของเราลงได้เลย

ในฤดูร้อนปี ค.ศ. 1857 - เดือนมกราคม ค.ศ. 1858 บิดามารดาของแบร์นาเด็ตส่งท่านไปที่ตำบลบาร์เทอร์ ให้ไปอยู่กับนางมารีย์ ลากือแม่ของของท่าน เหตุผลหนึ่งก็คือเพื่อให้แบร์นาเด็ตได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกว่าที่บ้านกาโชเพื่อฟื้นฟูสุขภาพของท่าน แต่เพราะแบร์นาเด็ตอยากรับศีลมหาสนิทครั้งแรก และท่านรู้ว่าหากอยู่ที่บาร์เทอร์ต่อไป แม้จะมีชีวิตที่สะดวกสบายกว่าอยู่ที่บ้านกาโชแต่ท่านก็คงไม่ได้รับศีลมหาสนิทครั้งแรกอย่างแน่นอน ท่านจึงตัดสินใจขอบิดามารดาของท่านกลับบ้าน ด้วยเหตุผลเดียวคือเพื่อเรียนคำสอนเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทครั้งแรก ที่สุดเมื่อบิดามารดาอนุญาต ท่านได้เดินทางกลับบ้านกาโชที่ลูร์ดเมื่อกลางเดือนมกราคม ค.ศ. 1858 ไม่ถึงหนึ่งเดือนก่อนวันที่แม่พระประจักษ์แก่ท่านครั้งแรก (11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858) **เพราะท่านรักพระเยซูเจ้าสุดหัวใจและปรารถนาที่จะรับศีลมหาสนิทครั้งแรก จึงทำให้ท่านได้พบกับแม่พระ** จากการไปหาพินที่ถ้ามีสซาเบียลเพื่อบรรเทาความหนาวเย็นที่บ้านเล็กๆ อันคับแคบของท่าน สิ่งนี้ทำให้เราคิดถึงคำสอนของนักบุญเปาโลที่ว่า “**พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์**” (รม 8:28) และสอนใจเราว่าความรักต่อพระเจ้า

สุดหัวใจนำเราไปสู่พระพรของพระและสิ่งที่มีคุณค่า
ยิ่งใหญ่สำหรับชีวิตของเราเสมอ “เพราะไม่มีสิ่งใด
ที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” (ลก 1:37)

2. การประจักษ์ของแม่พระเมืองลัวร์

แม่พระประจักษ์ที่ลัวร์ครั้งแรกเมื่อวัน
พฤหัสบดีที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858 และครั้ง
สุดท้ายเมื่อวันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1858
รวมการประจักษ์ทั้งสิ้น 18 ครั้ง พ่อขอสรุป
เรื่องราวการประจักษ์ของแม่พระเมืองลัวร์ และข้อคิด
ที่ได้จากการรำพึงไตร่ตรองจากการประจักษ์ของ
แม่พระดังนี้ครับ

การประจักษ์ของแม่พระเมืองลัวร์สามครั้งแรก

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่หนึ่ง : การพบ กันครั้งแรก (วันพฤหัสบดีที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

แบร์นาเด็ตไปเก็บฟืนกับน้องสาวชื่อ
ตัวเนต มารี และเพื่อนหญิงอีกคนหนึ่งคือยาน
อะบาตีที่ถ้ำมัชซาเปียล ขณะที่ท่านถอดรองเท้าและ
ถุงเท้าเพื่อที่จะข้ามแม่น้ำกัฟไปยังถ้ำมัชซาเปียล
ท่านได้ยินเสียงลมพัดแรง แต่ต้นไม้บริเวณนั้น
ไม่ไหวติง ทันใดนั้นมีแสงสว่างเกิดขึ้นที่ถ้ำ
ณ แสงสว่างนั้นท่านได้เห็นสตรีท่านหนึ่งสวมชุด
ขาว มีผ้าคลุมผมสีขาว คาดรัดประคดสีฟ้า ในมือมี
สายประคำ และมีดอกกุหลาบสีเหลืองทองอยู่ที่เท้า
แบร์นาเด็ตรู้สึกกลัวจึงหยิบสายประคำขึ้นมา ท่าน
อยากจะทำสำคัญมหากางเขน แต่ท่านไม่สามารถ
ยกมือของท่านขึ้นได้ สตรีจึงถามผู้หนึ่งเริ่มทำสำคัญ
มหากางเขนก่อน หลังจากนั้นแบร์นาเด็ตจึงสามารถ
ทำสำคัญมหากางเขนได้ แม่พระและท่านต่างสวด
สายประคำ เมื่อสวดจบแม่พระส่งสัญญาณให้ท่าน
เข้าไปหา แต่ท่านไม่กล้าเข้าไป ไม่มีการพูดคุยกัน
เป็นเพียงการร่วมใจกันสวดสายประคำ และเมื่อสวด
สายประคำจบแม่พระก็หายลับไป

แบร์นาเด็ตเล่าถึงสิ่งที่ท่านเห็นที่ถ้ำ
มัชซาเปียลให้ตัวเนต มารี ฟัง และขอให้เธอ
เก็บเป็นความลับ แต่เมื่อถึงบ้านน้องสาวของท่านก็
เล่าเรื่องทั้งหมดให้มารดาฟัง มารดาของท่านไม่เชื่อ
และคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระจึงห้ามไม่ให้แบร์นาเด็ต
ไปที่ถ้ำอีก

เย็นวันเสาร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858
แบร์นาเด็ตไปเก็บฟืนครั้งแรกกับคุณพ่อโปแมง
คุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประจำตำบลลัวร์ ท่าน
ได้เล่าให้คุณพ่อโปแมงฟังถึงสิ่งที่ท่านเห็นที่ถ้ำ
มัชซาเปียล คุณพ่อโปแมงขออนุญาตแบร์นาเด็ต
ที่จะเล่าเรื่องนี้แก่คุณพ่อเปรามาลคุณพ่อเจ้าอาวาส
ได้ทราบ แบร์นาเด็ตยินยอมอนุญาตทันที เมื่อ
คุณพ่อเปรามาลทราบเรื่องนี้ ท่านกล่าวสั้นๆ กับ
คุณพ่อโปแมงว่า “ให้เรารอคอย และดูกันต่อไป”
ก่อนที่จะเปลี่ยนหัวข้อสนทนา

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่สอง : แม่พระยิ้ม (วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

แบร์นาเด็ตรู้สึกเหมือนมีแรงผลักดันภายใน
ให้ท่านไปที่ถ้ำมัชซาเปียลอีกครั้ง แม้บิดามารดาของ
ท่านไม่อยากให้ท่านไปที่ถ้ำอีก หลังจากไปฟังมิสซา
ที่วัดเสร็จแล้ว แบร์นาเด็ตกลับมาที่บ้านพร้อมกับ
น้องสาวและเพื่อนๆ พวกเขาช่วยท่านอ้อนวอน
บิดามารดาของท่านให้อนุญาตให้ท่านไปที่ถ้ำจน
สำเร็จ โดยแบร์นาเด็ตสัญญาว่าจะกลับมาให้
ท่านสวดทำวัตรเย็น เมื่อผ่านวัดท่านแวะเข้าไปเอา
น้ำเสกมาหนึ่งขวด หลังจากที่คุณพ่อแบร์นาเด็ตสวด
สายประคำได้สิบเม็ด สตรีจึงถามท่านเดิมได้
ประจักษ์มา ท่านไม่แน่ใจว่าสตรีจึงถามที่ท่านเห็น
มาจากพระเจ้าหรือมาจากปีศาจ ดังนั้น ท่านจึง
สาธตน้ำเสกไปที่พระนาง แม่พระยิ้ม ก้มศีรษะ
แต่พระนางยังคงไม่กล่าวอะไร เมื่อสวดสายประคำจบ
แม่พระก็หายลับไป

แบร์นาเด็ตยังคงภาวนาโดยเข้าฌานแน่ว
ไป เพื่อนสองคนพยายามจะยกตัวท่านขึ้นมา แต่
พวกเขาทำไม่สำเร็จและรู้สึกว่าคุณหนักมาก
เด็กๆ ต่างตกใจและวิ่งจากถ้ำเพื่อไปหาคนมาช่วย
ท่าน เมื่อทราบเรื่องนี้ อองตวน นิโกเลา ชายหนุ่ม
แข็งแรงเจ้าของโรงสีที่ตั้งอยู่ไม่ไกลนักได้ไปที่ถ้ำ
และช่วยนำท่านไปที่โรงสีของตน ลักครูมารดา
ของท่านก็มาถึงพร้อมไม้เรียวในมือ เธอจะทำโทษ
แบร์นาเด็ต แต่มารดาของอองตวน นิโกเลาห้าม
เธอไว้ มารดาของแบร์นาเด็ตไม่อนุญาตให้ท่านไป
ที่ถ้ำมีสซาเบียลอีก

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่สาม : คำสัญญา ของแม่พระ (วันพฤหัสบดีที่ 18 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

วันอังคารที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858
มาตามิลเลต์ (ผู้เคยว่าจ้างมารดาของแบร์นาเด็ต
ให้มาทำงานให้เธอในบางครั้ง) มาขออนุญาตมารดา
ของท่านให้ท่านไปที่ถ้ำอีก เนื่องจากเธอคิดว่าสตรี
ที่แบร์นาเด็ตเห็นที่ถ้ำอาจจะเป็นวิญญาณเพื่อน
ของเธอคือ นางเอลีซา ลาตาปี อดีตประธานคณะธิดา
แม่พระซึ่งถึงแก่กรรมไปได้ไม่นาน (เอลีซา ลาตาปี
ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 1587)

เวลาเช้าราว 5.00 น. ของวันพฤหัสบดีที่ 18
กุมภาพันธ์ มาตามิลเลต์ และอังตวันเนต เปย์เรต์
มารับแบร์นาเด็ต ทั้งสามเข้าร่วมมิสซาเช้าก่อนที่จะ
เดินทางไปยังถ้ำ อังตวันเนตได้นำกระดาดและปากกา
ไปด้วย และแนะนำให้แบร์นาเด็ตขอให้สตรึงดงาม
ที่ท่านเห็นเขียนชื่อ และสิ่งที่พระนางประสงค์ลงบน
กระดาดที่เธอจัดเตรียมมา

แบร์นาเด็ตมาถึงถ้ำก่อนส่วนคนที่มาถึงคน
สุดท้ายคือมาตามิลเลต์ ทั้งสามคนคุกเข่าลงและ
เริ่มสวดสายประคำ แบร์นาเด็ตพิมพ์ด้วยความ
ยินดีว่า “เธออยู่ที่นั่น” เมื่อสวดสายประคำเสร็จ

อังตวันเนตส่งกระดาดและปากกาให้ท่าน แบร์นาเด็ต
ยื่นกระดาดและปากกาออกไป เพื่อขอให้แม่พระ
เขียนชื่อของพระนาง เป็นครั้งแรกที่แม่พระตรัส
แม่พระยืมและตรัสเป็นภาษาท้องถิ่นว่า “เรื่องที่ฉัน
จะบอกกับหนู ไม่จำเป็นต้องเขียนหรอก” ลักครูหนึ่ง
แม่พระกล่าวกับแบร์นาเด็ตอย่างอ่อนหวานว่า
“หนูจะกรุณามาที่นี่สัก 15 วันได้ไหมคะ” เมื่อ
แบร์นาเด็ตให้สัญญาว่าจะมาตามที่แม่พระต้องการ
แม่พระได้ให้คำสัญญากับท่านว่า “ฉันสัญญาว่าหนู
จะมีความสุข ไม่ใช่ในโลกนี้ แต่เป็นในโลกหน้า
(สวรรค์นิรันดร์)”

ชวนรำพึงไตร่ตรองถึงการประจักษ์ของแม่พระ สามครั้งแรก

การทำความดีเป็นเรื่องยากเสมอ ผู้ที่กระทำ
ความดีเปรียบเหมือนทองคำที่ต้องการการพิสูจน์
ด้วยไฟ คือ ความยากลำบากต่างๆ เช่น ความ
สงสัย การเข้าใจผิด และการถูกมองในแง่ลบ แต่
คำสอนของพระเยซูเจ้าเป็นจริงเสมอ **“ผู้ใดยืนหยัด
อยู่จนถึงวาระสุดท้าย ผู้นั้นก็จะรอดพ้น”** (มธ 24:13)
ดูเหมือนไม่มีใครเชื่อในสิ่งที่นักบุญแบร์นาเด็ต
พูด แต่ท่านยังคงยึดมั่นในความดี ในความจริง
ที่ท่านได้เห็น **แน่นอนทีเดียว ความเข้มแข็งของ
ท่านมาจากความวางใจในพระเจ้า แม่พระ และ
ความช่วยเหลือจากพระนาง** เหมือนเหตุการณ์ใน
การประจักษ์ครั้งแรก เมื่อท่านเห็นแม่พระท่านรู้สึก
กลัวจึงหยิบสายประคำขึ้นมา ท่านอยากจะทำสำคัญ
มหากางเขน แต่ท่านไม่สามารถยกมือของท่าน
ขึ้นได้ แม่พระเริ่มทำสำคัญมหากางเขนก่อน
หลังจากนั้นท่านจึงสามารถทำสำคัญมหากางเขนได้

เรื่องนี้ทำให้พ่อดิฉันคิดถึงคำสอนของนักบุญ
เปโตรในบทจดหมายของท่านสามตอน คือ **“พระเจ้า
มีพระประสงค์ให้เราทำความดี... ใครจะทำร้ายเรา
ได้ถ้าเรามุ่งมั่นในความดี... และจงทำความดีต่อ**

ไปและจงมอบชีวิตของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระผู้สร้างผู้ทรงความซื่อสัตย์...” (เทียบ 1ปต 2:15; 3:13 ; 4:19) ขอให้เรายึดมั่นในความดีเสมอ ด้วยกาย วาจา ใจ และมั่นคงเสมอเหมือนนักบุญเปโตรและนักบุญแบร์นาเดตต์ว่า พลังที่จะทำให้เรายึดมั่นในความดีจนถึงวาระสุดท้ายมาจากพระเจ้า และพระมารดาของพระองค์

“หนูจะกรณามาที่นี่สัก 15 วันได้ไหมคะ” เป็นถ้อยคำที่อ่อนหวานที่ไม่มีใครเคยพูดกับนักบุญแบร์นาเดตต์มาก่อน แม่พระพูดอย่างเคารพให้เกียรติต่อเด็กหญิงผู้ต่ำต้อย มีความหมายที่ลึกซึ้งต่อเราว่า **“วิญญูญาณแต่ละดวง มนุษย์แต่ละคนมีค่าอย่างยิ่งในสายพระเนตรของพระนาง”** จึงสร้างความมั่นใจแก่เราทุกคนที่จะฝากชีวิตของเราไว้ภายใต้การนำของแม่พระด้วยความวางใจ แม่พระอยู่เคียงข้างเราเสมอไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์

การที่แม่พระไม่เขียนชื่อของพระนางลงในกระดาษาที่แบร์นาเดตต์ยื่นให้พระนาง แม่พระต้องการจะสอนเราเรื่องความเชื่อว่ามันไม่ใช่แค่เพียงการขีดเขียน หรือความเข้าใจทางสติปัญญา แต่เป็นการกระทำด้วยชีวิต ดังนั้น **ข้าแต่พระแม่มารีย์ที่รัก ลูกจะเชื่อพระเจ้ามิใช่แค่เพียงด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ความเชื่อต่อพระเจ้าของลูกจะปรากฏออกมาด้วยการปฏิบัติในชีวิตของลูกเสมอ**

คำสัญญาที่แม่พระให้กับนักบุญแบร์นาเดตต์ที่ว่า **“ฉันสัญญาว่าหนูจะมีความสุข ไม่ใช่ในโลกนี้ แต่เป็นในโลกหน้า (สวรรค์นิรันดร์)”** เตือนใจเราด้วยเช่นกันว่าบ้านแท่นิรันดร์ของเราคือเมืองสวรรค์ และการแบกกางเขนในชีวิตของเราแต่ละคนติดตามพระเยซูเจ้า จะนำเราไปสู่บ้านพระบิดาของเราในเมืองสวรรค์อย่างแน่นอนครับ

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 4-7 : การภาวนา (19-23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

แบร์นาเดตต์รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับแม่พระ ท่านไปที่ถ้ำมัสซาเบียลทุกวัน วันที่ 22 กุมภาพันธ์ แม่พระไม่ได้เสด็จมาที่ถ้ำเพื่อเป็นการทดลองใจท่าน เจ้าหน้าที่บ้านเมืองพยายามขัดขวางทุกวิถีทางไม่ให้ท่านไปที่ถ้ำ พวกเขากล่าวหาว่าท่านรู้เรื่องขึ้น และสิ่งนี้ทำลายความสงบในสังคม พวกเขาข่มขู่ท่านว่า จะจับท่านขังคุก จำนวนประชาชนที่เชื่อว่าแม่พระประจักษ์ที่ลัวร์ด และติดตามแบร์นาเดตต์มาที่ถ้ำมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม่พระตรัสกับแบร์นาเดตต์ในบางสิ่ง ท่านเพียงรับฟังเงียบๆ ด้วยความวางใจในแม่พระ รายละเอียดของการประจักษ์ครั้งที่ 4-7 มีดังนี้

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 4 เกียนเล่มแรก (วันศุกร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

มาตามิลเลต์ขออนุญาตมารดาของแบร์นาเดตต์ให้ท่านมาพักอยู่ที่บ้านของเธอซึ่งอยู่ไม่ไกลจากถ้ำมัสซาเบียล เพื่อจัดการให้ท่านเดินทางไปถ้ำอย่างลับๆ แต่ท่านพักอยู่ที่บ้านของเธอไม่นานนัก เพราะป้าแบร์นาร์ดแม่ทูนหัวของท่านคิดว่าไม่เหมาะที่จะให้ท่านพักที่บ้านของมาตามิลเลต์ จึงไปรับท่านกลับบ้าน หลุยส์มารดาของท่าน ป้าแบร์นาร์ด และสมาชิกบางคนในครอบครัวของท่าน ติดตามท่านไปที่ถ้ำมัสซาเบียลตั้งแต่การประจักษ์ของแม่พระครั้งนี้เป็นต้นไป

แบร์นาเดตต์ไปที่ถ้ำพร้อมกับถือเทียนเล่มหนึ่งที่จุดอยู่ในมือ ผู้เดินทางไปที่ถ้ำพร้อมกับท่านมีจำนวน 8 คน ธรรมเนียมการนำเทียนมายังถ้ำมัสซาเบียลพร้อมทั้งจุดเทียนหน้าถ้ำถือกำเนิดมาจากเหตุการณ์นี้ เมื่อมาถึงถ้ำทุกคนคุกเข่าและเริ่มสวดสายประคำ ในการประจักษ์ครั้งนี้แม่พระประจักษ์มาในความเงียบเป็นเวลาสั้นๆ ประมาณ 15 นาที หลังจากสวดวันทามารีย์ได้สามบท

นอนกรน ไม่เพียงแต่รบกวนคนข้างกาย ยังเสี่ยงต่อภาวะ
“หยุดหายใจขณะหลับ”

แพคเกจตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)

ราคา 12,500.- บาท

• กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับการตรวจ

แพคเกจตรวจภาวะนอนกรน (Specialist Sleep Test)

ราคา 17,500.- บาท

• กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับการตรวจ
• รวมค่าผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์เฉพาะทาง

ปรึกษาแพทย์

เพื่อเข้ารับการตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)
เพื่อคุณภาพการนอนหลับของคุณ

เงื่อนไข

- รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
- รวมค่าห้องพักเพื่อการตรวจรักษา 1 คืน พร้อมอาหารเช้า 1 มื้อ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

คลินิก หู คอ จมูก โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โทร 0 2838 5555 ต่อ 10320-1
ศูนย์พระเมตตา ชั้น 18 อาคารร้อยปีบาโรนบูญ โทร 0 2838 5555 ต่อ 11898-9

ตั้งแต่ 1 มี.ค. 61 เป็นต้นไป

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 7 แม่พระเผย ความลับแก่แบร์นาแด็ต (วันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

แบร์นาแด็ตออกเดินทางไปที่ถ้ำตั้งแต่เช้า
ราว 5.30 น. มีคนติดตามท่านไปที่ถ้ำประมาณ
150 คน แบร์นาแด็ตดีใจมากที่แม่พระประจักษ์มา
หาท่าน แม่พระบอกความลับแก่ท่าน 3 ข้อ และ
ท่านได้รักษาความลับนี้ไว้จนตลอดชีวิต

ในการประจักษ์ครั้งนี้มี ดร. เปียร์ โรแมง
โดซูลี นายแพทย์ท้องถิ่นอยู่ร่วมในเหตุการณ์นี้
ด้วย เขามาที่ถ้ำมัธสาเปียลด้วยความสงสัยและ
ต้องการจะจับผิด แต่เขากลับเริ่มเห็นด้วยตนเอง
ว่ามีเหตุการณ์เหนือธรรมชาติเกิดขึ้นที่ถ้ำแห่งนี้
คุณหมอโดซูลีทำการทดสอบทางการแพทย์ขณะที่
แบร์นาแด็ตกำลังเข้ามา และจากการทดสอบเขา
ไม่พบว่าแบร์นาแด็ตมีอาการผิดปกติ เขาบันทึกว่า
“ชีพจรและการหายใจของแบร์นาแด็ตเป็นปกติ
เธอปราศจากความตึงเครียดใดๆ” นอกจากนี้ยังมี
นายของ บัปติสต์ เอสตรัด สรรพากรท้องถิ่นอยู่ร่วม
ในการประจักษ์ครั้งนี้ด้วย เขาเริ่มบันทึกเรื่องราว
ที่เขาได้เห็นและได้ยินเกี่ยวกับแบร์นาแด็ตและ
การประจักษ์ของแม่พระเมืองลูร์ด บันทึกของเขา
และคำบอกเล่าของประจักษ์พยานในเหตุการณ์
คนอื่นๆ ทำให้ข่าวการประจักษ์ของแม่พระแพร่ขยาย
ออกไปและทวีความน่าเชื่อถือมากขึ้น แต่สตรีดังาม
ยังคงเจ็บและแบร์นาแด็ตยังคงไม่ทราบชื่อของ
สตรีดังามที่ท่านเห็นที่ถ้ำมัธสาเปียล

ชวนรำพึงไตร่ตรองถึงการประจักษ์ของแม่พระ ครั้งที่ 4-7

ทุกครั้งที่เราทำความดีมักจะอุปสรรคและ
การประจัญของปีศาจที่จะล่อลวงให้เราท้อถอยและ
ล้มเลิกที่จะทำความดีนั้น สิ่งที่น่ากลัวที่แบร์นาแด็ต
ได้ยินระหว่างการประจักษ์ครั้งที่ 4 ของแม่พระเป็น

เสียงของปีศาจ ปีศาจไม่พอใจที่ลูร์ดเริ่มเป็นสถานที่
แห่งการภาวนา ผู้คนมาที่นี่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และหาก
เป็นดังนี้พวกเขาจะได้สัมผัสกับความรักของพระเจ้า
จะมีคนมากมายกลับใจที่นี่ มันจึงพยายามทำให้
แบร์นาแด็ตกลัวและไม่กล้ามาที่ถ้ำมัธสาเปียลอีก
แต่ในที่สุดแม่พระก็ทำให้ปีศาจพ่ายแพ้และขับไล่
พวกมันออกไป เหตุการณ์นี้สอนใจเราให้พึ่งพา
แม่พระเสมอทุกครั้งที่เราพบอุปสรรคและถูก
ประจัญจากปีศาจให้ล้มเลิกที่จะทำความดี และทำให้
เรามั่นใจในคำสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ
ที่ 12 ที่ว่า “เมื่อใดที่เราเข้าไปใกล้พระแม่มารีย์ (ปีศาจ)
จะหนีไป เหมือนกับเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ความมืด
จะหายไป พระแม่มารีย์ประทับอยู่ที่ไหน ปีศาจจะ
อยู่ไม่ได้ เหมือนดวงอาทิตย์อยู่ที่ไหน ความมืดจะ
หมดพลัง”

พอประทับใจในความซื่อตรง ความสงบ
และความกล้าหาญของนักบุญแบร์นาแด็ต เมื่อ
ท่านถูกสารวัตรยาโกเมต์สอบสวน ไม่ว่าเขาจะข่มขู่
หรือบิดเบือนสิ่งที่ท่านพูดอย่างไร ท่านก็ยังตอบ
คำถามอย่างสงบ ซื่อๆ และตรงไปตรงมา ทำให้
พ่อคิดถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าที่สอนให้เราเป็น
คนตรงไปตรงมา ไม่ต้องใช้การสาบานมายืนยัน
คำพูดของเรา สิ่งไหนใช่ให้เราบอกอย่างซื่อๆ ว่าใช่
สิ่งไหนไม่ใช่เราก็เพียงบอกว่าไม่ใช่ (เทียบ มธ
5:33-37) เหตุการณ์นี้ยังให้ข้อคิดกับเรามากกว่า ไม่
ว่าสถานการณ์ในชีวิตจะเลวร้ายเพียงไร หากเรา
วางใจในพระเจ้า มีจิตใจบริสุทธิ์ ซื่อตรง และยึดมั่น
ในความจริง เราจะได้รับพลัง ความสงบ และความ
กล้าหาญจากพระเจ้า ที่จะนำเราผ่านเหตุการณ์
เลวร้ายนั้นไปได้ด้วยดีอย่างแน่นอน

สิ่งที่แม่พระเน้นในการประจักษ์ครั้งที่ 4-7
คือ “การสวดภาวนา” ผู้ติดตามท่านมาที่ถ้ำสังเกตเห็นว่า
ใบหน้าของแบร์นาแด็ตงดงามมากเวลาที่ท่าน

กำลังสวดภาวนาขณะที่แม่พระประจักษ์ แม่พระต้องการที่จะสอนเราให้เห็นถึงความสำคัญของการภาวนา พระเจ้าประทับอยู่ในความสงบเงียบ (เทียบ 1 พกษ 19:13) นักบุญฟรังซิส เดอ ซาล สอนเราว่า **“ความรักพูดด้วยสายตา และเราใช้ความสงบเงียบแทนคำพูด”** คำภาวนาเริ่มต้นด้วยการฟัง และนักบุญแบร์นาแดตเป็นนักฟังที่ดี หลังจากที่แม่พระเสด็จไปแล้ว ท่านรำพึงและทบทวนคำของแม่พระไว้ในใจ และผ่านทางการภาวนานี้พระเจ้าประทานพระพร พระพรพรทาน ความมั่งคั่งในชีวิตซึ่งลือออกมาทางใบหน้าซึ่งงดงาม และพลังในการยืนหยัดในความดีในสิ่งที่ท่านได้เห็น เราเองก็ต้องการพลังและพระพรพรทานจากพระผ่านทางภาวนาด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในโลกที่วุ่นวายและมีเสียงอีกที่มากมายที่กลบเสียงของพระเจ้าในหัวใจของเรา ขอให้เราหาเวลาและสถานที่อันสงบเงียบในแต่ละวัน เพื่อเราจะได้รับฟังเสียงของพระเจ้าและรับพลังจากพระองค์ผ่านทางภาวนา บางครั้งเราก็จนด้วยถ้อยคำที่จะภาวนาถึงพระเจ้า แต่ขอให้เรามั่นใจในคำสอนของนักบุญเปาโลที่สอนเราว่า **“พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือเราผู้อ่อนแอ เพราะเราไม่รู้ว่าจะต้องอธิษฐานภาวนาขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาขอแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย”** (รม 8:26) ขอพระจิตเจ้าเป็นผู้นำเราในการภาวนาพร้อมทั้งนำชีวิตของเราให้ดำเนินไปบนหนทางที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ต่อเราเสมอ

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 8-12 : ใช้โทษบาปและการค้นพบน้ำพุอัศจรรย์ (24 กุมภาพันธ์-1 มีนาคม ค.ศ. 1858)

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 8-12 อยู่ในช่วงเทศกาลมหาพรต รายละเอียดของการประจักษ์มีดังนี้

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 8 ใช้โทษบาป (วันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

มีคนมาชุมนุมที่ถ้ำมัสดาเบียลประมาณ 300 คน แบร์นาแดตสวดสายประคำและเริ่มเข้าฌาน ท่านคลานเข้าไปยังถ้ำ ก้มตัวลงจูบพื้นดินเพื่อเป็นเครื่องหมายของการพลีกรรมใช้โทษบาปให้กับคนบาป ในการประจักษ์ครั้งนี้แม่พระบอกกับแบร์นาแดตว่า **“จงพลีกรรมใช้โทษบาป จงพลีกรรมใช้โทษบาป จงพลีกรรมใช้โทษบาป จงภาวนาขอพระเจ้าเพื่อการกลับใจของคนบาป”**

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 9 น้ำพุ (วันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

เวลาห้าโมงเช้าทั้งๆ ที่ฝนตกและอากาศเย็น แต่ก็ยังมีคนจำนวนหนึ่งมาชุมนุมที่ถ้ำเพื่อรอคอยการประจักษ์มาของแม่พระ (โดยกลุ่มแรกมาถึงถ้ำเวลาสองโมงเช้า) ประมาณ 350 คน เมื่อมาถึงถ้ำแบร์นาแดตสวดสายประคำและเริ่มเข้าฌาน

แม่พระสั่งแบร์นาแดตให้ไปยังจุดที่ท่านจะพบน้ำพุ แบร์นาแดตเล่าว่า “สตรีผู้นั้นบอกกับฉันว่า หนูไปตักน้ำและล้างหน้าที่น้ำพุ ฉันไม่เห็นมีน้ำพุ จึงคิดจะไปที่แม่น้ำกัฟ แต่เธอบอกกับฉันว่าไม่ใช่ที่นั่น แล้วเธอก็ชี้ไปยังที่ที่จะมีน้ำพุ ฉันไปที่นั่น ฉันเห็นมีน้ำสกปรกอยู่นิดหนึ่ง จึงพยายามใช้มือวกแต่ไม่สำเร็จ ฉันจึงคุ้ยดินขึ้น จึงมีน้ำขึ้นมาแต่ขุ่น ฉันวกทิ้ง 3 ครั้ง ครั้งที่ 4 ฉันจึงสามารถตักน้ำนั้นได้” และนี่คือที่มาของน้ำพุที่สักการสถานแม่พระเมืองลูร์ด แม่พระยังสั่งให้ท่านดึงหญ้าสั้นๆ บริเวณผนังถ้ำมาเคี้ยวกิน เพื่อเป็นเครื่องหมายของการพลีกรรมใช้โทษบาปให้กับคนบาป หลายคนรับไม่ได้กับพฤติกรรมเช่นนั้นของแบร์นาแดต หลายคนเลิกเชื่อในสิ่งที่ท่านพูด และคิดว่าท่านเป็นบ้าไปแล้ว

เย็นวันนั้นท่านถูกนำตัวไปสอบสวนอีกครั้ง โดยอัยการดูตัวรื้อ เขาห้ามไม่ให้ท่านไปที่ถ้ำอีกและ จะจับท่านขังคุก ท่านยังคงยืนยันถึงสิ่งที่ท่านเห็น และยืนยันว่าท่านจะไปถ้ำตามที่ได้อธิษฐานกับ สตรีดังามผู้นั้น ที่สุดท้ายปล่อยตัวท่าน แบร์นาเด็ต กลับถึงบ้านเมื่อเวลา 21.00 น.

วันต่อมาคือวันที่ 26 กุมภาพันธ์ซึ่งเป็น วันศุกร์ในเทศกาลมหาพรต แม่พระไม่ได้ประจักษ์ มา

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 10 ความเมียบ (วันเสาร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

มีคนประมาณ 800 คนมาชุมนุมที่ถ้ำ แม่พระ ประจักษ์มาในความเงียบ พระนางไม่ได้ตรัสอะไร แบร์นาเด็ตดื่ม น้ำจากน้ำพุ และกระทำกิจการ ใช้โทษบาปเหมือนอย่างที่ท่านเคยทำ

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 11 ใช้โทษบาป (วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1858)

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ การประจักษ์ของ แม่พระเริ่มแต่เช้าราว 7.00 น. มีคนประมาณ 1,150 คน มาที่ถ้ำ และได้เป็นประจักษ์พยานขณะที่ แบร์นาเด็ตเข้าถ้ำด้วย ท่านสวดภาวนา จูบพื้นดิน และคลานเข้าเป็นเครื่องหมายของการใช้โทษบาป หลังจากนั้นท่านถูกนำตัวไปพบกับผู้พิพากษา เคลมมอนด์ รีเบ เขาห้ามท่านไม่ให้ไปที่ถ้ำอีก และ ชูว่าจะจับท่านขังคุก แบร์นาเด็ตยังคงยืนยันถึงที่ ท่านเห็นด้วยอาการสงบ

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 12 อัสرارย์ ครั้งแรก (วันจันทร์ที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1858)

มีคนประมาณ 1,500 คนมาที่ถ้ำ และเป็นครั้งแรกที่มีพระสงฆ์มาที่ถ้ำด้วย คือ คุณพ่อ อองตวน เดซีราร์ด ท่านมาจากตำบลโอเม็ลล์ซึ่งอยู่ ไม่ไกลจากลูร์ด ท่านมาที่ถ้ำมัสซาเบียลโดยไม่ทราบ

ว่าคุณพ่อเปรามาลคุณพ่อเจ้าอาวาสที่ลูร์ดมีคำสั่ง ห้ามไม่ให้พระสงฆ์ในเขตของท่านไปที่ถ้ำมัสซาเบียล ท่านอยู่ที่นั่นไม่นานเพราะเกรงใจคุณพ่อเปรามาล ท่านบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้ามองเด็กหญิงคนนั้น (แบร์นาเด็ต) อย่างละเอียดถี่ถ้วน เมื่อเธอมาที่ถ้ำ ข้าพเจ้าเห็นถึงความแตกต่างไปจากเดิมของเด็กหญิง คนนั้นเมื่อการประจักษ์เริ่มขึ้น บรรยากาศที่นั่น เต็มเปี่ยมไปด้วยความศรัทธา ความน่าเคารพ และความสงบเงียบ เป็นความทรงจำที่ดีที่ได้เห็นภาพที่ น่าเคารพเช่นนั้น อยู่ที่นี่ดีเหลือเกิน ข้าพเจ้าคิดไป ว่าได้อยู่ที่สวรรค์”

คืนนั้นนางแคททารีน ลาตาปี อายุ 38 ปี บ้านของเธออยู่ที่ลูบายด์ห่างจากลูร์ดไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ 6 กิโลเมตร เธอมาที่ถ้ำมัสซาเบียล ขณะที่ตั้งครรภ์ได้ 9 เดือนและจุ่มแขนที่เป็นอัมพาต ของเธอลงในน้ำ ณ บริเวณที่แบร์นาเด็ตคุกเข่า ขึ้นมาจนเกิดเป็นน้ำพุตามคำสั่งของแม่พระในการ ประจักษ์ครั้งที่ 9 แขนของเธอได้รับการรักษาให้หาย อย่างอัศจรรย์ นิ้วที่คดงอของเธอสามารถยืดตรง และขยับได้อีกครั้ง นับเป็นอัศจรรย์ครั้งแรกที่เกิดขึ้นที่ลูร์ด เมื่อเธอกลับไปที่บ้านเธอได้ให้กำเนิด บุตรชาย เธอตั้งชื่อเขาว่า “ซอง แบบติสต์” ซึ่งในเวลาต่อมาเขาจะได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์

ชวนรำพึงไตร่ตรองถึงการประจักษ์ของแม่พระ ครั้งที่ 8-12

แม่พระสอนเราให้พลีกรรมใช้โทษบาปของ ตนเอง และภาวนาเพื่อคนบาป ในการประจักษ์ของ แม่พระครั้งที่ 8 แม่พระเตือนใจเราผ่านทางนักบุญ แบร์นาเด็ตว่า “จงพลีกรรมใช้โทษบาป จงพลีกรรม ใช้โทษบาป จงพลีกรรมใช้โทษบาป จงภาวนา วอนขอพระเจ้าเพื่อการกลับใจของคนบาป” จอห์น โมโลนี พีพี เขียนถึงแม่พระว่า “ถ้าเราต้องการทราบ ถึงความเลวร้ายของบาป เราควรเรียนรู้เกี่ยวกับ

ความดีงามของแม่พระ เราต้องเข้าใจแม่พระ และรู้สึกถึงความเศร้าโศกของพระนางขณะทอดพระเนตรมายังคนบาปในโลก พระนางประสงค์ให้พวกเขาหลุดพ้นจากบาปและวอนขอให้พระนางเป็นที่พึ่ง” ดวงใจของแม่พระเปี่ยมด้วยความรักและเมตตาต่อเรามนุษย์ผู้อ่อนแอ พระนางปรารถนาให้เราทุกคนได้รับความรอดพ้นและความสุขนิรันดร์ในสวรรค์ ด้วยเหตุนี้แม่พระจึงทรงเน้นย้ำให้เรากลับใจใช้โทษบาปของเราอย่างจริงจัง โดยทรงกล่าวย้ำถึงสามครั้ง นอกจากนั้นแม่พระยังมีพระประสงค์ให้เราจิตใจที่เมตตาเหมือนกับพระนางต่อเพื่อนมนุษย์ของเราทุกคนที่อยู่ในสภาพบาปหนัก ยังคงทำบาปหนักซ้ำแล้วซ้ำเล่า และไม่ยอมกลับใจ ผิดหลงไปจากหนทางของพระเจ้า และมีโอกาสที่จะรับโทษนิรันดร์ แม่พระขอให้เราภาวนาเพื่อพวกเขา

แม่พระนำเราสู่อ้อมกอดแห่งพระเมตตาของพระเจ้า และช่วยเราให้ได้รับการเยียวยารักษาจากพระองค์ ระหว่างการประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 9 แม่พระสังแบร์นาแดดให้ไปยังจุดที่ท่านจะพบน้ำพุ น้ำพุที่สักการสถานแม่พระเมืองลัวร์เป็นเครื่องหมายที่เป็นรูปธรรมของพระพร พระเมตตา และการเยียวยารักษาจากพระเจ้า จากเว็บไซต์ทางการของสักการสถานแม่พระเมืองลัวร์รายงานว่า มีกรณีการหายจากโรคจำนวน 7,000 รายที่ส่งเข้ามาที่สักการสถานแม่พระเมืองลัวร์ จนถึงปัจจุบันนี้มีจำนวน 70 คนที่พระศาสนจักรรับรองอย่างเป็นทางการว่าการหายป่วยของพวกเขาเป็นอัศจรรย์ ในจำนวนนี้มีถึง 50 คนที่ได้รับการรักษาจากการอาบน้ำ (แหล่งน้ำที่อาบมาจากน้ำพุ) ที่สักการสถานแม่พระเมืองลัวร์ หากพิจารณาในเชิงปริมาณของ

คนที่ได้รับการรักษาให้หายจากโรคร้ายอย่างอัศจรรย์ จากพระเจ้าผ่านทางคำเสนอวิงวอนของแม่พระที่สักการสถานเมืองลัวร์ด เมื่อมองที่จำนวนของผู้มาแสวงบุญที่นั่นประมาณ 5-6 ล้านคนต่อปี ต้องถือว่าผู้ที่ได้รับการรักษาให้หายจากโรคร้ายอย่างอัศจรรย์มีจำนวนไม่มากนัก **แต่สิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นเสมอที่ลัวร์ดคือการรักษาเยียวยาฝ่ายจิต หลายๆ ครั้งผู้ไปแสวงบุญที่นั่นอาจจะไม่หายป่วยทางฝ่ายกาย แต่พวกเขาได้รับความเข้มแข็งและพลังฝ่ายจิตวิญญาณในการยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา** ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ ไม่ว่าจะสบายดีหรือเจ็บป่วย พวกเขายังคงมั่นคงในความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เหมือนแม่พระที่น้อมรับพระประสงค์ของพระเจ้าโดยกล่าวกับอัครทูตคาเบรียลว่า **“ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ฉันไปกับข้าพเจ้าตามวาทะของท่านเถิด”** (ลก 1:38)

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 13-15 (2-4 มีนาคม ค.ศ. 1858)

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 13 จงไปบอกพระสงฆ์ (วันอังคารที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 1858)
คนที่มาที่ถ้ำมีจำนวนประมาณ 1,650 คน สตรีจึงถามบอกกับแบร์นาเดตต์ให้ไปบอกพระสงฆ์ให้จัดขบวนแห่มาที่ถ้ำและให้สร้างวัดน้อยหลังหนึ่ง ที่นั่น หลังจากนั้นแบร์นาเดตต์พร้อมทั้งป้าแบร์นาร์ดและน้าบาซิลได้ไปพบคุณพ่อเปรามาลเจ้าอาวาสวัดประจำตำบลลัวร์ด ท่านบอกกับคุณพ่อเปรามาลว่า **“Aquerò (ท่านผู้นั้นหรือสตรีจึงถาม)อยากให้** คุณพ่อจัดขบวนแห่มาที่ถ้ำ” คุณพ่อรู้สึกโกรธเพราะคิดว่าท่านโกหก คุณพ่อกล่าวกับแบร์นาเดตต์ว่า “ถ้าจะให้จัดขบวนแห่หนูจะต้องไปบอกกับพระสังฆราช ไม่ใช่พ่อ ทำไมสตรีจึงถามที่หนูเห็นจึงไม่รู้เรื่องนี้” คุณพ่อกถามท่านต่อไปว่าจะให้จัดขบวนแห่วันไหน เมื่อแบร์นาเดตต์ตอบว่าท่านไม่รู้เพราะสตรีจึงถาม

บอกเพียงแต่อยากให้มีขบวนแห่ไปที่ถ้ำ คุณพ่อเปรามาลยิ่งโกรธมากขึ้น และเมื่อคุณพ่อไปเมงเข้ามา คุณพ่อเจ้าอาวาสจึงตบตบโดยบอกกับป้าและน้าของท่านว่า “กลับไปได้แล้ว พาเด็กไปที่โรงเรียนและอย่าให้ไปที่ถ้ำอีก เรื่องนี้จบได้แล้ว”

เมื่อออกมาจากบ้านคุณพ่อเจ้าอาวาสแล้วแบร์นาเดตต์จึงนึกขึ้นได้ว่าเพราะความตกใจจึงทำให้ท่านลืมบอกคุณพ่อว่า สตรีจึงถามขอให้คุณพ่อสร้างวัดน้อยหลังหนึ่งด้วย ท่านชวนป้าแบร์นาร์ดและน้าบาซิลให้กลับไปหาคุณพ่อเจ้าอาวาสอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับท่าน แต่ทั้งสองปฏิเสธ ที่สุดดอมินิกเก็ตคาซานาฟ เพื่อนบ้านคนหนึ่งตกลงที่จะไปพบคุณพ่อเจ้าอาวาสพร้อมกับท่าน และได้ขออนุญาตพบคุณพ่อเจ้าอาวาสเวลา 19.00 น. เย็นวันนั้นท่านและดอมินิกเก็ตคาซานาฟ ไปพบกับคุณพ่อเจ้าอาวาสตามเวลานัดหมาย ท่านได้แจ้งกับคุณพ่อเจ้าอาวาสว่าสตรีผู้ซึ่งถามปรารถนาให้คุณพ่อสร้างวัดน้อยหลังหนึ่ง ที่สุดคุณพ่อเปรามาลสั่งให้แบร์นาเดตต์ไปถามชื่อของสตรีจึงถามที่ท่านเห็นที่ถ้ำมีสชาเปียลเพื่อจะได้ทราบว่าเป็นใคร

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 14 รอยยิ้มของแม่พระ (วันพุธที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 1858)

ข่าวการประจักษ์ของแม่พระและอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นที่ถ้ำมีสชาเปียลแพร่ขยายไปถึงกรุงปารีสและเมืองอื่นๆ ในประเทศฝรั่งเศส เวลา 7 โมงเช้ามีคนมาชุมนุมที่ถ้ำประมาณ 3,000 คน คนที่มาชุมนุมมิใช่คนท้องถิ่นเท่านั้น แต่พวกเขามาจากเมืองต่างๆ ในประเทศฝรั่งเศส แบร์นาเดตต์มาที่ถ้ำแต่แม่พระไม่ได้ประจักษ์มา

หลังจากเลิกเรียนท่านรู้สึกถึงเสียงของสตรีจึงถามในใจของท่าน เสียงนั้นผลักดันให้ท่านกลับไปยังถ้ำ ท่านจึงไปที่ถ้ำอีกครั้งหนึ่งและได้พบกับสตรีจึงถามผู้นั้น มีคนประมาณ 100 คนยังคงอยู่ที่

ถ้า ท่านถามถึงชื่อของแม่พระ แต่แม่พระยังคงสงบ
ยิ้ม และไม่ได้ตอบคำถามของท่าน

เมื่อท่านไปพบกับคุณพ่อเปรามาล คุณพ่อ
ย้ากับท่านว่า “ถ้าสตรีดังงามท่านนั้นอยากให้คุณ
สร้างวัดน้อยที่นั่นจริง ให้เธอบอกชื่อของเธอแก่
หนู และทำอัศจรรย์ให้กุหลาบป่าที่ถ้าออกดอกด้วย
(เหมือนกับที่แม่พระทรงทำอัศจรรย์ให้ดอกกุหลาบ
ออกดอกนอกฤดูกาล ในการประจักษ์ของพระแม่ที่
กวาดาลูป ประเทศเม็กซิโก ค.ศ. 1531)”

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 15 มีคนประมาณ 8,000 คนมาที่ถ้า (วันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 1858)

มีข่าวในหมู่ประชาชนว่าแบร์นาเด็ต
ได้สัญญากับสตรีดังงามว่าจะไปพบเธอที่ถ้า
มัธยาเยล 15 วัน และในวันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม
ถ้าหากสตรีดังงามซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เริ่มมั่นใจ
ว่าเป็นแม่พระประจักษ์มา ก็จะเป็นการประจักษ์
ครั้งที่ 15 หลายคนตั้งใจมาที่ถ้าเพราะพวกเขาหวังว่า
จะเกิดอัศจรรย์ใหญ่ในการประจักษ์ครั้งนี้ คืน
วันที่ 3 มีนาคม เวลา 23.00 น. มีตำรวจมาที่ถ้าเพื่อ
ตรวจดูให้แน่ใจว่าไม่มีใครนำพลุ หรือดอกไม้ไฟ
ไปซ่อนที่นั่นเพื่อหลอกหลวงประชาชนเรื่องอัศจรรย์
ตำรวจไม่พบอะไรและรู้สึกแปลกใจที่มีบางคน
มาชุมนุมที่ถ้าแล้วและกำลังสวดภาวนา

ห้าโมงเช้าของวันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม
ตำรวจมาตรวจดูที่ถ้าอีกครั้ง มีคนมาชุมนุมที่ถ้าเป็น
จำนวนมาก ทางฝ่ายปกครองประกอบด้วยอัยการ
सारวัตรใหญ่ นายกเทศมนตรี ต่างปรึกษากันเพื่อ
จัดระเบียบ และป้องกันความวุ่นวายที่อาจจะเกิด
ขึ้นในวันนั้น ตั้งแต่หกโมงเช้าพวกเขาจะดมตำรวจ
จากตำบลใกล้เคียงพร้อมทั้งทหารมาดูแลความ
ปลอดภัยที่ลัวร์ด

มีคนจำนวนมากราว 8,000 คนมาที่ถ้ามัธยา
เยล หลังจากฟังมิสซาเช้าแล้วแบร์นาเด็ตเดินทาง

มาที่ถ้า ท่านเข้ามานหลังจากสวดสายประคำเม็ตที่
สามของทศที่สองแล้ว แม่พระประจักษ์มาเป็นเวลา
ประมาณ 45 นาที พระนางไม่ตรัสอะไร และยังคง
ไม่มีอัศจรรย์ใดๆ เกิดขึ้นที่ถ้า

ตอนบ่ายแบร์นาเด็ตไปพบคุณพ่อเปรามาล
คุณพ่อเจ้าอาวาสยังคงยืนยันในสิ่งที่ท่านต้องการ
ทราบ คือ ชื่อของสตรีดังงาม และขออัศจรรย์จาก
เธอเพื่อเป็นการพิสูจน์สิ่งที่แบร์นาเด็ตพูดว่าเป็น
ความจริง

ชวนรำพึงไตร่ตรองถึงการประจักษ์ของแม่พระ ครั้งที่ 13-15

แม่พระพาเราไปหาพระเยซูเจ้า ในการ
ประจักษ์ของแม่พระทุกครั้งพระนางจะพาเราไปหา
และฟังพาพระเมตตาของพระเยซูเจ้าเสมอ แม่พระ
บอกกับแบร์นาเด็ตในการประจักษ์ที่ลัวร์ดครั้งที่ 13
ให้ไปบอกกับคุณพ่อเปรามาลคุณพ่อเจ้าอาวาสให้
จัดขบวนแห่มาที่ถ้า และให้สร้างวัดน้อยหลังหนึ่ง
ที่นั่น วัดคือสถานที่ที่เราจะพบกับพระเยซูเจ้าเป็น
พิเศษ โดยเฉพาะในพิธีมิสซาเราได้รับพลังและการ
หล่อเลี้ยงจากพระองค์ ชีวิตคริสตชนที่มีพลังคือ
ชีวิตที่ติดสนิทกับพระเยซูเจ้า อันจะทำให้เรามี
ทัศนคติ มุมมอง คำพูด และการกระทำ ด้วยหัวใจ
ที่เหมือนกับพระองค์ เราต้องการพระเยซูเจ้ามาเป็น
ผู้นำในชีวิตของเราในทุกสถานการณ์ของชีวิต และ
**ความศรัทธาที่เรามีต่อแม่พระจะต้องทำให้เรามุ่ง
ไปหา รัก ฟังพา และติดสนิทกับพระเยซูเจ้าบ่อเกิด
แห่งพลังในชีวิตของเราเสมอ**

บทเรียนหนึ่งที่แม่พระสอนนักบุญแบร์นาเด็ต
และเราทุกคนคือ**ความอดทน** จนถึงการประจักษ์
ครั้งที่ 15 แม่พระยังคงไม่เผยพระนามของพระนาง
แก่นักบุญแบร์นาเด็ต ทั้งนี้เพื่อสอนท่านให้น้อมรับ
น้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยความอดทน นักบุญ
แบร์นาเด็ตน้อมรับคำสอนนี้และปฏิบัติได้
อย่างดีในชีวิต ท่านรอคอยการเปิดเผยพระนาม

ของแม่พระด้วยจิตใจสงบ มีความสุขุมเยือกเย็น
อดทน และเปี่ยมด้วยความวางใจในพระแม่
แบบอย่างของท่านเตือนใจเราซึ่งเจริญชีวิตในโลก
ปัจจุบัน ในโลกที่เน้นประสิทธิผลแบบทันตาเห็น
และความสำเร็จที่ไม่ต้องใช้เวลานาน จนบางครั้ง
ส่งผลให้เราารู้สึกยากลำบากที่จะอดทน รอคอย
เมื่อพบกับปัญหา อุปสรรคและความยากลำบาก
ในการดำเนินชีวิตคริสตชน โดยเฉพาะการ
น้อมรับและปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าใน
ชีวิตของเรา แบบอย่างของความอดทนของนักบุญ
แบร์นาแด็ตสอดคล้องกับคำสอนของนักบุญเปาโล
ที่ว่า “จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อ

ความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา” (รม 12:12)
จึงเตือนใจเราอย่างมากให้มีความหวังในพระเจ้า
อดทนต่อความทุกข์ยาก สวดภาวนา และพากเพียร
ในการทำความดีเสมอ เพราะเรามั่นใจว่าสุดท้าย
แล้วถ้าเรายังมั่นคง อดทน สม่ำเสมอในการ
ทำความดี น้อมรับและปฏิบัติตามน้ำพระทัยของ
พระเจ้าเสมอในชีวิตของเรา พระเจ้าจะนำพาเรา
สู่สันติสุขและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์อย่าง
แน่นอน เหมือนดังที่นักบุญเปาโลสอนเราว่า
**“ถ้าเราไม่หยุดทำความดี เราก็จะได้เก็บเกี่ยวเมื่อ
ถึงเวลา”** (กท 6:9)

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 16-18 (25 มีนาคม- 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1858)

หลังจากการประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 15 เป็นเวลา 20 วันที่แบร์นาเด็ตไม่ไปที่ถ้ำมัสซาเปียลอีกเลย แต่ท่านยังคงเฝ้ายามด้วยสันติสุขในจิตใจและไม่มีเสียงภายในที่ผลักดันให้ท่านไปที่ถ้ำ ท่านไปเรียนที่โรงเรียนบ่อยขึ้น ท่านยังคงไม่ทราบว่าสภาพสตรีงดงามที่ท่านพบที่ถ้ำมัสซาเปียลเป็นใคร

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 16 : แม่พระบอกชื่อของพระนาง (วันพฤหัสบดีที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1858)

สามสัปดาห์ผ่านไปโดยที่คุณพ่อเจ้าอาวาสแห่งลูร์ดไม่ได้ดำเนินการตามคำขอของสตรีงดงามผ่านทางแบร์นาเด็ต ยังคงไม่มีขบวนแห่มายังถ้ำมัสซาเปียล อย่างไรก็ตาม บรดาคริสตชนยังคงมาภาวนาที่ถ้ำมัสซาเปียลเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

วันที่ 25 มีนาคม ซึ่งเป็นวันสมโภชการแจ้งข่าวการบังเกิดของพระเยซูเจ้าแก่แม่พระ (ในสมัยนั้นเรียกชื่อวันฉลองนี้ว่า “วันสมโภชแม่พระรับสาร”) แบร์นาเด็ตขอให้แม่พระบอกชื่อของพระนางแก่เธอถึงสี่ครั้ง และในการขอครั้งที่สี่แม่พระซึ่งกำลังพนมมือค่อยๆ กางแขนออก และแบมือปล่อยแขนทั้งสองข้างกางออก จากนั้นแม่พระพนมมือ เยกพระพักตร์สู่เบื้องบน และกล่าวกับท่านเป็นภาษาท้องถิ่นว่า “Que soy era Immaculada Councepciou” ซึ่งแปลว่า “ฉันคือการปฏิสนธินิรมล” แบร์นาเด็ตไม่เข้าใจความหมายของคำที่แม่พระบอก จึงท่องจำสิ่งที่พระนางบอก และรีบไปแจ้งสิ่งที่แม่พระบอกกับท่านแก่คุณพ่อเจ้าอาวาสด้วยความยินดี

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาคุณพ่อเปรามาลเริ่มเชื่อเรื่องการประจักษ์ของแม่พระที่ลูร์ด เพราะเด็กอายุ 14 ปีที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และพูดได้

แต่เพียงภาษาท้องถิ่นอย่างแบร์นาเด็ตไม่น่ารู้จักและเข้าใจความหมายของคำๆ นี้ คุณพ่อเปรามาลได้เขียนรายงานเรื่องนี้แก่พระคุณเจ้าโลรอง พระสังฆราชแห่งตาร์บ

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 17 : ในแสงสว่างของการสมโภชปีสกา (วันพุธที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1858)

การประจักษ์สองครั้งสุดท้ายของแม่พระมีลักษณะเหมือนการประจักษ์สองครั้งแรก เป็นการประจักษ์ในความเงียบ

เช้าตรู่วันที่ 7 เมษายนซึ่งเป็นวันพุธหลังวันสมโภชปีสกา แบร์นาเด็ตเดินทางไปที่ถ้ำ มีคน 100 กว่าคนรออยู่ที่ถ้ำแล้ว หลังจากที่ท่านมาถึงมีคนมาชุมนุมที่นั่นประมาณ 1,000 คน ในไม่ช้าแบร์นาเด็ตก็เข้าถ้ำและเห็นแม่พระประจักษ์มา

ในการประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 17 นี้ เกิดเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเรียกกันว่า “อัศจรรย์แห่งเทียน” คือขณะที่เข้าถ้ำแบร์นาเด็ตถือเทียนที่จุดอยู่ เปลวไฟของเทียนค่อยๆ ไหม้มือของเธอโดยที่เธอไม่มีความรู้สึกเจ็บเนื่องจากกำลังสวดภาวนาอย่างตั้งใจ นายแพทย์โดซูส์อยู่ที่นั่นเป็นประจักษ์พยาน และได้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับแบร์นาเด็ตในการประจักษ์ครั้งนี้ หลังจากการเข้าถ้ำของแบร์นาเด็ตสิ้นสุดลง นายแพทย์โดซูส์ได้ตรวจดูที่มือของท่าน พบว่ามีเขม่าติดมือบ้างแต่ไม่มีแผลไฟไหม้ และท่านไม่เป็นอะไรเลย นายแพทย์โดซูส์จึงเอาเทียนมาลนที่มือของแบร์นาเด็ต ท่านรีบชักมือหนีและกล่าวกับเขาว่า “หยุดนะคุณกำลังเผามือของหนู” หลังจากเหตุการณ์อัศจรรย์แห่งเทียนนี้ นายแพทย์โดซูส์ได้ประกาศอย่างเปิดเผยว่า “ตอนนี้ผมเชื่อแล้ว เพราะผมเห็นด้วยตาของผมเอง”

ที่สุวันแห่งความยินดีในชีวิตที่แบร์นาเด็ตรอคอยมาเป็นเวลานานก็มาถึง ท่านได้รับศีลมหาสนิท

ครั้งแรกที่วัดน้อยของโรงเรียนและสถานพยาบาลของซิสเตอร์คณะเมตตาจิตแห่งเนอเวอร์ส เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 1958 ซึ่งเป็นวันสมโภชพระคริสตกายา ท่านเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทด้วยความสำรวมและศรัทธาที่สุด **มีคนถามท่านว่าอะไรทำให้ท่านมีความสุขมากกว่ากัน การรับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท หรือการเห็นแม่พระประจักษ์มาหา** ท่านนิ่งคิดสักครู่หนึ่งแล้วตอบว่า “หนูไม่ทราบค่ะ ทั้งสองอย่างนี้เป็นคู่กันและจะเปรียบเทียบกันไม่ได้ แต่หนูทราบดีว่าหนูมีความสุขมากมายทั้งสองคราวนี้”

การประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 18 : การประจักษ์ครั้งสุดท้าย (วันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1858)

วันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคมเป็นวันฉลองแม่พระแห่งภูเขาคาร์เมล แบร์นาเด็ตไปร่วมมิสซาเช้าและได้รับศีลมหาสนิท เย็นวันนั้นท่านกลับมาสวดที่วัดขณะที่ท่านกำลังสวดมีเสียงภายในที่ปลุกดันให้ท่านไปที่ถ้ำ ท่านจึงไปชวนนาลูซิลให้ไปที่ถ้ำพร้อมกับท่าน ทั้งสองทราบดีว่าทางการได้สร้างรั้วกันทางเข้าถ้ำและสั่งห้ามไม่ให้ใครเข้าใกล้ถ้ำมีสซาเบียล

แบร์นาเด็ตและนาลูซิลพร้อมทั้งมีผู้ตามมาอีกสองคนจึงมานอนอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำกัฟตรงข้ามกับถ้ำที่แม่พระประจักษ์ ระยะทางไกลพอสมควรประมาณ 150 เมตร เมื่อแบร์นาเด็ตเริ่มสวดสายประคำโดยสวดบทภาวนาไปได้ไม่กี่บทแม่พระก็ประจักษ์มา ท่านเล่าว่าพระพักตร์ของแม่พระงดงามมาก

เพื่อนๆ ถามท่านว่าท่านอยู่ไกลจากถ้ำมากและมีรั้วกันอยู่ ท่านจะเห็นแม่พระได้อย่างไร ท่านตอบว่าเวลานั้นท่านไม่เห็นแม่น้ำกัฟ และไม่เห็นรั้วเลย ท่านรู้สึกคล้ายกับว่าอยู่ใกล้ๆ กับแม่พระเช่นครั้งก่อนๆ ที่แม่พระประจักษ์มา ท่านเห็นแต่เพียงแม่พระและแม่พระงดงามมากกว่าทุกครั้งที่ท่านเห็น

การประจักษ์ครั้งที่ 18 เป็นการประจักษ์ครั้งสุดท้ายของแม่พระเมืองลัวร์ หลังจากนั้นพระคุณเจ้าโลรองพระสังฆราชแห่งตารบได้ตั้งกระบวนการสอบสวนเรื่องการประจักษ์ของแม่พระที่ลัวร์ และคณะกรรมการได้เริ่มการสอบสวนเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1858 หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตัดสินว่าการประจักษ์ของแม่พระเป็นจริงคือ

1. สารของแม่พระสอดคล้องกับคำสอนของพระเยซูเจ้าและพระวาจาของพระเจ้าในพระคัมภีร์

2. ชีวิตของผู้เห็นการประจักษ์ คือแบร์นาเด็ต ท่านเป็นคนดี ซื่อตรง และไม่ได้หาผลประโยชน์จากการประจักษ์ของแม่พระ

3. ผลที่เกิดขึ้นจากการประจักษ์ เช่นการหายจากโรคอย่างอัศจรรย์ ผลทางจิตใจของผู้ที่มาแสวงบุญ ณ สถานที่ประจักษ์

ที่สุดเมื่อวันที่ 18 มกราคม ค.ศ. 1862 พระสังฆราชโลรองได้ประกาศอย่างเป็นทางการรับรองการประจักษ์ของแม่พระเมืองลัวร์ว่าเป็นจริงและคริสตชนสามารถที่จะเชื่อในการประจักษ์ของแม่พระครั้งนี้ได้

ชวนรำพึงไตร่ตรองถึงการประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 16-17

ในการประจักษ์ของแม่พระครั้งที่ 16 พระนางบอกกับแบร์นาเด็ตว่า **“นั่นคือการปฏิสนธินิรมล”** เป็นการยืนยันข้อความเชื่อเรื่องแม่พระปฏิสนธินิรมล คือแม่พระถือกำเนิดมาโดยปราศจากบาปกำเนิด ซึ่งประกาศโดยสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1854 ก่อนการประจักษ์ของแม่พระที่ลัวร์ 4 ปี สิ่งนี้สอนใจเราว่าแม่พระนอกจากจะเป็นมารดาของพระศาสนจักรแล้ว แม่พระยังรับรองคำสอนและการเป็นผู้นำทางความเชื่อและศีลธรรมของพระศาสนจักรด้วย

สร้างความมั่นใจแก่เราในการดำเนินชีวิตของเรา
ติดตามพระเยซูคริสต์เจ้า ในพระศาสนจักรของ
พระองค์ พร้อมกับพระศาสนจักรของพระองค์ และ
ตามคำสอนของพระองค์ผ่านทางพระศาสนจักรของ
พระองค์ โดยอาศัยคำแนะนำของแม่พระ

หลังจากการประจักษ์ครั้งที่ 17 เกือบสองเดือน
ในวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 1858 แมร์นาเด็ตได้รับศีล
มหาสนิทครั้งแรก มีคนถามท่านว่า “อะไรทำให้เธอ
มีความสุขมากกว่ากัน การได้รับศีลมหาสนิท หรือ
การได้พบแม่พระที่ถ้ำ” ท่านตอบว่า “หนูไม่ทราบ
สองอย่างเป็นของคู่กันและจะเปรียบเทียบกันไม่ได้
แต่หนูทราบดีว่าหนูมีความสุขมากมายทั้งสองคราวนี้”
เรื่องนี้สอนเราว่ามิสซาเป็นหัวใจของชีวิตคริสตชน
มิสซาเป็นโอกาสสำคัญที่เราจะได้พบพระเยซูเจ้า
ผ่านทางพระวาจา และการรับศีลมหาสนิท เป็น
อัศจรรย์อันยิ่งใหญ่และเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่าสำหรับ
ชีวิตเราเสมอ

บทสรุป

ขอใช้ข้อคิดจากการประจักษ์ของแม่พระ
ครั้งที่ 18 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายของการประจักษ์
ของแม่พระที่เมืองลัวร์เป็นบทสรุปของบทความนี้
สิ่งต่างๆ ในโลกนี้เป็นเพียงสิ่งชั่วคราว จะมีวัน
สิ้นสุดลง แม้การเห็นแม่พระประจักษ์มาของนักบุญ
แมร์นาเด็ตก็มีวันจบสิ้นลงเช่นกัน สิ่งนี้เตือนใจเรา
ว่าความสุข สิ่งดีๆ สิ่งต่างๆ ที่เราพึงพอใจในโลก
นี้วันหนึ่งจะจบสิ้นลง ชีวิตที่เที่ยงแท้คือชีวิตนิรันดร์
ในเมืองสวรรค์ แม่พระสอนนักบุญแมร์นาเด็ตและ
เราไม่ให้ติดอยู่กับความสุขและความสะดวกสบาย
ในโลกนี้ซึ่งเป็นเพียงสิ่งชั่วคราว

แม่พระตรัสกับนักบุญแมร์นาเด็ตใน
การประจักษ์ครั้งที่สามว่า “ฉันสัญญาว่าหนูจะมี
ความสุข ไม่ใช่ในโลกนี้ แต่เป็นในโลกหน้า
(สวรรค์นิรันดร์)” และหนทางที่จะนำเราไปสู่ความ
สุขนิรันดร์ในสวรรค์ คือ การภาวนา พลีกรรม

ใช้โทษบาปเพื่อตนเองและเพื่อผู้อื่น รวมทั้งชีวิต
ที่เรียบง่ายเปี่ยมด้วยจิตตารมณ์แห่งความยากจน
ฝ่ายจิตใจ (มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางในชีวิตเสมอ
ชีวิตจะดำเนินไปโดยปราศจากพระเจ้าไม่ได้) คือ
สสารรักจากพระเจ้าที่แม่พระบอกกับเราผ่านทาง
การประจักษ์ที่เมืองลัวร์

พออยากจะแบ่งปันถึงชีวิตของบุคคล
คนหนึ่งที่เป็นไปตามสสารรักจากพระเจ้าที่แม่พระ
บอกกับเราผ่านทาง การประจักษ์ที่เมืองลัวร์ ท่าน
คือพระคาร์ดินัลเฮงยันทวน ท่านเคยไปแสวงบุญ
ที่ลัวร์ ในขณะที่ท่านเป็นเณรใหญ่กำลังศึกษา
อยู่ที่กรุงโรม ท่านสะกิดใจกับคำพูดของแม่พระ
ที่ตรัสกับนักบุญแมร์นาเด็ตในการประจักษ์ของ
แม่พระครั้งที่สาม เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 18 กุมภาพันธ์
ค.ศ. 1858 ว่า “ฉันสัญญาว่าหนูมีความสุข ไม่ใช่
ในโลกนี้ แต่เป็นในโลกหน้า (สวรรค์นิรันดร์)” ท่าน
ไม่คิดว่าคำพูดนี้เป็นจริงในชีวิตของท่าน หลังจาก
กลับไปประเทศเวียดนาม ท่านได้ดำเนินชีวิตพระสงฆ์
อย่างดีและศักดิ์สิทธิ์ ท่านได้รับศีลบวชเป็นพระ
สังฆราช หลังจากนั้น 8 ปี ท่านถูกจำคุกถึง 13 ปี สิ่ง
ที่เป็นความบรรเทาใจของท่านคือศีลมหาสนิท การสวด
สวดประจำคำ ท่านสวดขอแม่พระให้ท่านถูกปล่อย
ในวันฉลองแม่พระ และในวันที่ 21 พฤศจิกายนซึ่งเป็น
วันฉลองแม่พระถวายตัวที่พระวิหาร ท่านได้รับการ
ปล่อยตัวจริงๆ ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เรา
ในฐานะบุคคลที่ฝากความหวังใจในพระเจ้าโดยมี
แม่พระเป็นแบบฉบับ

ขอจบบทความนี้ด้วยถ้อยคำจากจดหมาย
ของนักบุญเปาโลถึงชาวกาลาเทียที่ว่า “ผู้ที่หา
ความดีในพระเจ้า ก็จะเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์
จากพระเจ้า อย่าท้อแท้ในการทำ ความดี เพราะ
ถ้าเราไม่หยุดทำความดี เราจะได้เก็บเกี่ยวเมื่อถึง
เวลา ดังนั้น ตราบใดที่ยังมีโอกาสนำทำความดีต่อ
ทุกคน โดยเฉพาะต่อพี่น้องผู้ร่วมความเชื่อของเรา”
(กท 6:8-10) ๕

ทองดาบ ปากน้ำผึ้ง

สุภาจิตจีน “โง่ง มี ฟู่ เจี้ยน” “kǒu mì fù jiàn” “ทองดาบ ปากน้ำผึ้ง” หมายความว่า “ปากหวาน ใจร้าย” – “ปากปราศรัย ใจเชือดคอ” สุภาจิตไทย มีมากมายที่เกี่ยวกับปาก ทั้งดี ทั้งร้าย ทั้งชั่ว เช่น ปากร้าย ใจดี – พูดดีเป็นศรีแก่ปาก พูดไม่ดีปากมีสี – ปากดำแยะ ฯลฯ อีกเยอะ

นักบุญยากอบบอกว่า “ถ้าผู้ใดไม่ผิดพลาดด้วยวาจา ผู้นั้นย่อมเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์... ลิ่นก็เช่นเดียวกัน เป็นอวัยวะเล็กๆ แต่ก็โอ้อวดกิจการใหญ่โตได้ จงดุเถิด ปรักไถ่เพียงนิดเดียวก็เผาปากกว้างใหญ่ไพศาลให้วอดวายได้” (ยาก 3:2-5)

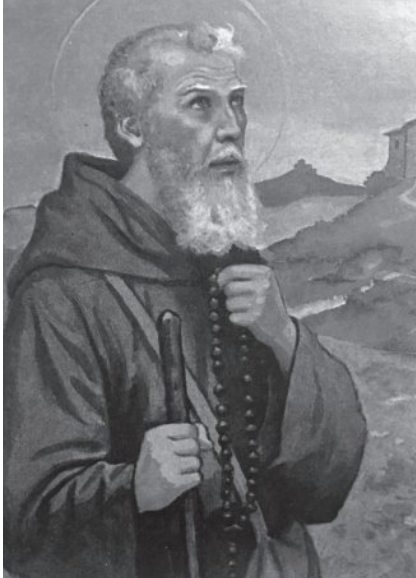
จำได้ไหม? พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ ทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมศิษย์ของท่านละเลย ขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ เขาไม่ล้างมือเมื่อกินอาหาร” พระองค์ตรัสตอบอย่างไร? “สิ่งต่างๆ ที่เข้าไปในปากย่อมลงไปในห้อง แล้วออกไปจากร่างกาย แต่สิ่งที่ออกมาจากปากนั้น ออกมาจากใจ สิ่งเหล่านี้แหละทำให้มนุษย์มีมลทิน” (มธ 15:1-18)

ฉะนั้น นักบุญยากอบ เตือนเราทุกคนให้ระวัง ให้บังคับลิ้นของเราให้ดี “ลิ้นก็เป็นไฟ เป็นโลกของความชั่วร้าย อยู่ระหว่างอวัยวะต่างๆ ของเรา ทำให้ร่างกายไหม้ไปทั้งร่าง และติดไฟมาจากขุมนรก เผาผลาญเราทั้งชีวิต” (ยาก 3:6) มันเป็นเรื่องชั่วร้ายมาก ที่ทำให้เราไม่มีความสุข ฯลฯ

ปาก ปาก ปาก เราสรรเสริญพระเจ้าด้วยปาก และปากนี้เองก็ดำ แฉ่ง นินทา ว่าร้าย ใส่ความ พี่น้องของเราทุกวัน ใครใช้ปากให้ดีก็ได้บุญเยอะ – ใครใช้ปากไม่ดี ก็ชั่วแยะ ด้วยครับ

แม้คนโง่ มีปาก มีลิ้น พูดไม่ได้ แต่ก็สรรเสริญพระเจ้าได้ และก็ทำบาป ทำชั่วได้เหมือนกัน มนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพ จะทำดีหรือทำชั่วได้ ถ้าใครทำชั่ว อย่าไปโทษคนอื่น หรือ ฟ้ำ ดิน ถ้าเราต้องตกนรก และไปโทษคนอื่น เราก็ไม่พ้นโทษนรกครับ และเขาเหล่านั้นก็ช่วยอะไรเรา ไม่ได้เลยด้วย

ฉะนั้น ทางที่ดีที่สุด และปลอดภัยที่สุด ให้เราระวังตัวของเราอยู่เสมอ โดยทำหน้าที่ประจำวันของเราให้ดีที่สุด ด้วยความเพียร พยายาม อุดหนุน และขอพระพรพรทานของพระช่วยด้วย เราเป็นคนดี ไปสวรรค์ ได้แน่ๆ ครับ **อ้อ**

นักบุญเบเนดิก โยเซฟ ลาเบร

St. Benedict Joseph Labre

ฉลอง 16 เมษายน

เบเนดิก โยเซฟ ลาเบร เกิดในประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี 1748 ท่านได้รับการอบรมอย่างดีจากบิดามารดาและลุงของท่านซึ่งเป็นพระสงฆ์ ท่านรักและชอบอ่านพระคัมภีร์มากๆ

เมื่ออายุ 16 ปี ท่านเคยขอสมัครเข้าในคณะฤาษีเทรปิสต์ แต่ได้รับการปฏิเสธ ต่อมาท่านได้ไปขอเข้าอยู่ในคณะคาร์ทูเซียนส์ ซึ่งอยู่ได้ประมาณ 6 สัปดาห์ ท่านก็รู้สึกว่าการฆาตกรรมของคณะนี้มีใช้กระแสนิยมของตน ท่านเชื่อว่าพระเป็นเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ท่านออกจาริกแสวงบุญ ไปยังปูชนียสถานที่สำคัญๆ หลายแห่งในยุโรป

ท่านเป็นนักจาริกแสวงบุญ และเป็นคนขอทานด้วย เพราะเมื่อท่านจาริกไปที่ใดท่านก็จะขอรับบริจาค เพื่อนำเงินและสิ่งของต่างๆ ที่ได้รับบริจาคมานั้นไปแจกจ่ายให้แก่คนที่ยากจน ท่านเจริญ

ชีวิตกระทำกิจเมตตาด้วยใจกว้าง ท่านมีเพียงพระคัมภีร์และไม้เท้าเท่านั้นที่ติดตัวไปตลอด ที่สุดในปี 1783 ท่านได้จาริกแสวงบุญมาจนถึงกรุงโรม และได้ล้มลงกลางถนนเพราะร่างกายอ่อนกำลังลง หลังจากที่ท่านได้รับศีลเจิมคนป่วยแล้ว ท่านได้สิ้นใจอย่างสงบ

ท่านนักบุญเบเนดิก โยเซฟ ลาเบร เป็นแบบอย่างที่สอนเรามนุษย์มิให้โลภหลงในเกียรติยศ ข้าวของเงินทอง ความสนุกสนานฝ่ายโลก แต่ให้รู้จักหนทางแห่งการใช้โทษบาปและถือความยากจน โดยรำพึงถึงพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าและพระแม่มหาทุกข์ คติพจน์ที่ท่านยึดถือตลอดคือ “ให้สำนักอยู่เสมอว่าเรากำลังอยู่เบื้องหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เพื่อจะได้สวรรค์เป็นรางวัล นับตั้งแต่ยังอยู่ในโลกนี้ ๕

งานแพร่ธรรมสู่อีสาน

งานแพร่ธรรมโดยธรรมทูตสังฆคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (Missions Étrangères de Paris; M.E.P) ไม่สามารถผ่านไปสู่ประเทศเวียดนามและบางมณฑลของประเทศจีนได้เนื่องจากภัยเบียดเบียน จึงต้องแวะระหว่างทางเข้าสู่อยุธยาประเทศไทย (สมัยนั้นเรียกสยาม) แล้วพัฒนาเติบโตเรื่อยมา จนกระทั่งหลังจากการไปประชุมสังคายนาวาติกันที่ 1 ของพระสังฆราชคือปองต์สมณมนตรีสมณกระทรวงเผยแผ่ฯ ได้เสนอให้ท่านเร่งขยายงานแพร่ธรรมออกไปสู่ภูมิภาค และนี่คือที่มาของบทบาทธรรมทูตคู่แรก-คู่เอก-คู่ทองของพี่น้องชาวอีสานบ้านเฮา

ธรรมทูตคู่นี้มีชื่อว่า **คุณพ่อกองสตังค์ บัปติสต์** โปรตมและ **คุณพ่อฟรังซิส มารี เกโก** อาศัยความหนุ่มแน่นในวัย 32 ปีและ 26 ปีตามลำดับ ท่านทั้งสองจึงมีใจพร้อมและกระตือรือร้นในการที่จะเดินทางออกจากบ้านเกิดเมืองนอน ข้ามน้ำข้ามทะเลไปสู่ดินแดนมิสซัง ฉะนั้น เมื่อท่านทั้งสองได้รับมอบหมายพันธกิจแพร่ธรรมสู่อีสาน จึงยินดีเสียสละพร้อมที่จะถูกส่งไป ท่านทั้งสองบุกเบิกและบากบั่นด้วยเกรียนและสัตว์ใช้งาน วัว ม้า ช้าง เพื่อบุกป่าฝ่าเขาถ้ำเนาไพร กว่าจะข้ามเขาตองพญาเย็น พญาไฟไปให้ถึงจุดหมายปลายทางที่บึงกะเทว อุบลฯ ก็กินเวลาถึง 102 วัน

มีข้อสังเกตที่สะท้อนใจในระหว่างการเดินทางครั้งแรกเริ่มทันทีก็คือ รอยเท้าของสอง

ธรรมทูตได้จารึกไว้บนผืนดินถิ่นอีสานเป็นสี่เขตมิสซัง/สังฆมณฑลแล้วได้แก่ โคราช - นครราชสีมา, ชนบท - อุตรดิตถ์, กาฬสินธุ์ - ท่าแร่และอำนาจเจริญ - อุบลฯ เป็นต้น

ถึงแม้ธรรมทูตทั้งสองไม่อาจจะหยั่งรู้เครื่องหมายล่วงหน้าแห่งรอยเท้าของตนที่ย่ำประทับไว้ได้เพียงในมโนคติว่า “บนเส้นทางที่ทรหดคือบททดสอบจิตใจที่กล้าแกร่งของธรรมทูต”

ดังนั้น เราจึงเห็นได้ว่าก่อนที่จะท่านทั้งสองจะออกจากประเทศของตนมาแพร่ธรรมในประเทศอื่น จำเป็นต้องมีการอบรมเพาะ เติริมตัวเตรียมใจไว้ให้พร้อมในสถาบันบ้านเณร M.E.P. จากนั้นจึงจะถูกส่งออกไปทดสอบใจของตนในเส้นทางและสนามงานแพร่ธรรม ด้วยความมุ่งมั่นและพยายามพากเพียรอดทนจนบรรลุถึงจุดหมายปลายทางดังกล่าวให้ได้

การมุ่งมั่นมาทำงานกันถึงขนาดนี้ แล้วพันธกิจงานแพร่ธรรมที่ท่านเฝ้าฝันนั้นจะขนาดไหน ซึ่งเป็นที่น่าประหลาดใจที่การทำงานของท่านทั้งสองโดยจัดแบ่งงานกันอย่างชัดเจน นั่นคือคุณพ่อโปรตมจะรับผิดชอบออกไปสำรวจตรวจดูงานแพร่ธรรม ส่วนคุณพ่อเกโกจะดูงานอภิบาลด้านสอนคำสอนศีลศักดิ์สิทธิ์และอยู่กับชาวบ้านอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามสารทุกข์สุกดิบ บทบาทในการทำงานพันธกิจของทั้งคู่ก็ยังสืบสานเป็นตำนานสู่ทายาทธรรมทูตรุ่นแรก ๆ ต่อมา

ผลงานของท่านทั้งสองจึงมีให้เห็นอย่างทั่วถึงกระจายไปในสี่สังฆมณฑลอีสานภายในช่วงเวลาอายุของท่าน และมีใช้เท่าที่นั่นยังรวมไปถึงพระศาสนจักรท้องถิ่นในประเทศลาวด้วย

อย่างไรก็ดี เมื่อพูดถึงภูมิภาคอีสาน นับได้ว่ามีพื้นที่กว้างใหญ่และพลเมืองจำนวนมากที่สุดถึง 1/3 ของประเทศ ถึงกระนั้น เมื่อคำนึงถึงภาพรวมของทั้งประเทศ เราก็น่าจะมีจำนวนคริสตชนไม่ถึง 1% อยู่ดี

ด้วยเหตุนี้ จิตตารมณ์และอุดมการณ์ในงานแพร่ธรรมสู่อีสานยิ่งวิธีชีวิตธรรมทูตคู่เอก-คู่ทองของเรา จึงยังเรียกร้องและท้าทาย จิตสำนึกและจิตวิญญาณแห่งงานแพร่ธรรมสำหรับพี่น้องคริสตชนชาวอีสานทั้งหลายทุกผู้ทุกฝ่าย ทุกสายงาน และทุกกระแสเรียก ไม่ว่าฝ่ายสงฆ์นักบวชหรือสัตบุรุษ ชาวาสให้หันหน้าพินิจสรรพกำลังเข้ามาร่วมกันทำงานสานต่อ หมุนกงล้อประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่นอีสานอย่างไม่หยุดยั้งขาดตอนและไม่มีวันสิ้นสุด

• ย้อนรอยเท้า
หมดกั้วสัน
บุงกะแกว
กลุ่มกลับกलय	ก้าวสู่ย่าน
ร้อยสองวัน
แนวป่าร้าง
ไถ่วัดวา	อีสานถิ่น
สมมื่นหมาย
สร้างบ้านสบาย
พาร่มเย็น
• จากอุบลฯ
หยุดเยี่ยมแะ
เป็นกลุ่มก้อน
จนโดดเด่น	ดันดันมา
ที่หนองแส
สอนคริสตธรรม
เป็นมิสซัง	หาลูกแกะ
แฝงพบเห็น
อันจำเป็น
ตั้งศูนย์กลาง
• แจ้งรับรู้
แม่ตัวเขา(ลูกวัดจันทรเพ็ญ)
ชวนไปหา
ไล่ผีสาว	ผู้บอกกล่าว
ไม่เข้าท่า
ธรรมทูตคริสต์
สร้างโพนสูง	เรื่องราวเล่า
น่าเมื่อนหมาย
คิดลู่ทาง
สู่อุดรฯ
• ถึงที่สุด
เข้าสู่ด่าน
ธรรมทูตผล
กลับเป็นพร	มาหยุดสู่
ย่านแม่โม
ละเซียงยีน
ตอนแรกตั้ง	ประตูบ้าน
โคราชสมร
ฝันอวารณ
สังฆมณฑล
• สี่มิสซัง
ธรรมทูตแผ่
หากวันนี้
ยอมก้าวเดิน	กั้วอีสาน
กุศลจิต
พี่น้องเฮ
ยลต่อยอด	บ้านเฮาแท้
ประสิทธิ์ผล
เข้าใจตน
ตลอดสืบไป.

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

...พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์ ขณะที่พระองค์เสด็จออกจากเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์และประชาชนจำนวนมาก บารติเมอัสบุตรของทิเมอัส คนขอทานตาบอดนั่งอยู่ริมทาง เมื่อได้ยินว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธ กำลังเสด็จผ่านมา เขาเริ่มส่งเสียงร้องตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู โอสรของกษัตริย์ดาวิดเจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด”..... พระเยซูเจ้าทรงหยุด ตรัสว่า “ไปเรียกเขามาซิ” เขาก็เรียกคนตาบอดพลางกล่าวว่า “ทำใจดีๆ ไว้ ลูกขึ้น พระองค์กำลังเรียกเจ้าแล้ว” คนตาบอดลัดเลื้อยคลานขึ้นกระโดดเข้าไปเฝ้าพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านอยากให้เราทำอะไรให้” คนตาบอดทูลว่า “รับโปะให้ข้าพเจ้าแลเห็นเถิด” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ไปเถิด ความเชื่อของท่านได้ช่วยท่านให้ รอดพ้นแล้ว” ทันใดนั้น เขากลับแลเห็นและเดินทางติดตามพระองค์ไป

มาระโก 10:46-47 ; 49-52

ความเชื่อ / การเชื่อ

“ความเชื่อ” คนเรามีได้ก็เพราะพระพรหรรษาและความช่วยเหลือของพระจิตเจ้า แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า **“ความเชื่อ/การเชื่อ”** นี่เป็นการกระทำ การตัดสินใจของมนุษย์เอง ความเชื่อของเราไม่ได้ไปจำกัดอิสรภาพหรือการใช้เหตุผลของเรา ความจริง **“ความเชื่อ”** นี้กลับเกี่ยวข้องกับอิสรภาพและการใช้เหตุผลแทบจะทุกอย่างก้าวบนเส้นทางชีวิต เส้นทางที่เราไม่คุ้นเคยไม่รู้ว่าจะพบอะไร ความเชื่อ้นำเราออกจากความมั่นคงแห่งชีวิต ความมั่นคงที่เรามั่นใจจากการใช้เหตุผลและการเลือกอย่างอิสระเสรีของเรา แต่ความเชื่อท้าทายความสุขสบายของเรา และนำเราให้ไว้วางใจในพระเจ้า โดยเชื่อว่าพระองค์จะนำพาเราสู่อิสรภาพที่แท้จริงกว่า สู่ความตระหนักถึงสถานภาพและเอกลักษณ์ของเรา อันยังผลให้เราพบกับความชื่นชมยินดีและความสุขสันต์กับทุกคน การเชื่อ (to believe) ก็คือ การนำตัวเราไปตามทางของพระเจ้าในประวัติศาสตร์ด้วยความเต็มใจและด้วยความยินดีเช่นเดียวกับมหาบุรุษอับราฮัม (Abram) และพระนางมารีย์แห่งนาซาเร็ธ ความเชื่อ (Faith) จึงเป็นการยอมรับ เป็นการตอบ “ครับ/ค่ะ” ด้วยหัวใจ ด้วยจิตใจ ระบุว่าพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าของเรา คำตอบ “ครับ/ค่ะ” นี้ เปลี่ยนแปลงพื้นฟูชีวิต และเผยเส้นทางชีวิตสู่ความหมายที่เต็มเปี่ยม ที่ใหม่ตลอดเวลา ที่บริบูรณ์ด้วยความยินดี และความหวังที่วางใจได้

(จาก *On the Nature of Faith* โดย สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
คำปราศรัยต่อคริสตชน ณ ลานมหาวิหารนักบุญเปโตร เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 2012)

...ความเชื่อ (ของคริสตชน) แสวงหาความเข้าใจ (เสมอ) (fides quaerens intellectum) และเทววิทยาเป็นหนทางที่สนับสนุน ส่งเสริม ปูทางสำหรับการแสวงหาความเข้าใจนี้ตลอดเวลาแก่คริสตชน.... เทววิทยาคงอยู่/มีประโยชน์ต่อเมื่อเกี่ยวข้องกับของขวัญแห่งความเชื่อจากพระเจ้า.... เทววิทยา นำความซัดความชอบ ความศรัทธา และความจริงแห่งความเชื่อสู่ความเข้าใจให้แก่คริสตชน ให้แก่มนุษย์ทุกคน.... เทววิทยา หาหนทาง หาโอกาสที่จะแสดงให้คริสตชน/มนุษยชาติ **“รู้ถึงความไพบูรณ์ที่สุดที่หยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า”** (เอเฟซัส 3:8) เพื่อนำความยินดีแห่งจิตวิญญาณแก่ชุมชนผู้มีความเชื่อ และเพื่อนำพลังแก่พันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร....

.....คณะกรรมการเทววิทยาอ้างอิงคำกล่าวของนักบุญโทมัส อควินัส ดังนี้:-

“เมื่อใครคนหนึ่งมีจิตใจพร้อมที่จะเชื่อ	เขาจะรักความจริงที่เขาเชื่อ
เขาจะอยู่กับความเชื่อนี้	เขาจะโอบกอดความเชื่อนี้
ด้วยเหตุผลต่างๆ ที่เขาแสวงหาได้	เพื่อยืนยันถึงความเชื่อนี้”

(cumenim homo habet promptam voluntatem ad credendum, diligent veritatem creditam et supereae excogitat et amplectitur si quas rationes ad hoc invenire potest.)

- St. Thomas Aquinas, Summa Theologiae

...นักบุญโทมัส อควินัส ยังได้อธิบายถึงการแสดงความเชื่อ (act of faith) ของคริสตชนสามประการดังนี้:-

- ประการแรก** : เมื่อเรากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อถึงพระเจ้า”
(I believe in God - credo Deum)
พระเจ้าเป็นผู้ที่เรารู้จักพระองค์ว่าเป็นใคร
(พระองค์เป็น ‘กรรม’ (object) ของความเชื่อของเรา)
- ประการที่สอง** : เมื่อเรากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้า”
(I believe God - credo Deo)
พระเจ้าเป็นผู้มอบความเชื่อ (the one who testifies)
เป็นผู้ทำให้เรายอมตามพระองค์ ไม่ขัดขึ้น
- ประการที่สาม** : เมื่อเรากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้า”
(I believe unto God - credo in Deum)
พระเจ้าเป็นผู้ที่เราเชื่อมั่นในพระองค์ วางความหวังไว้ใน
พระองค์ หมายถึง พระองค์เป็นเป้าหมายสุดท้ายของความเชื่อ
ของเรา (the goal of faith)

การแสดงออกที่เชื่อมั่นในพระองค์ (believing unto God- credo in Deum)

คือพลัง (dynamism) คือชีวิต (life) ของความเชื่อ (faith)

นำเราให้เชื่ออย่างเต็มใจ เชื่ออย่างมั่นใจ ไว้วางใจ ครัทธา และรักพระองค์แม้ต้องสละชีพ

(จาก สารของคณะกรรมการเทววิทยานานาชาติ ในโอกาสฉลอง “ปีแห่งความเชื่อ” International Theological Commission’s Statement on Year of Faith ZENIT News, October 16, 2012)

(ขอขอบคุณ คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ ที่ได้กรุณาช่วยตรวจสอบ แก้ไข คำแปลนี้ครับ) ๕

บุพเพสันนิวาส

คำนี้พวกเราคงได้ยินมานานแล้ว และตอนนี้กำลังมีละครดั่งกำลังใช้ชื่อเรื่องนี้ แม้แต่ในประเทศกัมพูชา ก็มีบางคนเอามาตอนมาแปลเป็นภาษากัมพูชาแล้วก็มี คำนี้ มีเหมือนกันในภาษากัมพูชา คือคำว่า **เบญจเสฐียร** (อ่านว่า บุบเปชอนนิเวียะฮุ) ความหมายมีเหมือนกันครับ เป็นคำที่รับมาจากภาษาบาลี ว่า **บุพเพสันนิวาส** (อ่านว่า บุบ-เพ-สัน-นิ-วา-สะ). **บุพเพ** (อ่านว่า บุบ-เพ) แปลว่า ก่อน แรก เบื้องต้น เบื้องหน้า. **สันนิวาส** (อ่านว่า สัน-นิ-วา-สะ) แปลว่า อยู่ร่วม. บุพเพสันนิวาส แปลว่า การเคยอยู่ร่วมกัน หมายถึง การเคยอยู่ร่วมกันในชาติก่อน หมายถึงเฉพาะผู้ที่เคยอยู่ร่วมเป็น

สามีภรรยา กัน ตรงกับที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไปว่า การเป็นเนื้อคู่กัน

แล้วเรื่องก็ดำเนินไป ในเรื่องของ คติธรรมเรื่องชาติภพ อดีตและปัจจุบัน ซึ่งเป็นอิทธิพลจากพุทธศาสนา และบางครั้งก็ซึมเข้าไปในความรู้สึกของเราคาทอลิกไปโดยไม่รู้สึกตัว และแสดงออกให้เห็นใน ความรู้สึกนึกคิด คำพูด และเรื่องราวที่กำลังเป็นละครดั่งในช่วงนี้

ในแง่ประวัติศาสตร์ เรื่องนี้มีการบันทึกจากหลายแหล่งที่มา การอ่านและฟังอย่างพิจารณา ทำให้เราไม่เป็นผู้ตัดสินประวัติศาสตร์ โดยใช้มาตรฐานของคนเราในยุคปัจจุบัน คือปล่อยให้มันเป็นไปในสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ให้เรารับรู้

มันว่า มีเรื่องนี่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ โดย เฉพาะในแง่ศาสนา หรือประวัติศาสตร์ของพระ ศาสนจักรไทยเรา

ประวัติศาสตร์พระศาสนจักรในกัมพูชา ก็ไม่แพ้เรื่องราวแบบบ้านเราในสมัยอยุธยา เช่นกัน ชาวต่างชาติที่มาค้าขาย ได้นำความเชื่อ ของพวกเขามาด้วย พร้อมกับบาทหลวง ที่กัมพูชา มีบันทึกไว้ว่า การเข้ามาของคริสตศาสนา เริ่มขึ้น ในปี 1555 (นับเป็นตัวเลขที่ง่าย) มาพร้อมกับ การทำการค้าของชาวโปรตุเกส แม้แต่ประวัติศาสตร์ ของการก่อสร้างเมืองของอาณาจักรขอม ก็มีเรื่องของชุมชนคริสตชนอยู่ตลอด แต่ด้วย เหตุว่า อาณาจักรมีเสื่อมถอยโดยการรุกราน ของอาณาจักรอันנםและอาณาจักรสยามใน เวลานั้น ก็ทำให้ชุมชนคริสตชนถูกทำลาย ไปโดยปริยาย

ประวัติศาสตร์ ช่วงก่อนยุคอาณานิคม ในกัมพูชา ปะปนไปด้วยเรื่องการคานอำนาจ

ในทางการเมือง ผลประโยชน์ทางการค้า และ ศาสนา จนกระทั่งฝรั่งเศสเข้ามายึดครองประเทศ ในเขตอินโดจีน ทุกอย่างจึงเข้าสู่ความสงบใน ดินแดนกัมพูชาแห่งนี้

ย้อนกลับมาเรื่อง บุพเพอาละวาด เอ๊ย! บุพเพสันนิวาส ในเรื่องของความเป็นเนื้อคู่ สิ่ง ที่กำหนดให้เรามาพบกันอยู่ด้วยกัน สำหรับเรา คาทอลิก คงไม่ใช่เรื่องภพที่แล้วอย่างแน่นอน แต่เป็น “ความรัก” ที่กำหนดความสัมพันธ์ของ เรา ความรักแบบพระเยซูเจ้าเป็นความรักสูงสุด ที่กำหนดแนวทางความรักของคนเป็นเนื้อคู่กัน คือ คู่รักที่มีความเชื่อจะต้องรักแบบที่พระเยซูเจ้า รักพระศาสนจักร (เทียบ อฟ 5:25)

อ้าว... แล้วคนที่ถือศีลพรหมจรรย์ละ เนื้อคู่ของพวกเขาเหล่านั้นคือใครเล่า? คำตอบ ก็คือ ทั้งพระเยซู เจ้าและพระศาสนจักรนั่นเอง เพราะพวกเขาจะอุทิศตนรักรับ ใช้พระองค์และ ประชากรของพระองค์ด้วยชีวิต ทั้งสิ้นในโลก

สำหรับพวกเราธรรมชาติ มีหลายคนที่
ตกหลุมรัก งานธรรมชาติแบบอาจเรียกได้ว่า เป็น
บุพเพสันนิวาส ในแบบที่เป็นเนื้อคู่ก็ว่าได้ อย่าง
เช่น ในประเทศกัมพูชาจะมีกลุ่มอาสาสมัครชาว
ฝรั่งเศสหลายคน ได้มาทำงานรับใช้ชาวกัมพูชา
เมื่อหมดสัญญาฉบับกลับไป ก็ตัดสินใจเข้าบ้านนคร
คณะ MEP แล้วก็ถูกส่งกลับมา ทำงานที่นี่อีก
ก็มีหลายกรณี หรือแม้แต่ในกรณีของผมเอง
ที่ยอมรับว่า ตกหลุมรักงานธรรมชาติไปแล้ว
โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ผมรับผิดชอบอยู่ในเวลานี้

เมื่อตอนเสกน้ำมันประจำปี 2018 นี้ มี
พระสงฆ์เกือบ 80 องค์ จากทั่วพระศาสนาจักร
ในกัมพูชา มาร่วมกัน พวกเขามีพระศาสนาจักร
ที่นี่เป็นเนื้อคู่ และแสดงความผูกพันร่วมกัน
เพื่อก่อสร้างพระศาสนาจักร ท้องถิ่นแห่งนี้ให้
เข้มแข็ง... จะเรียกว่าเป็นบุพเพสันนิวาส สำหรับ
พวกเขาได้ไหมหนอ?

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า บุปผะเสนินิवास
แบบคาทอลิก อยู่ที่ว่าความรักที่เกิดขึ้นจากพระเจ้า
และผลักดัน ให้มนุษย์รักกันและกัน เป็นเนื้อคู่กัน
เหมือนดังที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร
แบบไม่ต้องรอว่า เกิดมาตั้งแต่ชาติไหน แต่มัน
เริ่มแล้วในเวลาปัจจุบันนี้เท่านั้น... ความรักแบบนี้
คงไม่มีใครกล้าทำเป็นละครแนว แตรับรองได้ว่า
มีแน่นอนในชีวิตประจำวัน... แล้วคุณละ เจอ
บุปผะเสนินิवास ได้พบรักกับพระองค์หรือยัง
ครับ? ถ้ายัง ก็ขอให้เปิดใจให้กว้าง ฟังเสียง
พระองค์ในหัวใจให้มากนะครับ... ❀

4/2/61 BE 3:16 AM

ไม่มีความเจ็บปวดที่สูญเปล่า

เรื่องของความเจ็บปวดทางกายนั้นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่สามารถแยกออกจากความมีชีวิตได้ เมื่อตอนที่คุณแม่คลอดลูกนั้นท่านก็ต้องเจ็บปวดจากการบีบตัวของมดลูกให้พวกเราได้ออกมาลืมตาดูโลก ทารกที่คลอดออกมาแล้วมักจะโดนตีกันให้เจ็บและร้อง การร้องทำให้ปวดขยายตัวและเริ่มทำงาน เด็กหัดเดินก็ต้องหกล้มร้องให้เป็นธรรมดา ถ้าไม่ล้มไม่เจ็บก็เดินไม่เป็น ยิ่งโตขึ้นเราก็ยิ่งพบกับความเจ็บปวดทั้งทางกายและทางใจมากขึ้น ความเจ็บปวดจึงเป็นส่วนหนึ่งของวิวัฒนาการของชีวิต มีไว้เพื่อให้เราเข้มแข็งขึ้น ฉลาดขึ้นและมีคุณค่าเพิ่มขึ้นกว่าเดิม เหมือนที่มีคำพูดว่า “การเกิดต้องเจ็บปวด”

แต่มนุษย์นั้นดูจะไม่ค่อยชอบความเจ็บปวดเท่าไร ถ้าเลี่ยงได้เป็นเลี่ยง ในสมัยที่เริ่มมีการดมยาสลบทางการแพทย์ ผู้หญิงที่ไม่ชอบความเจ็บปวดระหว่างคลอดก็จะใช้ยาสลบช่วย แต่ก็ต้องเฉพาะผู้หญิงที่มีฐานะทางชาติตระกูลหรือทางเศรษฐกิจดีมาก เช่นควีนวิกตอเรียในสมัยที่จักรวรรดิอังกฤษไม่รู้จักคำว่าพระอาทิตย์ตกดิน เวลาจะคลอดก็มีหมอหลวงมาดมยาสลบให้ ไม่เคยมีใครไปถามควีนท่านว่ามีความทรงจำอย่างไรกับการคลอดบุตร แต่หากถามแม่ๆ ปุณชนุ ทุกๆ คนจะตอบว่า “ความเจ็บไม่เท่าความยินดี”

ถ้าไม่รู้จักความเจ็บปวดเอาเสียบ้าง ก็จะ

ทำให้ไม่เข้าใจชีวิตที่เจ็บปวดของคนอื่น มีนิทานเล่ากันว่าฮ่องเต้ของชาวจีนนั้นอยู่กันแบบไม่รู้ว่าจะบ้านเดือดร้อนอย่างไร ถึงเวลาจะกินก็มีอาหารนับสิบอย่างมาวางให้เลือกไม่ซ้ำกันในแต่ละมื้อแต่ละวัน ถึงเวลานอนก็มีฟูกอย่างดี มีคนขับกล่อม ยุงเหลือบหรืออื่นใดไม่มีทางเย็บมกรายวันหนึ่งขุนนางบ้านนอกได้มีโอกาสเข้าเฝ้าและกล้าทูลความจริงว่าชาวนานั่นอดอยากหิวโหยเป็นที่สุด ฮ่องเต้ก็ทำหน้างุนงงและถามชื่อๆ ว่าหิวโหยนั้นเป็นความรู้สึกอย่างไร เพราะพระองค์ไม่เคยรู้จัก ทำเอาที่ประชุมไม่รู้จะพูดต่ออย่างไรให้เข้าใจได้ โชคดีที่ได้ขุนนางผู้ใหญ่ท่านหนึ่งช่วยทูลว่า “พระอาญาไม่พ้นเกล้า พระองค์ยังจำตอนที่ปวดพระทนต์ (ฟัน) เมื่อปีกลายได้หรือไม่ ความหิวโหยนั้นทรมาณยิ่งกว่า” ฮ่องเต้จึงตอบบอกว่าเข้าใจแล้ว ปวดฟันนั้นทุกข์ทรมาณจริงๆ ถ้าหิวโหยแกว่าปวดฟัน เราต้องรีบช่วยเหลือพร้อมสั่งการให้เอาข้าวหลวงไปแจกจ่ายให้ชาวนานที่อดอยาก

ในวงการแพทย์ โรคที่มาแบบเงิบๆ นั้นอันตรายมากกว่าโรคที่มาแบบโหม่งฉ่างด้วยอาการเจ็บปวด แพทย์ทุกคนจะต้องถามคนไข้คือ “เจ็บที่ไหนบ้าง เจ็บอย่างไร นานเท่าไรแล้ว....” หากบอกได้ดีจะช่วยแพทย์วินิจฉัยโรคได้ง่ายขึ้น ตรงข้ามความไม่เจ็บปวดทำให้ขาดสัญญาณเตือน มาเจออีกที่โรคก็อาจลุกลามไปมากแล้ว สายเกินแก้

เมื่อเดือนที่ผ่านมาผมต้องไปรับการผ่าตัดระบายน้ำออกจากลูกตาอันเนื่องมาจากโรคต้อหิน โรคนี้มีสองชนิด แบบแรกเป็นฉับพลันปวดตาปวดหัวจนอาเจียนเพราะความดันในลูกตาส่งอย่างรวดเร็ว คนใช้ส่วนใหญ่จะต้องรีบไปพบแพทย์และได้รับการรักษา ตามักไม่รอด อีกแบบเป็นภัยเงียบคือไม่มีอาการใดๆ เลย มารู้ตัวอีกทีก็ตอนที่ตาใกล้บอดแล้ว ผมยังโชคดีที่ไปตรวจพบโดยบังเอิญเพราะผงดินเข้าตา หมอตรวจเรื่องผงดินเข้าตาเลยไปเจอว่าลานสายตาเสียจากโรคต้อหิน คนที่เป็นโรคนี้ต้องหยอดยาตาทุกวัน เพื่อคุมความดันในตา หากได้ผลไม่ดีก็ต้องใช้การผ่าตัดเจาะรูเล็กๆ ที่ตาขาวให้น้ำภายในลูกตาส่งส่วนหน้าสามารถระบายออกมาข้างนอกได้ ตอนผ่าตัดนั้นก็ปวดพอทน แต่ตอนหลังผ่าตัดนั้นจะทรมาณกว่า เนื่องจากหมอตัดเย็บตาขาวด้วยไหมและผูกเป็นปมไว้ เวลาจะพริบตาทุกครั้งจะเหมือนมีเม็ดทรายกลิ้งอยู่ในตาทำให้น้ำตาไหลพรากอยู่หลายวัน หลังผ่าตัดต้องไปให้หมอตรวจซ้ำ โรงพยาบาลที่ผมไปรักษานั้นมีคนไข้จากทั่วสารทิศ ต้องไปรอคิวตรวจอย่างน้อยสองชั่วโมง ลำพังความเจ็บปวดทางตาก็ก็น่าอยู่แล้วต้องมาเจอสถานการณ์ที่นั่งรอตรวจหลายชั่วโมงทำให้ยิ่งหงุดหงิดเข้าไปอีก ได้แต่บ่นเป็นหมิ่นก่นด่าเจ้าหน้าที่อยู่ในใจ

ในขณะที่กระสับกระส่าย คุณลุงที่นั่งข้างผมกลับอยู่ในอาการเงียบสงบ แก่ก็มาผ่าตัดเจาะรูตาเหมือนผม คงเจ็บปวดไม่แพ้กัน ผมถามลุงว่ามาจากไหน ปรากฏว่ามาจากพิจิตร ต้องนั่งรถ บขส ตั้งแต่เมื่อคืน มาถึงเช้าก็มารอตรวจรอมาสี่ชั่วโมงแล้ว พอตรวจเสร็จก็ต้องรีบนั่ง

บขส กลับ ยังเป็นห่วงว่าถึงพิจิตรเกือบเที่ยงคืนไม่รู้ว่าจะมีรถเข้าหมู่บ้านหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ต้องหาที่พักชั่วคราวก่อน ได้ฟังเรื่องราวของลุงแล้ว รู้สึกเลยว่าความเจ็บปวดและความยากลำบากของแกนั้นมีมากกว่าผมอย่างเทียบกันไม่ติด ลุงยังสงบนิ่งรับสถานการณ์ได้อย่างดี การควบคุมความเจ็บปวดของแกเป็นตัวอย่างที่ดีให้ผมลุงได้ทำบุญให้คนที่พบเห็น

เมื่อปลายปีที่แล้วมีการประชุมวิชาการเกี่ยวกับ Human Life ที่บ้านผู้หว่าน ผมได้ไปฟังหัวข้อเรื่องความทุกข์และการไถ่กู้ของพระคริสต์ (Suffering and Redemption of Christ) หัวข้อนี้เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมากในแวดวงนักเทววิทยา ฟังแล้วก็ได้รับมุมมองที่เปิดกว้างกว่าเดิม ตอนเป็นเด็กๆ ได้รับการสอนว่าเวลาประสบกับความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมาณให้ยกสิ่งเหล่านั้นถวายให้กับพระเยซูเจ้าเพื่อเป็นการใช้โทษบาปของตนเอง ยิ่งเจ็บปวดมากยิ่งไถ่โทษบาปได้มาก ตอนโตเราจะพบคนดีๆ จำนวนมากป่วยเป็นโรคมะเร็งหรือประสบเคราะห์กรรมต่างๆ และประโยคหนึ่งที่ได้ยินบ่อยๆ คือ “ทำไมพระเจ้าให้สิ่งเหล่านี้มาเกิดกับเรา” หากคิดเพียงว่าเพื่อใช้โทษบาปของตนเองอาจไม่พอ เพราะคนเหล่านี้จำนวนมากล้วนเป็นคนที่ดีเดินตามวิถีทางของพระเจ้า เป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์ หลายคนเลยเกิดความลังเลสงสัยว่าทำไมพระเจ้าจึงไม่ยุติธรรมคนที่ทำบาปทำกรรมจำนวนมากกลับอยู่อย่างสะดวกสบายไม่เจ็บไม่ป่วย

คำว่า Redemption นั้นภาษาไทยเราแปลว่าการไถ่ คือการที่คนๆ หนึ่งเข้ามา

ช่วยปลดเปลื้องภาระให้กับอีกคนหนึ่ง ผมเองก็
ไม่ค่อยเข้าใจว่ามันหมายความว่าอย่างไร จน
ตอนหลังเห็นคนใช้ศัพท์คำนี้ในชีวิตประจำวัน
มากขึ้น เช่นเรามีหนี้สินเพราะไปยืมเงินนอก
ระบบที่คิดดอกเบี้ยสูง พอเวลาผ่านไปดอก
ทบต้น ต้นทบดอก มูลค่าหนี้สินพอกพูนมากจน
ผ่อนต่อไปไม่ไหว หากมีใครสักคนหนึ่งยื่นมือเข้า
มาชำระหนี้ให้แทนและให้เราผ่อนต่อจากเขาโดยไม่
คิดดอกเบี้ยหรือคิดต่ำมาก โครงการแบบนี้เขา
เรียกว่าการไถ่หนี้ (Financing redemption)
อีกกรณีหนึ่งที่อาจทำให้เราเข้าใจได้ดีขึ้นเกี่ยวกับ
การไถ่กู้คือการแลกแต้มสะสมเป็นตัวเครื่องบิน
ใบใหม่ เวลาที่เราเดินทางด้วยสายการบินเขา
มักจะให้แต้มซึ่งเมื่อสะสมได้จำนวนหนึ่ง เราจะ
สามารถแลกเป็นตั๋วใบใหม่ (Redeem) ให้กับ
ตัวเราเองหรือยกสิทธินั้นให้กับคนอื่นเพื่อเขาจะ
ได้ไปถึงจุดหมาย ลำพังเขาเองอาจไม่มีเงินซื้อ
ตัวเครื่องบิน

ครอบครัวหนึ่งมีคุณพ่อป่วยเป็นมะเร็ง
ระยะลุกลาม ลูกๆ พาคุณพ่อไปรักษาและคอย
ให้กำลังใจ คุณพ่อได้แต่บ่นน้อยอกน้อยใจใน
โชคชะตา อยากตายเพราะทนกับความเจ็บปวด
ไม่ไหวแล้ว ข้างปลาก็กินไม่ได้ ช่วยตัวเองใน
เรื่องง่ายๆ เช่นไปห้องน้ำก็ไม่ได้ เวลาที่เหลื่อ
อยู่จึงเป็นความทุกข์และพลอยทำให้ทุกคนใน
บ้านทุกข์ไปด้วย วันหนึ่งลูกสาวพูดกับคุณพ่อว่า
“คุณหมอบอกว่ามะเร็งมีส่วนเกิดจากพันธุกรรม
ดังนั้นลูกของคุณทุกคนก็มีโอกาสเป็นมะเร็ง
เหมือนคุณพ่อ ลูกอยากให้คุณพ่อเป็นตัวอย่าง
ที่จะสู้กับโรคมะเร็ง เพื่อว่าหากลูกต้องเป็นมะเร็ง
ในอนาคต จะได้ยึดตามแบบฉบับที่ดีของคุณพ่อ

และใช้ชีวิตอย่างกล้าหาญจนวันสุดท้าย...”

พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นองค์พระเจ้าที่ลง
มารับสภาพความเป็นมนุษย์ ลำพังความดีของ
พระองค์นั้นก็เพียงพอที่จะแลกแต้มให้มนุษย์
เช่นพวกเราทุกคนได้เดินทางเข้าสู่สวรรค์เมื่อ
ชีวิตในโลกนี้ผ่านพ้นไป แต่พระองค์เต็มใจลง
มารับสภาพมนุษย์ เมื่อเป็นมนุษย์ก็ต้องเผชิญกับ
ความเจ็บปวดและความไม่ดีต่างๆ โดยไม่ยกเว้น
ถูกสังคมสมัยนั้นปฏิเสธจนกระทั่งวางแผนกำจัด
พระองค์ต้องถูกตัดสินให้ต้องโทษ โดนเสียนิติ
และประหารตรึงบนไม้กางเขนอย่างทุกข์ทรมาน
ถ้าเป็นมนุษย์อย่างเรา เราคงบอกว่าไม่ยุติธรรม
เลย แต่พระเยซูคริสต์เจ้ายอมรับความเจ็บปวด
แลกเป็นแต้มเพื่อไถ่กู้เราให้มีโอกาสได้มีชีวิต
นิรันดร์ พระองค์ยังเชื่อเชิญให้เราแบกกางเขน
แลกแต้มให้คนอื่นเช่นกัน คำถามไม่ได้อยู่ที่ว่า
“ทำไมความเจ็บปวดและความทุกข์เกิดกับเรา
แต่ทำอย่างไรที่เราจะยอมรับและใช้มันให้เป็น
ประโยชน์กับตัวเราและคนอื่นฯ” ❧

P

sacred powers

= อำนาจศักดิ์สิทธิ์ (หมายถึงอำนาจ 3 ประการคือ อำนาจโปรด ศักดิ์สิทธิ์ อำนาจสอน อำนาจปกครอง)

the power of God

= พระเดชานุภาพของพระเจ้า พระอานุภาพของพระเจ้า

the powers of heaven

= เทพนิกรอำนาจในสวรรค์

the power of the keys

= อาชญาสิทธิ์ (ของอัครสาวกเปโตร)

the power of darkness

= จอมอำนาจความมืด (คส 1:13)

the powers of darkness

= เทพนิกรอำนาจแห่งความมืด (อฟ 6:12)

practice

= การปฏิบัติ

practical theology

= วิชาเทววิทยาเชิงปฏิบัติ (ซึ่งเสนอความเข้าใจบนพื้นฐานของความเชื่อเกี่ยวกับงานที่พระศาสนจักรปฏิบัติ)

praise

= การสรรเสริญ การยกย่อง การเทิดทูน

Divine Praises

= บทกวีสรรเสริญพระเป็นเจ้า (บทภาวนาที่มักใช้หลังอวยพรศีลมหาสนิท เขียนโดยสังฆคณะเยสุอิต ค.ศ. 1797 เพื่อชดเชยบาปการกล่าวลบหลู่ (blasphemy) พระเป็นเจ้า พระเยซูเจ้า แม่พระ นักบุญโยเซฟ และนักบุญอื่น ๆ รวมทั้งทูตสวรรค์)

pragmatism

= ปฏิบัตินิยม

praxis (กรีก)

= 1) ภาคปฏิบัติ 2) การถ่ายทอดความคิดไปสู่การทำให้เป็นจริง

Christian praxis

3) หลักการดำรงชีวิต (ที่มีการไตร่ตรองและการปฏิบัติตาม)

Christian theological praxis

= หลักการดำรงชีวิตคริสตชน (นั่นคือปฏิบัติตามความเชื่อ)

= หลักการดำรงชีวิตคริสตชน

(หลักการที่เน้นใน liberation theology)

prayer

= การภาวนา ผู้ภาวนา

prayer book

= หนังสือภาวนา

prayers for the dying

= บทภาวนาส่งวิญญาณ

common prayer

= บทภาวนาสามัญ

common catholic prayers

= บทภาวนา (ชื่อหนังสือที่รวบรวมบทภาวนาปกติของคาทอลิก)

book of common prayer

= บทภาวนา (ชื่อหนังสือที่นิกายอังกลิกันใช้เป็นคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับศาสนกิจ)

เวลาที่มีความสุขที่สุดในชีวิต

ครั้งหนึ่งมีนักข่าวมาสัมภาษณ์นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาว่า ช่วงเวลาไหนในชีวิตที่พระองค์มีความสุขมากที่สุด เขาเดาว่าพระองค์คงจะตอบว่าเป็นช่วงที่พระองค์ทรงได้รับศีลบวชเป็นพระสังฆราช แต่พระองค์ตอบว่าไม่ใช่ เขาจึงเดาต่อไปว่าคงเป็นช่วงที่พระองค์ได้รับเลือกให้เป็นพระสันตะปาปา แต่พระองค์ก็ยังยืนยันว่าไม่ใช่ เขาจึงย้าถามพระองค์ว่า “บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นช่วงไหนในชีวิตที่พระองค์มีความสุขมากที่สุด” นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 ยิ้มก่อนที่จะตอบว่า “เวลาที่พ่อมีความสุขมากที่สุดคือเวลาที่พ่อได้รับศีลล้างบาป และกลับกลายเป็นลูกของพระเจ้า” ❧

ชวนเราฟัง

จะมีพระพรใดที่ยิ่งใหญ่เท่ากับการได้เป็นลูกของพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ มีพระเยซูเป็นพี่ชายที่แสนดี และมีแม่พระเป็นมารดาที่แสนจะรักและห่วงใยเรา พระพรเหล่านี้เราได้รับเมื่อเรารับศีลล้างบาป ด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ร่างกายเราจึงเป็นพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ หัวใจของเราจึงเป็นที่ประทับของพระเจ้าผู้ทรงความดี ขอพระพรแห่งศีลล้างบาปที่เราได้รับเป็นพลังแก่เราให้ดำเนินชีวิต คิด พูด และกระทำ ด้วยชีวิตที่มีพระเจ้าในหัวใจเสมอ

เพื่อนแท่ดูกับตอนลำบาก

เราอยู่ด้วยกันแบบหอบหัด มีอะไร
มากมายที่ต้องช่วยเหลือกัน การเรียนรู้แบบนี้
นี่เองที่ทำให้เรามีเพื่อนที่ต้องใส่ใจดูแลกัน
เรื่องราวแห่งชีวิตหลายเรื่องทำให้เราคิดที่ไรก็
อดคิดถึงเพื่อนเก่าไม่ได้

วันหนึ่งในชั้นเรียน ครูเลือกเพื่อนเก่าแล้วแต่
แท้จริงใจดีมาก ท่านมักนำเรื่องความรู้รอบตัว
มาเล่าสู่พวกเราฟัง บางครั้งก็ทำหยาอะไรต่างๆ
ให้พวกเราที่มีความคิดริเริ่มทำอะไรใหม่ๆ ในชีวิต

“ดูสิ แค่มั้ยไครคริมที่คนทั้ง เขาเอาไป
ทำสิ่งประดิษฐ์สวยๆ ขายได้ กระดาษที่ทิ้งแล้ว
เขาเอาไปทำเป็นหุ่นแบ่งเปียกออกมาสวยมาก
แล้วอะไรต่างๆ อีกละยะยะ แล้วพวกเราละ
คิดสร้างสรรค์อะไรได้บ้าง”

ครูหยุดพูดแบบเปิดประเด็นทำหยา
พวกเราพร้อมกับสัญญาหมดเวลา ท่านเดินออกไป
รวมถึงเพื่อนๆ ที่เดินออกไปพัก 15 นาทีด้วย

ฉันเก็บคำทำหยาของครูมาคิด ทำอะไร
ดีๆ แล้วก็มองไปที่ซอลล์เก่าๆ ที่เป็นเศษตกอยู่
ที่พื้น ความคิดอัศจรรย์ะตามประสาเด็กแวบขึ้น
มาทันที ฉันบรรจงเก็บเศษซอลล์หลายชิ้นมาตัด
แต่งเป็นรูปร่างกลมบ้างเหลี่ยมบ้าง จากนั้น
ก็นำปากกาหมึกซึมมาแต้มสี (แน่นอนสมัยนั้น
พวกเราใช้ปากกาหมึกซึมอยู่ คัดลายมือด้วย
ปากกาคอแรง ไม่รู้ว่าสมัยใหม่เขาจะรู้จักหรือ
ใช้กันหรือเปล่า) แล้วเจ้าซอลล์ที่ตัดแต่งก็
สวยงามตามสีต่างๆ ที่มี จะเป็นแดงเข้ม ชมพู
ฟ้าอ่อน ขาว ก็สุดแต่จะแต่งแต้มกันไป

สายตามองหา.....แล้วก็เห็นที่โต๊ะเพื่อน มีถุงพลาสติก หยิบมาก็ใช่เลย เพราะเพื่อนคนนี้ ชอบซื้อยาชุดมาทานแก้ไข้แก้หวัด นำสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งสมัยนี้ต้องบอกว่านวัตกรรมชิ้นพิเศษนี้เข้า ใส่ถุง อมยืมเลยแหละเวลาที่เพื่อนฯ ขึ้นมาจากพัก ฉันทบอให้เพื่อนฯ ดู ใครๆ ก็ชมชอบบอกว่า เหมือนยาจริง ๆ พวกเราตั้งใจว่าจะไว้วางโชว์ให้ ครูดูในวันพรุ่งนี้

.....

เย็นวันนั้นเราเล่นกีฬาสนุกสนานตาม ตารางเวลา แนนอนบอลรุ่นเล็กนี้เสียงดังกว่า การเล่น เพราะเราเน้นเสียงตะโกนดังแต่เล่น ไม่ได้เรื่องหรอก ทำไ้ได้ความสุขเล็กๆ น้อยๆ ของเด็กหอพักอย่างเรา จากบ้านจากพ่อจากแม่ มาอยู่กับคนหลายร้อยหัวใจ อะไรมันจะเหมือน บ้าน แต่พวกเราก็ทำให้เป็นบ้านได้

เสร็จจากเตะบอล พวกเราไปอาบน้ำ แล้วก็เป็นเวลาเรียนส่วนตัว ในความเงียบที่ พวกเรากำลังตั้งใจเรียนส่วนตัวหรือบางคนก็ ทำการบ้าน วันนี้นุ่นพี่ที่ต้องมาดูแลเราไม่ได้มา แต่เพื่อเถาะพวกเรามีวินัยที่ดีมาก ทุกคนเงียบ และเรียนอย่างดี

ตอนนั้นเองเจ้าโปเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งป่วยนอนอยู่ที่ห้องนอนทั้งวันก็เดินเสียงดัง มาที่ฉัน ทุกคนต่างมองไปที่เจ้าโปซึ่งแสดงอาการ ดีอกดีใจจับมือฉันไปแสดงอาการขอบคุณ

“เพื่อนๆ เราขอบคุณนายมากเลย”

“อะไรหรือ” ฉันงงกับเหตุการณ์นี้

“เรานอนปวดหัวเป็นไข้ทั้งวัน ทำยังง

ก็ไม่หาย พอตอนพวคนายไปเล่น เราก็เลย เดินลงมาห้องเรียนนี้แหละ มองที่โต๊ะนาย เราเห็นยาชุดเขียนว่ายาแก้ไข้ เราจะไปขอนาย แต่เห็นว่กำลังเล่นบอลอยู่เลยไม่กล้า แต่เรา ปวดหัวจริงๆ เราก็เลยเอายาของนายไปกิน และคิดว่านายคงไม่ว่าอะไร....”

“เอ้ย.....แล้วเป็นยังงั้บ้าง” ฉันรีบ ตะโกนถาม

“ขอบคุณนายจริงๆ เรากินแล้วไป นอนพักสักหน่อย ก็หายปวดหัวเลย เราเลย รีบอาบน้ำแล้วลงมาบอกนายนี้แหละ เพราะ กลัวนายหายไม่เจอ นายเอ้ย เพื่อนนะจะรู้ว่า เพื่อนแท้ก็ดูกันตอนลำบากนี้แหละ นายอย่าว่า เรานะที่เอายาไปกินไม่บอกนายก่อน แต่เราหาย แล้วยาของนายดีจริงๆ นายซื้อที่ไหน ไว้ทีหลัง เราจะซื้อมาไว้กินเวลาปวดหัวอีก”

ทั้งห้องเงียบสนิท ต่างคนต่างมองตากัน ฉันพูดอะไรไม่ออก ในบรรยากาศอย่างนี้จะทำ อะไรดีที่สุด

“ยานี้ได้จากครูเสือ ไม่มีอีกแล้ว ของดีมี น้อย” เพื่อนอีกคนหนึ่งก็ตะโกนตอบออกมาเล่น เอาสาตั้งไปทั้งห้องเรียน เรารู้ว่าเราต้องเก็บเรื่อง สุตรยาดีนี้ไว้ให้เป็นความลับให้ได้ ไม่อย่างนั้น ครอบครัวเรารุ่นวายแน่เลย

ฉันปาดเหงื่อที่ผุดออกมาเพราะตอบ คำถามเพื่อนไม่ได้ เพิ่งรู้ว่ายาชุดที่เพิ่งทำขึ้น มารักษาปวดหัวเป็นหวัดได้เด็ดขาดจริงๆ เห็น ซอล์ที่ไรคิดถึงยาชุดนั้นจริงๆ ๕

รักหมดหัวใจ

คนที่ศรัทธาจะไว้วางใจและมีความเชื่อต่อพระเจ้าโดยไม่มีข้อกังขาใดๆ ดังเช่น กรณีของชายคนหนึ่ง “**นายอด**” ได้รับอุบัติเหตุจากการเปิดถังแก๊สและปรับหัวเตาในเวลาเดียวกันจึงเกิดประกายไฟลุกไหม้พร้อมกันทั้ง 2 จุด จึงเป็นเหตุให้นายอดโดนไฟลวกที่แขน ขา และหลัง หมอให้รักษาตัวในห้องปลอดเชื้อทันที เพราะนายอดมีอายุมากแล้ว ความต้านทานโรคย่อมลดน้อยลง นายอดอยู่ในโรงพยาบาลเดือนกว่า บาดแผลฉกรรจ์มาก ต้องดูแลอย่างใกล้ชิดไม่ให้ติดเชื้อ

เดิมที่นายอดเป็นคนแข็งแรง ร่าเริง รักครอบครัว ที่สำคัญนายอดเป็นคนศรัทธาและรักพระมาก นำเคยไปไหนๆ ได้สะดวกสบาย แต่เมื่อบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว นอนติดเตียง ย่อมอึดอัด รำคาญตัวเอง เมื่อถูกกักบริเวณ ห้ามติดต่อกับผู้คนภายนอก เพื่อความสะอาดและปลอดการติดเชื้อ ดิฉันเข้าใจดีว่าเขาย่อมเกิดความรู้สึกเบื่อ เพราะมันเหมือนโดนขังเดี่ยว

นายอดเล่าให้ฟังว่า ช่วงแรกๆ ทั้งเจ็บทั้งปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ต้องล้างแผล มันเหมือนถูกเปิดหน้าแผลใหม่อีก ปวดแสบปวดร้อนตัวนายอดเองไม่เคยป่วยหนักถึงขนาดต้องเข้าโรงพยาบาลเลย ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกและอยู่ในภาวะจำยอม ต้องนอนทั้งวัน ได้แต่แหงนหน้ามองดูเพดาน ไม่มีอะไรทำ ทุกวันก็เหมือนเดิม สภาพเดิมๆ อยู่ในห้องสี่เหลี่ยมปลอดเชื้อ นายอดรู้สึกอึดอัดมาก

จนอยู่มาวันหนึ่ง นายอดฉุกคิดขึ้นมาได้ว่า คงเป็นน้ำพระทัยของพระที่ให้นายอดรู้ว่า ความตายเฉียดเข้ามาใกล้แล้ว และถ้าหากแผลเกิดติดเชื้อเมื่อ

ใดก็คงพบจุดจบของชีวิต พระเจ้าทรงเมตตาและให้โอกาสเขาได้มีเวลาไตร่ตรองพิจารณาตนเองว่ามีความพร้อมเพียงใดเมื่อพระเจ้าเรียกหาเขา และยังมีเวลาที่จะขอบพระคุณพระเจ้าตลอดทั้งวัน ทำให้มีความสุข อิ่มเอมใจ เวลาจึงผ่านไปอย่างรวดเร็ว

การมีความเชื่อและรักพระเจ้านั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับคริสตชน นายอดใช้ช่วงเวลาที่พักรักษาตัวของเขานั้นเพื่อโมทนาคุณพระเจ้ามากขึ้น นายอดมีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ และต้องนับว่ายังโชคดีที่บาดแผลไม่ลึกมาก อวัยวะยังอยู่ครบและใช้งานได้

ในที่สุดหมอให้นายอดกลับบ้านได้ ซึ่งสร้างความปีติยินดี ให้กับตัวนายอดและครอบครัวอย่างมาก ต่างก็ร่วมกันสวดพร้อมหน้ากัน พระเจ้าคงจะลงใจพวงเขาว่ายังมีความเชื่อในพระองค์หรือไม่ ดังพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า “ความเชื่อช่วยให้เจ้ารอด”

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากเล่าให้ฟังคือ พี่สาวคนโตที่อยู่ต่างประเทศออสเตรเลีย ซึ่งต้องบอกว่ารายนี้ศรัทธามาก ไปวัดทุกวัน เขาบอกว่าเป็นสิ่งที่ชอบมากที่สุด ซึ่งแต่ละวันเขามีความหวังว่า ทุกเย็นจะไปหาพระได้ร่วมมิสซาและโมทนาคุณพระเจ้าที่คุ้มครองเขา พระทรงรักเขามากๆ ให้ทุกอย่างที่ต่างจากคนอื่น เช่น การรักษาพยาบาลโรคอะไรก็ขึ้นสุดท้ายจนหายสนิท ไม่ต้องจ่ายเงินค่ารักษาเลย เป็นเพราะความเมตตาของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงดูแลคุ้มครองเขาทุกวัน เขาโชคดีมาก เขาซาบซึ้งที่สามารถกลับมาใช้ชีวิตเหมือนเดิมได้อีกครั้งอย่างไม่น่าเชื่อ เขาจึงตอบแทนพระโดยนำปัจจัยของเขาไปช่วยเหลือผู้ยากไร้ให้ความรัก ความใส่ใจกับคนรอบข้าง และประกาศพระเกียรติคุณถึงพระเจ้าทุกลมหายใจ

ส่วนบางคนที่ไม่รู้จักพระ ไม่ได้มีจิตใจ
ที่มีคุณธรรมก็จะเดินหลงทางผิด เดินออกนอก
นอกทาง หาความสุขที่แท้จริงไม่ได้ ดิฉันขอยก
ตัวอย่างจากเหตุการณ์จริงที่ได้พบเห็น “น้องนก”
เป็นลูกสาวของคนที่รู้จักกัน เด็กสาวคนนี้อยู่ระดับ
มหาวิทยาลัย เขาได้รับการเลี้ยงดูเหมือนกับไข่มุกในหิน
พ่อแม่ตามใจทุกอย่าง อยากให้ลูกมีความสุข แต่เขา
ไม่มีทัศนคติที่ผิดเพี้ยน อวดกลั่น

น้องนก เป็นเด็กสาวที่มีความทะเยอทะยาน
เขาเคยโดดเด่นมาตั้งแต่ยังเล็กๆ มีสติปัญญาดี
เรียนเก่ง หน้าตาสวย ใครๆ ในโรงเรียนต่างก็รู้จัก
น้องนกจะถูกห้อมล้อม เอาอกเอาใจ เย็นยอจน
เคยตัว ชีวิตเหมือนโรยด้วยกลีบกุหลาบ ท่านผู้อ่าน
ลองหลับตาคิดถึงเด็กสาวคนนี้ได้มีความสุข มีพร้อม
ทุกอย่าง อาจจะมีพร้อมจนเกินไปจนหยิ่งผยอง และ
ดูเหมือนพ่อแม่ภูมิใจลูกสาวของตนเองมาก

อยู่มาวันหนึ่ง ดิฉันก็ได้รับข่าวร้ายเกี่ยวกับ
น้องนกว่า เขากระโดดตึก เพราะอยากจบชีวิต
ตนเองด้วยโรคซึมเศร้า แม้เขาได้รับการรักษามา
ก่อนแล้วหลายปี แต่น้องนกเป็นเด็กที่คิดมาก และ
เขาเสียใจมาก ด้วยเหตุผลเพียงแค่ว่า “เขาน้อยใจที่
เพื่อนๆ ไม่รัก ไม่สนใจเหมือนที่ผ่านๆ มา” ทำให้
อาการของโรคซึมเศร้านั้นกำเริบขึ้นมา และทำให้เขา
ตัดสินใจผิดพลาด แต่พระเจ้ายังรักเขา และเขาก็กลับ
รอดชีวิตได้อย่างไม่น่าเชื่อ เขาถูกนำส่งโรงพยาบาล
ทันที เมื่อถึงมือหมอแล้วน้องนกเขาห้องฉุกเฉิน
คุณหมอกำลังผ่าตัดทันที เขาตับแตก ม้ามแตก แขนหัก
และศีรษะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแรง

จากเด็กสาวที่ดูมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน
กลับกลายเป็นต้องมานอนเจ็บหนัก หมอจำเป็นต้อง
ผ่าตัดม้ามออก เพราะม้ามเป็นอวัยวะที่อยู่ลึกลงไป
ในช่องท้องหลังกระเพาะอาหารซึ่งได้รับการกระทบ

อย่างรุนแรง ซึ่งไม่สามารถรักษาไว้ได้อีก จึงต้อง
ผ่าตัด น้องนกเจ็บปวดมาก แต่รอบเตียงที่เขาอน
นั้นยังมีพ่อแม่และพี่สาวที่อยู่ใกล้ๆ ตลอดเวลา

ดิฉันทราบข่าวรีบไปเยี่ยมทันที แต่พื่อน้องนก
ลืมตาตื่นขึ้นมาและพบว่าตัวเขายังไม่ตาย เขากลับ
โวยวายว่า “อยากตาย อยู่ไปก็ไม่มีความสุข” ดิฉัน
คิดในใจว่า นี่เพียงแค่เพื่อนๆ ไม่สนใจแค่นี้เองนะ
ฟังดูไม่มีเหตุผลเลย แต่ภาพชีวิตของน้องนกนั้น
ดูเธอน่าจะมีสุขสบาย แต่ในขณะที่คนอื่นๆ มี
ร่างกายพิการ บางคนเกิดมาไม่มีแขนขา บางคนเกิด
มาตาบอด พวกเขาเหล่านั้นอยากวิ่ง อยากเดิน อยาก
มองเห็นผู้คน ธรรมชาติและสิ่งสวยงามต่างๆ แต่คน
เหล่านี้กลับมองโลกในแง่ดี เพราะเขามีทัศนคติ
อดทน ความพยายาม และความหวัง เขาสู้ชีวิต ไม่ท้อ
แต่น้องนกละ! เกิดมาจากครอบครัวฐานะดี พ่อแม่
คอยปรนเปรอมากมาย อยากจะได้อะไรก็คอยหาให้
แต่ไม่ได้ให้ทัศนคติในการดำเนินชีวิต ไม่อบรมสั่งสอน
ให้รู้จักอดทน อวดกลั่น ไม่รู้จักแยกแยะความพอดี
พอควร หรือไม่รู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี

ดิฉันได้รับความรู้ความเคลื่อนไหวของน้องนก
หลังจากป่วยหลายเดือนต้องหยุดและขอพักการเรียน
เพราะสมองได้รับการกระทบกระเทือน แพทย์รักษาตัว
ทั้งปี พ่อแม่ก็ต้องลาหยุดงาน เสียค่ารักษามากมาย
ต้องกู้หนี้ยืมสิน และต้องหวาดผวาคอยระแวด
ระวังกลัวลูกสาวจะคิดสั้นอีก จากครอบครัวที่มี
ความสุข ความอบอุ่น กลายเป็นโรคจิตกังวล
ทุกนาที

ไม่น่าเชื่อลูกจะทำให้พ่อแม่มีความสุข
ได้ถึงขนาดนี้ หาเรื่องให้เกิดปัญหาชีวิตและต้อง
เป็นแบบนี้ตลอดไป แต่ถ้าเขาเป็นลูกของพระ
มีความเชื่อ ความรัก ความไว้วางใจ เขาจะไม่มีสภาพเช่นนี้
อย่างแน่นอน จริงไหมคะ ๕

ต่างกลุ่ม ต่างชีวิต

ในชีวิตของคนเรา มีผู้ที่มีความสุข มีความก้าวหน้าในชีวิต พวกเขาผ่านร้อนผ่านหนาว จนก้าวสู่ความสำเร็จ และมีคนที่ทุกข์ระทมกันดำชีวิต ยังไม่สามารถก้าวไปไหนไกล รู้สึกว่า ชีวิตไม่มีอะไรดี เป็นไปได้หรือไม่ว่า พฤติกรรมของตัวเรา ส่งผลต่อชีวิตเรา ลองพิจารณาลักษณะของกลุ่มคน 4 กลุ่มต่อไปนี้ เพื่อทบทวนตนเองว่า เราอยู่ในกลุ่มใดมากที่สุด และกลุ่มใดที่เราอยากอยู่ เพื่อปรับเปลี่ยนชีวิตเราใหม่

1. กลุ่มนักโทษ

คนกลุ่มนี้ เมื่อเจอปัญหา มักกล่าวเชิง “ที่เป็นอย่างนั้น เพราะคนนั้น เพราะคนนี้” “ที่ต้องเป็นแบบนี้ เพราะสิ่งนี้ และสิ่งนั้น” เขาจะโมโห เจ็บปวด เจ็บใจ รู้สึกแยกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเมื่อไม่เป็นไปดังต้องการ พวกเขาจะมองข้อไม่ดีของคนอื่น มองว่าคนอื่นไม่ได้เรื่อง ไม่ได้ความ เป็นคนสร้างปัญหา แต่ไม่เคยมองตนเองว่า เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาดังกล่าวที่ว่า “โทษคนอื่นเท่าไรเขา โทษของเราเท่าไรผม”

ลักษณะคนกลุ่มนี้ จะตอบสนองสถานการณ์ที่ไม่ได้ตั้งใจด้วยการโทษคนอื่น หรือสิ่งอื่นเสมอ วิพากษ์วิจารณ์ไปเรื่อย โดยตนเองไม่ได้ทำอะไร คนอื่นผิด ฉันถูก หากใครบังอาจมาโยนความผิดให้ จะใช้การต่อสู้กลับด้วยวาจา การก้าวร้าวเสียง การต่อต้าน การปล่อยเกียรติไว้ ถ้าหากคนอื่นผิดพลาดขึ้นมา จะซ้ำด้วยการว่า “ก็เคยบอกไปแล้ว ไม่เคยฟัง ไม่เคยเชื่อ แล้วเห็นไหม เกิดอะไรขึ้น” ถ้าเมื่อใดตนเองผิด นั่นเป็นเพราะคนอื่นสื่อสารไม่รู้เรื่อง สิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นเหตุ ไม่ใช่เพราะตัวเขาเอง เขาทำทุกอย่างดีที่สุดแล้ว มีแต่คน

อื่นเป็นปัญหา

คนในกลุ่มนี้ จึงไม่คิดเปลี่ยนแปลงตนเอง และไม่ยอมให้ใครมาเปลี่ยนเขา เพราะเขาไม่เคยคิดว่าตนเองเป็นปัญหา ไม่รู้ว่าตนเองเป็นปัญหา และไม่ยอมรับว่าตนเองมีปัญหา แต่มองว่าคนอื่นสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหา เขาจะรู้สึกว่าต้องคอยสู้รบปรบมือกับคนไปเรื่อย ในขณะที่คนอื่น ๆ มองคนกลุ่มนี้ว่า “เยอะ” เป็นพวกอึกทึก อึดอัดสูง ไม่เคยฟังใคร ไม่เคยมองตัวเอง บ้าตำแหน่ง หลงอำนาจ

2. กลุ่มนักว่ายน้ำ

คนกลุ่มนี้ รู้ว่าตนเองมีปัญห และรู้ว่ามีปัญหาเกิดจากตนเอง รู้ว่าตนเองมีข้อเสีย และข้อเสียนี้เป็นสิ่งที่สร้างให้ตนเองเกิดปัญหา แต่ไม่ได้ขยับตัวเพื่อปรับเปลี่ยน มีเพียงแต่บอก “ฉันก็รู้นะ รู้ตัวเลยว่าสิ่งนั้นไม่ถูก ไม่ใช่ ไม่ควร” และก็กลับไปสู่วัฏจักรแบบเดิม วายวนอยู่ในอ่าง วนไปวนมา

ลักษณะคนกลุ่มนี้ อาจจะมีท่าทีของการยอมรับผิด เมื่อเกิดปัญหา แต่พอวันเวลาผ่านไปก็ทำพฤติกรรมเช่นเดิมอีก แบบซ้ำๆ ซากๆ เช่น “ฉันรู้นะว่า ทำไมคนไม่ชอบ เพราะฉันเนี่ยเป็นคนปากเสีย” แต่ก็ยังคงดำเนินพฤติกรรมไม่ดีขึ้นๆ ต่อ “ห้ๆ ที่รู้” จึงผิดแล้วผิดอีก ติดกับดักตนเอง และได้ผลลัพธ์แบบเก่าๆ พวกเขาคงพฤติกรรมที่ไม่ชอบแต่เพราะ “ฉันก็เป็นของฉันแบบนี้มานานแล้ว” ทำให้เขาเปลี่ยนยาก

คนกลุ่มนี้ จึงเพียงย้ำสิ่งที่ตนเองรู้ว่าไม่ดี และยังคงย่ำอยู่กับที่ไม่ไปไหน วายเวียนวนอยู่ที่เดิม เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นมาอีก จะใช้การแก้ตัว เพื่อไม่ต้องเปลี่ยนหรือปรับตนเอง ในขณะเดียวกัน ความรู้สึกภายในตัวเกิดความขัดแย้ง ไม่ชอบพฤติกรรม

นั้นๆ แต่ยังคงทำ คนกลุ่มนี้ จึงเพียงรู้ว่าสิ่งที่ทำสร้าง ปัญหา แต่ยังสนุกกับว่ายวนในปัญหาอยู่อย่างนั้น เมื่อเกิดเหตุ ก็เพียงบอกว่า “รู้ตัวว่าเป็นแบบนี้ เพราะเหตุใด”

3. กลุ่มนักคิด

คนกลุ่มนี้ คิดอยากออกจากปัญหา และพยายามทบทวนปัญหา วิเคราะห์ปัญหา อยากแก้ ปัญหา หากไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร ก็พยายาม ที่คิดหาหนทางให้ออก ดูเหมือนจะดี แต่กลุ่มนี้จะ ติดกับดักอยู่กับความคิด แต่ยังไม่กล้าที่จะลงมือ

ข้อมูลเต็มหัว ความรู้เต็มตัว แต่ยังขาด ความกล้าที่จะเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง เพราะติดกับดักความกลัวว่าจะทำได้ไหม ไม่แน่ใจ ตนเองว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อจะเริ่มทำใหม่ ก็จะมี ความคิดแย้งในสมองว่า จะไหวหรือ จะได้หรือ ไม่มี ทางหรือกะ เป็นไปไม่ได้หรือ ทำให้ต้องกลับมา ไตร่ตรอง หยุดทำ และมาหาข้อมูลใหม่ ปรึกษากับคนอื่นใหม่ มาหาที่พึ่งใหม่ เรียกว่า ต้นทุนมี พร้อม รอแต่ความมั่นใจในการเดินทาง เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนตนเอง

คนกลุ่มนี้ จึงอยู่กับความคิดที่ “รู้แหละ ถ้า... แต่...” “รู้แหละ หากทำแบบนี้ แล้วจะดีขึ้น” เช่น “รู้แหละ ถ้าได้ออกกำลังกายทุกวัน ร่างกายจะดีขึ้นกว่านี้ ขยับ เล็กขยับน้อย ก็ดีกว่าไม่ขยับเลยอย่างน้อย หัวใจได้ สูบฉีดมากขึ้น แต่...” “รู้แหละ ถ้าตื่นเช้ากว่านี้ จะทำให้อารมณ์ดี มีเวลาพักผ่อนเริ่มงาน ทำให้สมาธิ ในการทำงานดีขึ้น แต่...” คิดเห็นภาพและทางออกของการเปลี่ยนแปลงตนเองให้ออกจากปัญหา ขาดการลงมือทำ มีเหตุผลหักล้างในสิ่งที่จะปรับหรือเปลี่ยนตนเอง จึงสะดุด หยุดๆ เริ่มๆ โดยหยุดคิดมากกว่าเริ่มลงมือ

4. กลุ่มนักเดินทาง

คนกลุ่มนี้ รู้ว่าตนเอง มีปัญหา รู้ว่าสิ่งที่ทำอยู่ “สร้างปัญหา” “เป็นปัญหา” ต่อตัวเอง หรือ ต่อผู้อื่น

จนเริ่ม “ตระหนักรู้” ว่าหากยังคงกระทำพฤติกรรมแบบเดิมๆ มีนิสัยแบบเดิมๆ ย่อมไม่มีอะไรดีขึ้น จึงต้องการ “ปักหมุด” ใหม่ให้กับชีวิตตนเอง เพื่อปรับเปลี่ยนเส้นทางการเดินทางในทางเก่า สู่เส้นทางใหม่ เพราะ “เรียนรู้” ว่า หากยังคงกระทำแบบเดิม ตอบสนองสถานการณ์แบบเก่า คงไม่ได้ช่วยทำให้อะไรดีขึ้น

คนกลุ่มนี้ ทำความ “เข้าใจ” และ “เรียนรู้” ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น ในรูปแบบเดิมๆ น่าจะเป็นผลมาจากตนเองที่ทำให้เกิดโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ซึ่ง หากเรียนรู้ว่า ปัญหานั้นเกิดจากตัวเขาหรือเขาเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา เขาจะยอมรับ เรียนรู้เพื่อแก้ไข หนทางใหม่ ดังคำกล่าวที่ว่า “ผิดพลาดแล้วแก้ไข” จึงใช้การแก้พฤติกรรม แก้การกระทำใหม่ เพื่อปรับพัฒนาตน มิใช่แก้ต่างกล่าวว่าคน โดยตนไม่ทำอะไร หากปัญหาเกิดจากปัจจัยภายนอก เกิดจากผู้อื่น เกิดจากสิ่งแวดล้อม กลุ่มนักเดินทาง จะมองสถานการณ์แล้วถามตนเองว่า “ทำอะไร ที่แก้ไขได้” และ “ทำอย่างไรต่อไปดี เพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น”

คนกลุ่มนี้ เชื่อว่า คนเราควบคุมคนอื่นหรือ สิ่งแวดล้อมภายนอกไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สิ่งที่เรควบคุมและจัดการได้ คือ ตัวของเราเอง ก้าวแต่ละก้าว คือการเรียนรู้ ความผิดพลาด คือประสบการณ์และความรู้ เพื่อเริ่มต้นทางเดินใหม่ได้เสมอ ลดการกล่าวโทษ หรือไม่ติดกับดัก ข้อมูลความคิดตน จนลืมนลงมือทำ ประสบการณ์ สร้างการเติบโต ลงมือทำในขอบเขตที่ตนเองทำได้ เพื่อการก้าวต่อไป

เราทุกคน ล้วนเคยมีประสบการณ์ใน 4 กลุ่มข้างต้น แต่น้ำหนักที่เราใช้เวลากับการอยู่ในกลุ่ม 4 กลุ่มนี้ อาจจะแตกต่างกัน ลอง “เลือก” กลุ่มที่เราอยากอยู่ แล้วลองดูการเปลี่ยนแปลงของตัวเองอีกครั้ง เมื่อวันเวลาได้ผ่านไป **๕**

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“สมโภช 150 ปี วัดนักบุญยอแซฟ พนัสนิคม”

.....จากวันนั้นถึงวันนี้
ยักรุดำฝ่าจิตอดีตกาล
.....กบรูปล้นลากไปในตลาด
วัดของเราถูกเผาไหม้พลบพิง
.....ประกอบกิจการครั้งยิ่งเร่ร้อน
หมื่นสวดมนต์ภาวนาเป็นอาจิณ
.....เพราะดวงใจซื่อตรงต่อองค์พระ
ความเข้มแข็งแห่งนายชุมพาบาส
.....ระดมพลพอได้ช่างไม้ด้วย
วัดหลังน้อยร้อยใจนายชุมพา
.....อนิจจาชะตาเราชาวพนัสนิคม
เพลิงที่ไหม้ใจแทบมอดตลอดกาล
.....วัดหลังใหม่ในชุมชนบนความเชื่อ
ไม่ย่อท้อต่ออัคคีที่ลุกลาม
.....ด้วยความรักมีต่อท่านยอแซฟ
เสียสละมานะตนอดทนทำ
.....ดำเนินตามรอยเท้าเขาแบบอย่าง
ท่านยอแซฟเสริมงามทางความดี
.....อาศัยคำภาวนาวาระนี้
ขอให้พบแสงธรรมตามครรลอง

ร้อยห้าสิบขวบปีที่ผันผ่าน
ถูกรุกรานผลาญเผ่าชาวคริสต์
น่าอนาใจแท้แต่หนหลัง
น้ำตาหลังครั้งพิพาทอินโดจีน
ต้องหลบซ่อนบูชารักษาศีล
ทำนุชินและชามานมนาน
เสียสละด้วยศรัทธาอย่างกล้าหาญ
สร้างวิหารหลังใหม่ได้อีกครา
ชาวบ้านช่วยแข็งขันก็พรรษา
แรงศรัทธาส่งถึงซึ่งทุกคน
ไฟผลาญวัดชำต้องถึงสองหน
คริสต์ชนอาลัยฝังใจจำ
ถูกก่อเกิดอีกครั้งหลังที่สาม
ภัยสงครามแพ้ใจไฟทางธรรม
เดินตามแบบเสริมส่งองค์อุปถัมภ์
อาศัยคำภาวนาศรัทธามี
ไม่เห็นห้วงสร้างตนบนวิถี
ฝากชีวิตโอบอุ้มช่วยคุ้มครอง
หนึ่งร้อยห้าสิบปีที่ถลอม
เป็นแสงทอแสงชีวิตคริสต์ชน

WOODTECT
colors..beauty..infinity

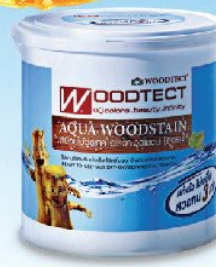
คุณสิก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่แหละ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้ต่างยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ทั้ง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุดใน

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดลอกโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ขีดเงาภายใน สวยดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลภ อธิปญญารัตน์

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิธ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ส้วดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะคริลิกแท้ 100% ชนิดคืบเบา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระล่าบคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีปองพอง คอกล่อน

ฟิล์มสีหายจาก

EASY WASHABLE SELF CLEANING
ทำความสะอาดด้วยน้ำเปล่า
เช็ดล้างไม่ยากกว่า 30,000 ครั้ง

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิษฐ์ อเนกประสงค์ จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลภ กรวิทย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สหรัฐ "แพทริก" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรสิษฐ์ อเนกประสงค์ จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

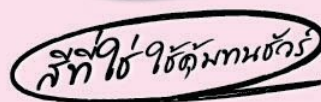
woodtect.com

ส้วดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม
โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก
ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน
ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกล่อน
ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ
เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา
และงบประมาณ

เคล็ดลับชีวิตจาก “บุพเพสันนิวาส”

ผมได้ดูละครบุพเพสันนิวาสแล้วเกิดความสะกิดใจในหลายเรื่อง เมื่อนำมาพิจารณา ไตร่ตรองดูเห็นว่าประเด็นที่น่าสนใจมากจะแบ่งปันกับท่านผู้อ่านดังนี้ครับ

1) นำด้านบวกมาสร้างความดีงาม เปลี่ยนแปลงตนเองในด้านลบ

ออเจ้าการะเกดซึ่งเป็นตัวเอกในเรื่องนี้ได้เปลี่ยนแปลงจากคนที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา อาทิ พุดอย่างรุนแรงหรือการตบตีบ่าวไพร่ กลายเป็นคนที่มีเมตตากรุณา มีน้ำใจ ช่วยเหลือคนอื่น และทำดีต่อบ่าวไพร่

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงมาจากจิตวิญญาณของออเจ้าการะเกดได้เปลี่ยนไปเป็น จิตวิญญาณของเกศสุรางค์นั่นเอง

เมื่อย้อนมองในชีวิตจริงของเราทุกคน เราคงมีประสบการณ์ร่วมกันว่า ตัวเราเองนั้นก็ เหมือนกับออเจ้าการะเกดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ ในตนเองเหมือนกัน แม้ว่าเราจะมีจิตวิญญาณ เดียวก็ตาม

บ่อยครั้งเราก็มีความขัดแย้งในความคิดจิตใจ หรือแสดงออกด้วยคำพูด การกระทำที่เป็น ด้านบวกและด้านลบต่อคนอื่น

สิ่งที่เป็นประโยชน์ในการย้อนมองตนก็คือ เราควบคุมดูแลตัวเราให้นำเอาด้านบวกของเรา ออกสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้คนอื่นและโลกนี้ ในขณะที่เดียวกันการตระหนักรู้ตัวในลักษณะด้านลบ ของเรา และการปรับปรุงแก้ไขตัวเอง เพื่อให้เรามีอิสระที่จะรักรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์มาก ยิ่งขึ้นก็มีความสำคัญเช่นกัน

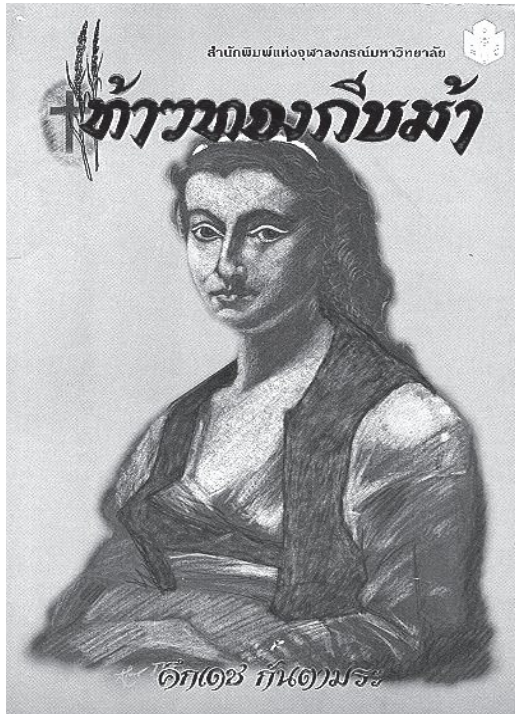
เราคริสตชนมีความอ่อนใจและมั่นใจอยู่อย่างหนึ่งว่า เราไม่ได้ใช้ความพยายามของเราอยาก โดดเดี่ยว แต่เรามีพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ช่วยเราในทุกสิ่ง โดยเฉพาะเมื่อสิ่งนั้นอยู่ในหนทางแห่ง ความรักของพระองค์ ... เราไว้วางใจพระองค์ได้เสมอ และเราจะไม่ผิดหวัง * เราอธิษฐานวิงวอน ขอใจใหม่จากพระองค์ได้เสมอ พระองค์จะทรงประทานใจใหม่ จิตวิญญาณใหม่ให้กับเราอย่าง แน่แน่นอน ดังในพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าและเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสีย จากเนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า” (เอเสเคียล 36:26)

2) การยืนหยัดในความดี แม้จะพบกับความยากลำบากในชีวิต

ผมประทับใจในประวัติชีวิตจริงของ มาริอา กีมาร์ เดอ ปินา (ท้าวทองกีบม้า) เธอเป็น คริสตัง มีเชื้อสายโปรตุเกส และญี่ปุ่น

บาทหลวงโกลด เดอ เบซ (Claude de Bze) บันทึกไว้ว่า “...สตรีผู้ถ่อมมั่นในพระคริสตธรรม

ภาพท้าวทองกีบม้า จากภาพปกหนังสือเรื่อง “ท้าวทองกีบม้า” โดยคึกเดช กันตามระ สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นี้มีอายุได้ไม่เกิน 16 ปี ได้หลีกเลี่ยงความบันเทิง เริงรรมย์ทั้งหลาย อันสตรีในวัยเดียวและฐานะ เดียวกันกับนางเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทแล้วมุ่ง แต่จะรับใช้พระผู้เป็นเจ้ากับทำความสบายอก สบายใจแก่ท่านสามีเท่านั้น นางไม่ออกจาก ทำเนียบไปไหนมาไหนเลย นอกจากจะไปวัด...”¹

มารีอาเป็นคนดีมีน้ำใจ เธออุทิศร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติดูแลคนยากจนด้วยตนเอง ให้ความช่วยเหลืออุปการะเด็กที่เข้ามาเป็นคริสตัง อีก 120 คน และอื่นๆ อีกหลายประการ จนได้รับ ขนานนามว่าเป็น “มารดาแห่งคริสตชน”

หลังการเปลี่ยนแปลงในสังคมขณะนั้น สามีของเธอเสียชีวิต เธอและลูกน้อยประสบ ความยากลำบากอย่างแสนสาหัส บาทหลวง เดอ แบซ เขียนว่า

“...สุภาพสตรีผู้นำสงสารผู้นั้น ถูกโยน เข้าไปขังไว้ในโรงม้านคลั่งไปด้วยกลิ่นเหม็น และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ไม่มีข้าวของติดตัวไปเลย มีแต่ปาก(ซึ่งไม่เฝือกปาก)สำหรับนอนเท่านั้น”

ด้วยความที่มารีอาเป็นคนศรัทธา แม้ ขณะที่เธอถูกคุมขัง เธอก็ลอบออกจากที่คุมขัง ไปยังวัดในหมู่บ้านโปรตุเกสตอนใต้สามโดยเรือ เปิดประตู และเธอต้องกลับมาให้ทันก่อนหก โมงเช้า บางครั้งเธอต้องทนความหนาวของอากาศ หรือความชุ่มชื้นจากฝน บาทหลวงเดอ แบซ ได้บันทึกไว้ว่า “...นางถึงกับเป็นลมหมดสติเนือง อยู่เป็นเวลา 12 ชั่วโมง”

ต่อมาเธอถูกนำตัวไปเป็นคนใช้ในวัง แต่ เธอประสบปัญหาใหม่จากบุตรของพระเพทราชา ที่หลงใหลเธอ ต้องการให้เธอมาเป็นภริยา และ ส่งคนมาเกลี้ยกล่อมหวังเอาชนะใจเธอ แต่เธอ ไม่ยอม เมื่อบุตรของพระเพทราชาไม่สมประสงค์ ก็แปรเปลี่ยนเป็นความเกลียดและชู้อาฆาตเธอ

ช่วงบั้นปลายชีวิตของมารีอา เธอ รับราชการโดยปฏิบัติหน้าที่ในห้องเครื่องต้น จดหมายเหตุฝรั่งเศสบันทึกไว้ว่า

“...นางเป็นท้าวทองกีบม้าได้เป็นผู้กำกับการชาวเครื่องพนักงานทวน ท่านท้าวทองกีบม้า ผู้นี้เป็นผู้สอนให้ชาวสยามทำของทวนคือ ขนม ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอด ขนมทองโปร่ง ทองพลุ ขนมผิง ขนมฝรั่ง ขนมขิง ขนมไข่เต่า ขนมทองม้วน ขนมลัมปั้งนี้ ขนมหม้อแกง และ สังขยา”

ในรัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท้ายสระ ชีวิตของมารีอาได้กลับมามีขึ้นโดย ลำดับ ตามบันทึกของมองซิเออร์โชมองต์ (Chaumont) ชาวฝรั่งเศสที่เข้ามาในปี พ.ศ. 2262-2267 ได้ให้ข้อมูลว่า²

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระทรงโปรด

เกล้าให้เธอเข้ามารับราชการฝ่ายใน โดยไว้วางพระราชหฤทัยให้เธอดูแลเครื่องเงินเครื่องทองของหลวง เป็นหัวหน้าเก็บพระภูษาและฉลองพระองค์ เป็นผู้เก็บผลไม้ของเสวยให้กับพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนั้นยังมีผู้หญิงที่รับราชการอยู่ในวังกว่า 2,000 คนอยู่ใต้บังคับบัญชาของเธออีกด้วย

แม้ว่ามารีอาจะได้รับหน้าที่ซึ่งมีช่องทางผลประโยชน์ได้มากมาย แต่เธอเป็นคนซื่อตรง ไม่ยอมหากำไรตามอย่างคนอื่น ๆ ที่เคยรับหน้าที่นี้ แต่เดิมเคยทำกันมา

ทุกๆ ปี มารีอาหาเงินเข้าท้องพระคลังหลวงปีละมากๆ ซึ่งเป็นเหตุทำให้พระเจ้ากรุงสยามรับสั่งว่า **“การที่จะหาคนซื่อตรงเช่นนี้ นอกจากผู้ที่ถือศาสนาคริสต์งเห็นจะหาไม่ได้”** ซึ่งเท่ากับเป็นการให้เกียรติแก่ศาสนาคริสต์

มองซิเออร์โซมงต์ยังบันทึกเพิ่มเติมไว้อีกว่า เขาได้สังเกตว่ามารีอาเป็นคนดี อยู่ในคำสอนของศาสนาคริสต์ง เมื่อเขาตกอยู่ในความลำบากคราวใด ก็ขอให้มารีอาช่วยเหลือ เพราะเห็นว่าคำแนะนำของเธอล้วนแต่ดีทั้งนั้น

ในด้านการปฏิบัติศาสนกิจ เธอสามารถเดินทางไปวัดคริสต์งก็ได้ตามใจชอบ บางทีก็ไปนอนที่บ้านหลานของเธอในค่ายโปรตุเกส

มารีอาใช้ชีวิตในบั้นปลายอย่างมีความสุข และจากไปอย่างสงบ สิริอายุประมาณ 65 ปี

ชีวิตของมารีอาเป็นแบบอย่างให้เราเห็นพลังความดีงาม ความศรัทธา ความซื่อตรง และการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมคำสอนของพระเยซูเจ้าแม้ในเวลาທີ່ประสบความยากลำบากอย่างแสนสาหัสในชีวิต

เมื่อเราย้อนมองชีวิตจริงของเจ้านั้น เราคงมีประสบการณ์ความยากลำบากในรูปแบบต่างๆ เช่น การไม่ได้รับการยอมรับ ได้รับ

ความเข้าใจผิด หรือถูกดูถูกดูหมิ่น หรือได้รับถ้อยคำ ได้รับการกระทำที่รุนแรง และอื่นๆ อีกมากมาย ... เรายึดหยัดในความดีงามท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตเช่นนี้ด้วยความเชื่อ ความศรัทธาในพระเจ้าเป็นสิ่งที่มีความค่ากับชีวิตเราได้อย่างไรบ้าง ...

เรื่องราวทั้งหมดนี้ทำให้ผมระลึกถึงพระคัมภีร์ที่ว่า

“ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบูรณ์ พูนสุข และความขัดสน” **“ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้โดย พระ องค์ ผู้ ทรง เสริม กำลัง ข้าพเจ้า”** (ฟิลิปปี 4:12-13)

“เรารู้ว่า **พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง** คือ คนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28)

หลายครั้งหลายคราวในชีวิต เมื่อผมรำพึงภาวนาและย้อนมองชีวิต ... ผมปฏิเสธไม่ได้เลยว่า **พระเจ้าทรงช่วยให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่งทั้งในชีวิตของผมและผู้คนรอบข้างอีกมากมาย** ที่ผมได้พบมาตลอดชีวิตของผม ...

ขอขอบพระคุณพระเจ้า และขอพระเยซูคริสต์เจ้าและแม่พระอวยพรท่าน ให้ท่านมีจิตใจที่เข้มแข็ง เผชิญทุกสิ่งได้ โดยพระเจ้า ผู้ทรงเสริมกำลังท่าน และขอพระเจ้าทรงช่วยให้เกิดผลดีในทุกสิ่งในชีวิตของท่านและทุกคนในครอบครัวของท่านอยู่เสมอ ในทุกวัน... ในทุกเวลาของชีวิต ๕

¹ อ้างอิงจาก : ดันสนีย์ วีระศิลป์ชัย. ลูกท่านหลานเธอ ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในราชสำนัก. กรุงเทพฯ : มติชน, 2555

² อ้างอิงจาก : ศิลปวัฒนธรรม ปีที่ 36 ฉบับที่ 5 มีนาคม 2558.

ควีนหลออสการ์และ Black Panther

ผลงานรางวัลออสการ์ครั้งที่ 90 ประกาศไปเมื่อวันอาทิตย์ที่ 4 มีนาคมที่ผ่านมาที่ลอสแอนเจลิสหรือตรงกับเช้าวันจันทร์ที่ 5 มีนาคมตามเวลาในบ้านเรา แม้เรื่อง **The Shape of Water** ของผู้กำกับชาวเม็กซิกัน กิลเยร์โม เดล โตโรจะกวาดรางวัลไปได้มากที่สุดสาขา รวมถึงรางวัลใหญ่คือหนังยอดเยี่ยมและผู้กำกับยอดเยี่ยม แต่พลาดรางวัลด้านการแสดงทั้งสามสาขาที่ได้เข้าชิง ได้แก่ดารานำหญิง, ดาราสมทบชายและดาราสมทบหญิง โดยหนังเต็งรางวัลอีกเรื่องคือ **Three Billboards Outside Ebbing, Missouri** คว้าไปได้สองสาขา ได้แก่ดารานำหญิง (ฟรานเชส แมคมอร์มานด์) และดาราสมทบชาย (แซม ร็อคเวลล์)

ในบรรดาหนังชิงออสการ์ในปีนี้มีโอกาสได้ดูน้อยมากอีกตามเคยทำให้ลุ้นไม่ค่อยสนุกเท่าไร หนังที่เข้าชิงรางวัลหนังยอดเยี่ยมได้ดูแค่เรื่องเดียวคือ **Get Out** ของผู้กำกับผิวสีจอร์แดน เพ็ลที่เข้าชิงในสาขาผู้กำกับด้วยแต่เขาเป็นผู้ชนะออสการ์จากสาขาบทดั้งเดิมยอดเยี่ยม หนังเรื่องนี้เล่าเรื่องได้ฉลาด, ชวนติดตามและได้ลุ้นกับเรื่องราวระทึกขวัญ ดาราทุกคนแสดงได้ดีโดยเฉพาะบทนำของดาราผิวสีชาวอังกฤษแดเนียล คาลูญา กับดาราผิวขาวออลิวิีย วิลเลียมส์ ที่แสดงเป็นแฟนกับเขาในเรื่อง ขณะเดียวกันหนังก็มีเนื้อหาสะท้อนสังคมอเมริกันโดย

เฉพาะประเด็นเรื่องการเหยียดสีผิวที่ยังไม่หมดไปง่ายๆ แม้จะเลิกทาสกันไปเนิ่นนานแล้วแต่สังคมทุกวันนี้ในหลายๆ ที่ก็ยังมีผู้ที่มีแนวคิดที่คนเราไม่เท่าเทียมกันหรือแม้แต่มองมนุษย์ผู้นั้นไม่ต่างจากวัตถุที่จ้องจะหาประโยชน์

หนังเจ้าของรางวัลออสการ์อีกเรื่องที่ได้ดูและเชื่อว่าหลายคนน่าจะดูแล้วคือ **Coco** ที่ชนะรางวัลอนิเมชันขนาดยาวยอดเยี่ยมหรืออนิเมชันที่ฉายทางโรงภาพยนตร์ ส่วนอนิเมชันขนาดสั้นเรื่องที่ได้รางวัลคือ **Dear Basketball** ผลงานของเกล็น คินและโคบี ไบรอันต์ อดีตนักบาสเก็ตบอลเอ็นบีเอ ชื่อตั้งแห่งทีมแอลเอ เลเกอร์ส อีกรางวัลที่ **Coco** หนึ่งจุดมด้วยเพลงไพเราะมากมายคว้าไปได้คือรางวัลเพลงประกอบยอดเยี่ยมจากเพลง **Remember Me** ผลงานแต่งของคริสเทน แอนเดอร์สัน-โลเปซและโรเบิร์ต โลเปซ คู่สามีภรรยาที่คว้าออสการ์ตัวที่สองร่วมกันหลังจากคว้าออสการ์ตัวแรกในสาขาเดียวกันนี้มาแล้วจากเพลง **Let It go** ที่โด่งดังไปทั่วโลกในหนังอนิเมชันแซนกันเรื่อง **Frozen**

หลังจากนี้คงต้องตามหาดูหนังคุณภาพอีกหลายเรื่องที่ตอนนี้ออกมาเป็นหนังแผ่นให้ดูกันแล้วรวมถึงการเลือกชมในช่องทางออนไลน์ต่างๆ ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปได้แก่ **Dunkirk** ผลงานของคริสโตเฟอร์ โนแลนผู้กำกับชาวอังกฤษที่เล่าเหตุการณ์สำคัญช่วงหนึ่งในหนังสือสงครามโลกครั้งที่สองโดยได้เข้าชิงหนังยอดเยี่ยมและผู้กำกับยอดเยี่ยมและเป็นผู้ชนะออสการ์

ในสาขาลำดับภาพ ลำดับเสียงและมิคซ์เสียง รวมถึงหนังไซไฟภาคต่อเรื่อง **Blade Runner 2049** ผลงานของเดนนิส วิลเลเนฟ เป็นหนังที่ได้รับเสียงชื่นชมสูงแต่น่าเสียดายที่ทำรายได้ไม่ค่อยดีนัก โดยหนังคว้าออสการ์มาได้ในสาขากำกับภาพและวิช่วลเอฟเฟ็คส์

ส่วนหนังล่าสุดที่ได้ดูทางโรงภาพยนตร์คือเรื่อง **Black Panther** ซูเปอร์ฮีโร่ผิวสีจากค่ายมาร์เวลที่แม้จะไม่ใช่อะไรที่รู้จักกันทั่วโลกอย่างแบทแมน ซูเปอร์แมนหรือสไปเดอร์แมนแต่หลังจากเปิดตัว **เจ้าชายที่ซัลลา/แบล็คแพนเธอร์** (แซตวิก บอสแมน) ไปใน **Captain America : Civil War** (2016) เรียกความสนใจได้ไม่น้อยและเมื่อหนังปล่อยตัวอย่างออกมาก็สร้างความฮือฮา จนเมื่อหนังเปิดตัวในอเมริกาเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาก็คุ้มค่าสมการคอยโดยเป็นหนังที่ทำรายได้ถล่มทลายแม้ทุนสร้างหนังค่อนข้างสูงคือราว 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐแต่รายได้สุดสัปดาห์ 9-11 มีนาคมที่ผ่านมาหลังเข้าฉายไป 4 สัปดาห์ ทำรายได้จากการฉายทั่วโลกทะลุหลักพันล้านดอลลาร์สหรัฐไปเรียบร้อยแล้ว โดยเป็นรายได้ในอเมริกาเหนือ 565.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐและรายได้นอกสหรัฐ 528 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ความน่าสนใจของหนังเรื่องนี้แม้จะเป็นซูเปอร์ฮีโร่ที่ดัดแปลงจากการ์ตูนของมาร์เวลซึ่งแบล็คแพนเธอร์ปรากฏตัวครั้งแรกในการ์ตูนมาร์เวลเรื่อง **Fantastic Four** ฉบับกรกฎาคม 1966 แต่สิ่งที่แตกต่างคือเป็นเรื่องราวของซูเปอร์ฮีโร่ผิวสีเนื่องจากที่ซัลลาเป็นมกุฎราชกุมารของประเทศวากานด้า ประเทศสมมุติในทวีปแอฟริกาที่ในสายตาของชาวโลกเป็นประเทศโลกที่ 3 ที่ยากจนแต่ความจริงแล้ววากานด้าเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีล้ำหน้ามากเหมือนหลุดออกมาจากโลกอนาคตในนิยายไซไฟเนื่องจากอุดมไปด้วยแร่ไวเบรเนียมซึ่งเป็นแร่ที่แข็งแกร่งที่สุดแต่ก็ยังรักษาประเพณีวัฒนธรรมหลายๆ อย่างเอาไว้และประชากรของประเทศประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ

จากเรื่องราวใน **Captain America : Civil War** ทำให้เราทราบแล้วว่ากษัตริย์ที่ซัลลา (จอห์น คานี) ซึ่งไปร่วมประชุมที่อาคารสหประชาชาติในนครนิวยอร์กสิ้นพระชนม์จากการลอบวางระเบิด ทำให้เจ้าชายที่ซัลลาต้องกลับประเทศมาขึ้นครองราชย์แต่การขึ้นครองราชย์ไม่ได้ทำได้ในทันทีเจ้าชายต้องผ่านโบราณราชประเพณีรวมถึงต้องผ่านการประลองด้วย หลังจากนั้นยังมีการกิจที่ทำหายคือต้องออกไปล่าตัว **ยูลิสซีส คลอส** (แอนดี เซอร์คิส) พ่อค้าของเถื่อนที่เคยเข้ามาขโมยแร่ไวเบรเนียมจากวากานด้าไป ขณะที่ผู้ร้ายสำคัญอีกคนที่หนังซูเปอร์ฮีโร่จะขาดไม่ได้คือ **เฮอร์ค คิลมอว์เกอร์** (ไมเคิล บี.จอร์แดน) ที่เดินทางมาวากานด้าเพื่อทำหายอำนาจของกษัตริย์ใหม่เช่นกัน เขาเองมีความชอบธรรมที่จะทำเช่นนั้นได้ผิดแต่หนทางที่เขาเลือกเป็นเส้นทางของความรุนแรง, ความตายซึ่งการแสดงของจอร์แดน ตราสัญลักษณ์ของคู่กัดกับ **ไรอัน คุกเลอร์** จากเรื่อง **Fruitvale Station** (2013) และ **Creed** (2015) เป็นอีกหนึ่งความแข็งแกร่งของหนังที่โดดเด่นกว่าพระเอกของเรื่องอื่นๆ ด้วยซ้ำร่วมกับฝีมือการแสดงของนักแสดงผิวสีชุดใหญ่ของหนังไล่เรียงมาตั้งแต่รุ่นใหญ่อย่างฟอเรสต์ วิทเทเกอร์ และแอนเจลา บาสเซตต์จนมาถึงรุ่นหนุ่มสาวอย่างลูปีตา นียองโก, วินส์ตัน ดุคและเลทิเชีย ไทร์ ตลอดจนโปรดัคชั่นดีไซน์, วิช่วลเอฟเฟ็คส์และฉากแอ็คชั่นต่างๆ ที่ทำได้หน้าตื่นตาตื่นใจ

ขณะเดียวกันหนังก็ไม่ลืมในส่วนเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงโลกในจินตนาการเข้ากับโลกของความเป็นจริงทั้งในเรื่องการเมืองการปกครองที่ต้องสร้างความสมดุลระหว่างชนเผ่าต่างๆ ประโยชน์ของการเปิดหรือปิดประเทศ การต่อต้านการโดนกดขี่ของชาวผิวสีรวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก ทำให้ **Black Panther** เป็นหนังที่ดูสนุกให้สาระที่สร้างความโดดเด่นตั้งแต่ต้นปีจนหลายเสียงคาดว่าปลายปีนี้น่าจะเป็นอีกหนึ่งหนังกวาดรางวัลของหลายสถาบันและมีโอกาสเข้าชิงรางวัลออสการ์ในหลายสาขา **๕**

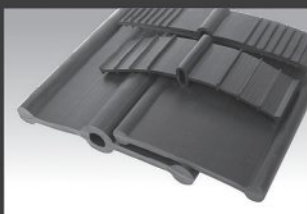
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง ป้ายยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุนิกรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสกัดความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ผู้บุญ...เยาวชน

กาทาริณา กนกวรรณ กิกเครือ (เนม)

เยาวชนสังฆมณฑล
สุราษฎร์ธานี

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน คอลัมน์ เยาวชนของเราฉบับหน้าร้อนนี้ ขอแนะนำให้รู้จักกับเยาวชนจากสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีค่ะ **กาทาริณา กนกวรรณ กิกเครือ (เนม)** อยู่บ้านเลขที่ 1771 ม.12 ต.รับร่อ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร เกิดวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2000 สังกัดวัดแม่พระฟาติมา บ้านแสงอรุณ ศึกษาที่โรงเรียนอรุณวิทยา

แรงบันดาลใจของหนูในการเข้ามามีส่วนร่วมในงานเยาวชนของวัด คือ การที่ได้เห็นเด็กมีความสนุกสนาน ในการทำกิจกรรมเพื่อพวกเขาจะ

ได้เป็นเยาวชนที่ดีที่จะประกาศพระวาจาของพระเจ้า

กิจกรรมเยาวชนที่หนูมีส่วนร่วม คือ ค่ายเยาวชนสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ค่ายเยาวชนระดับชาติ เป็นนักขับร้องของวัด ช่วยเหลืองานในวันฉลองวัด เก็บเทียนในวันเสกป่าช้า

สิ่งที่ได้รับจากค่ายเยาวชน คือ ค่ายทำให้หนูมีประสบการณ์ ได้มีปราชญ์และพี่ๆ เป็นตัวอย่างในการเป็นผู้นำที่ดี หนูจะนำตัวอย่างนี้มาปรับใช้ในค่ายอื่นๆ ต่อไป การมาค่ายทำให้หนูมีแรงบันดาลใจที่จะเป็นครูคำสอน เพื่อจะประกาศ

ความเชื่อและประกาศพระวาจาของพระเจ้าให้กับ
เด็กๆ หนูเชื่อว่าการมาค่ายของหนูไม่ได้เกิดจาก
ความบังเอิญ กว่าหนูจะมาถึงจุดๆ นี้ได้ มันมี
อุปสรรคอะไรมากมาย ทำให้หนูคิดว่าหนูมีโอกาส
ดีกว่าคนอื่นๆ ที่ได้มาร่วมกิจกรรมในค่าย หนูคิดว่า
การมาค่ายได้ เป็นเพราะพระประสงค์ของพระเจ้า
ที่ทำให้หนูมาค่ายเยาวชนได้

เยาวชนบางคนคิดว่าการที่เข้ามามีส่วนร่วม
ในกิจกรรมของวัดนั้นไม่จำเป็น เพราะพวกเขาเหล่านั้น
โดนปลูกฝังไปในทางที่ผิดๆ โดยที่ผู้ปกครองไม่
สนับสนุนพวกเขาเหล่านั้นตั้งแต่เด็กๆ ดังนั้นจึงทำให้
พวกเขาออกห่างจากพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

หนูขอเสนอว่า... ชวนพวกเขาเหล่านั้น
มาร่วมทำกิจกรรมหรือปลูกฝังให้พวกเขารู้ว่า
การที่เราอยู่ใกล้พระเจ้ายิ่งขึ้นนั้นมันมีผลดีอย่างไร
บ้างทำให้พวกเขากลับใจที่จะมาเผยแผ่ข่าวดีของ
พระเจ้า

หนูคิดว่าความท้าทายของเยาวชน คือ
สังคมโซเชียล ที่ทำให้เยาวชนหลงผิดไปในทางที่
ไม่ถูกต้อง ปัจจุบันเยาวชนได้มีการพูดคุยใน

ครอบครัวหรือเพื่อนน้อยลง จึงทำให้เยาวชนเกิด
การทำทลายให้กล้าแสดงออกในทางที่ผิด ดังนั้นเรา
จึงต้องชักชวนเยาวชนออกมาทำกิจกรรมของวัดให้
มากขึ้น

สำหรับหนูคำว่ากระแสเรียกนั้น คือ การที่
พระเจ้าทรงเรียกเรา ให้มีความรัก ความศรัทธาเชื่อ
ในพระองค์ พระองค์ทรงเรียกเยาวชนทุกคนและ
คริสตชนให้เดินตามรอยเท้าของพระองค์เพื่อ
ประกาศข่าวดี และแบ่งปันพระวาจาของพระเจ้า
หนูเชื่อว่าทุกคนมีกระแสเรียก อยู่ที่ว่าบุคคลนั้นพร้อม
ที่จะเปิดใจรับฟังเสียงของพระเจ้าแล้วหรือยัง ☺

แม่พระองค์อุปถัมภ์

“ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า พระนางทรงเป็นพระมารดา
ที่น่ายกย่องในพระอาณาจักรสวรรค์ พระนางรู้ถึง
ความจำเป็นและมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือ
เราในทุกสิ่ง และด้วยเหตุที่พระนางเป็นพระมารดา
ของพระเจ้า คำภาวนาของพระนางเพื่อเราจึงทรง
ประสิทธิภาพและทรงพลังยิ่งนัก”

จากหนังสือ “วันทามารีย์”

คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ

เรียบเรียงและจัดพิมพ์

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are
suitable for all type of events; Grand Opening,
Product Launches, Concert, Fashion Show,
Wedding, Seminar, Conference, Party,
Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2018” กับสโมสรอุดมศานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณแม่ คุณแม่ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

รางวัลชมเชย

น้องจิรัชกร วณิชชาการกุล น้องนวรรตน์ ปุคะนิช น้องสุพรรณ เพ็ชรศรี น้องศิวักร อยู่อัน น้องดวงฤดี ตั้งวงศ์ น้องลูกหมี แซ่ตั้ง น้องพิชญา เรืองกิจเจริญ น้องพีรภัทร อาดี น้องชลธิชา โชติช่วง น้องสุธิพร สันธิ น้องอภิชญา จันทรเพ็ญ น้องคณสรณ์ นาคสนธิ น้องพรเจริญ สุนทรเอกจิต น้องภาวิดา พรหมอินทร์ น้องปิยณัฐ อารีวัฑฒัญญ์ น้องมารีอา อารีวัฑฒัญญ์ น้องธันวาท เสนาจักร น้องสันติภาพ สร้อยมาลา น้องดรฤณี สร้อยมาลา น้องสุมาลี ธาราฉัตร น้องจารุวรรณ แซ่ตั้ง

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ และสมาชิกสโมสรอุดมศานต์ที่น่ารักทุกคน ถ้าพี่ป๋องถามว่า “ช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา มีน้องคนไหนบ้างที่หยิบหนังสือมาเปิดอ่าน?” สงสัยน้องๆ คงยกมือขึ้นกันหลายสิบคน เพราะพี่เชื่อว่า น้องๆ หลายคนกำลังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง จากคนที่ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ชอบท่องโลกออนไลน์ เขากำลังหันมาสนใจอ่านหนังสือ เปิดตำราเรียน เพราะเขาค้นพบว่า การอ่านหนังสือเป็นภูมิปัญญาที่มีประโยชน์จริงๆ และไม่มีใครมาแย่งชิงไปจากเขาได้ เพราะการส่งเสริมให้เกิดการอ่านหนังสือมากขึ้น จะนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการอ่านอย่างกว้างขวางและยั่งยืน พี่ป๋องอยากชวนคุณแม่ คุณแม่และผู้ใหญ่ทุกท่านได้ช่วยกันสนับสนุน และส่งเสริม “การอ่าน” และด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี

สำหรับเดือนนี้ก็มีน้องๆ หลายคนส่งระบายสี “มุมเด็กศิลป์” เข้ามาจ้า ทั้งๆ ที่มีฝีมือดีมาก น่าเสียดาย เช่น น้องภาวิดา พรหมอินทร์ น้องปิยณัฐ อารีวัฑฒัญญ์ น้องมารีอา อารีวัฑฒัญญ์ และอีกหลายคน น้องๆ ก็อย่าเพิ่งท้อใจ เดือนนี้ยังมีโอกาสส่งเข้าประกวดได้อีก... “สู้ สู้ นะครับ”

โอกาสนี้พี่ป๋องขอขอบคุณ คุณชลลดา ฐประโคม วัดนักบุญเบเนดิกโต จ.ราชบุรี ที่สนับสนุนกิจการของสโมสรฯ และสำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” รับกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสรฯ ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รักพระคัมภีร์

เสียดาย

เธอทราบไหมว่า พระคัมภีร์บอกเธอให้เสียดาย ญาติๆ ของเธอคงสนใจที่จะฟังเรื่องนี้ในวันที่เขาต้องเสียดาย... พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงให้ทุกคนตามสิทธิของเขา จงเสียดายแก่ผู้มีสิทธิรับภาษี จงเสียค่าธรรมเนียมแก่ผู้มีสิทธิเก็บค่าธรรมเนียม จงเกรงกลัวผู้ที่มีควรเกรงกลัว จงให้เกียรติแก่ผู้สมควรจะได้รับเกียรติ” เช่น อาจจะเป็นคุณครู หรือครูใหญ่ที่โรงเรียน ดูเหมือนว่าจะยุติธรรมดีใช่ไหม ถ้ามีใครเป็นหนี้บางอย่างกับเธอ เธอคงต้องการสิ่งที่เขาเป็นหนี้หนี้คืนจริงไหม

เธอดังชำระอะไรกับใครบ้างหรือเปล่า

เธอเคยขอยืมเงินจากบางคน หรือขอเบิกเงินล่วงหน้า แล้วลืมจ่ายคืนบ้างหรือเปล่า เธอเคยเกียจคร้านที่จะให้ความเคารพแก่ผู้มีอำนาจ เช่น ครูฝึก พ่อแม่ คุณพ่อเจ้าอาวาส พี่เลี้ยง หรือ อาจจะเป็นพี่สาวหรือพี่ชายของเธอ เธอควรให้เกียรติแก่ผู้สมควรจะได้รับเกียรติ เช่น คุณตา คุณยาย เพื่อนบ้านที่ซื่อสัตย์ บรรดาญาติหรือเพื่อนสนิท ลองคิดว่าเธอเป็นหนี้ผู้ใด หรือสิ่งใดบ้าง และจงใช้คืนตั้งแต่วันนี้

น้องๆ เด็ดๆ ควรอ่านพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ บทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโรม บทที่ 13 ข้อ 7 นะครับ

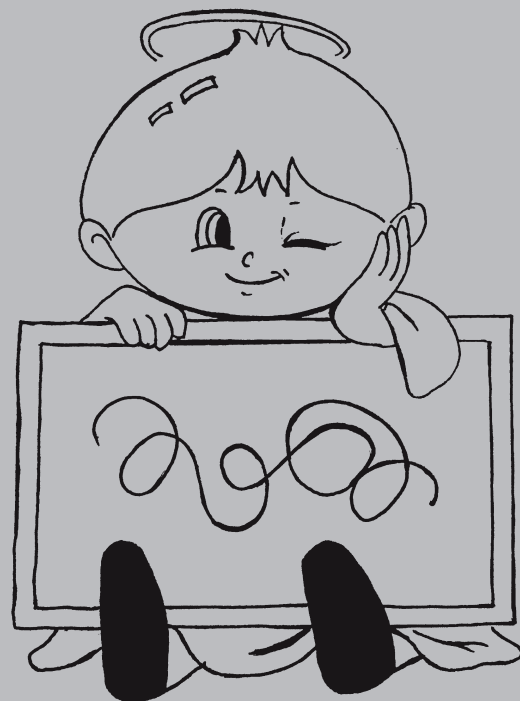
การ์ตูน...คนดี

...ทำอะไรอย่างง่ายๆ

รรรรมดา

(...keep it simple)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโมค
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องจิรภัทร วณิชชากรกุล (ฮาซึ) *3294*

เกิด : 2 เมษายน 2556

การศึกษา : โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะสนุก และได้ฝึกสมอง

อนาคตอยากเป็น : นักธุรกิจ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ยิ้มง่าย (ซึ่งอนิดๆ)

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ และชอบเล่นกับพี่

กีฬาที่ชอบ : ชักเย่อ

อาหารที่ชอบ : เบคอน

ความสามารถพิเศษ : ชอบวาดรูป

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 1 คน
เป็นคนดี 2 ครั้ง

*น้องพร รัตนานุการุณย์ (น้องนีน่า) *3295*

เกิด : 15 สิงหาคม 2550

การศึกษา : โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาอุดรธานี จ.อุดรธานี

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะง่ายและเป็นภาษาที่เรียนแล้วสนุก

อนาคตอยากเป็น : นักร้อง เพราะชอบร้องเพลง และอยากให้คนอื่นมีความสุข

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ตลก ยิ้มง่าย

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ร้องเพลง ฟังเพลง วาดรูป เล่นสนุกๆ และอ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ผัดไทย ข้าวหมูกรอบ

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง วาดรูป ระบายสี

อื่นๆ : อยากใช้เวลาว่างอยู่กับครอบครัว

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “การแข่งขัน” เรื่องมีอยู่ว่า ครั้งหนึ่งมีครอบครัวหนึ่งมีลูก 3 คน และสำหรับลูกคนเล็กนั้นพอเกิดมาใครๆ ก็บอกว่าหน้าตาไม่น่ารัก ไม่เห็นจะเหมือนพ่อแม่ หรือพวกพี่ๆ เลย ทำให้หน้าตาแบบนี้ น้องคนเล็กก็เลยกลายเป็นคนที่พวกพี่ๆ ไม่ค่อยจะเอ็นดูเท่าไรนัก และอายุที่จะบอกคนอื่นว่าเป็นน้องของตน

งานบ้านไม่มีใครอยากจะทำ จึงกลายเป็นหน้าที่ของน้องเล็กที่ต้องเป็นคนทำเสมอๆ ซึ่งพวกพี่ๆ ก็บอกว่าตอนที่น้องเล็กยังไม่เกิดมานั้น พวกพี่ๆ ก็เป็นคนช่วยกันทำงานบ้านอยู่แล้ว ตอนนี้มีน้องเล็กแล้ว จึงควรจะหัดทำงานบ้าน จะได้ทำเป็น ส่วนพวกพี่ๆ นั้นก็ออกไปวิ่งเล่นนอกบ้าน และปล่อยให้้องเล็กต้องทำงานบ้านเพียงคนเดียว เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา

เมื่อพ่อแม่อยากจะได้ข้าวของอะไรจากตลาด ก็สั่งพวกพี่ๆ ให้นำไปซื้อ แต่พวกพี่ๆ ก็จะไปใช้น้องเล็กอีกต่อหนึ่ง น้องเล็กก็จะรับหน้าที่ในการที่จะวิ่งไปซื้อข้าวของ หรือแม้แต่เวลาที่พวกพี่ๆ อยากจะกินขนม น้องเล็กก็จะเป็นคนที่วิ่งไปซื้อขนมให้พวกพี่ๆ แต่ยั้งดีที่พวกพี่ๆ ยังแบ่งขนมให้เขากินบ้าง ไม่ใช่ให้วิ่งไปซื้อเฉยๆ

วันหนึ่งที่โรงเรียนมีประกาศเปิดรับสมัครนักกีฬาโรงเรียน เพื่อไปแข่งกีฬาระดับเขตกับโรงเรียนอื่นๆ น้องเล็กก็อยากจะไปสมัครบ้าง จึงไปขออนุญาตพ่อแม่ พ่อแม่ก็คิดว่าน้องเล็กไม่น่าจะแข่งขันอะไรกับเขาได้ แต่เพราะเห็นว่ามีความปรารถนาที่อยากจะทำลงสมัครจริงๆ ก็เลยปล่อยให้ไปสมัคร พอเขาไปสมัครคุณครูก็สงสัยว่าน้องเล็กจะแข่งได้อย่างไร เพราะดูจากรูปร่างลักษณะภายนอกแล้วไม่น่าจะแข่งกับใครเขาได้ ไม่มีลักษณะเหมือนอย่างนักกีฬาทั่วไป

เมื่อวันแข่งขันรอบคัดเลือกมาถึง กีฬาประเภทแรกคือ การวิ่งแข่ง เพื่อทดสอบความเร็ว ปรากฏว่าน้องเล็กวิ่งได้เร็วมาก สามารถวิ่งเข้าเส้นชัยและติดอันดับหนึ่งในสามของการแข่งขันเลยทีเดียว พอกลับมาบ้าน พี่ๆ ได้ยินเพื่อนๆ บอกว่าน้องเล็กติดหนึ่งในสาม ก็แปลกใจ ถามน้องเล็กว่าทำไมน้องเล็กถึงวิ่งได้เร็ว น้องเล็กบอกว่า คงเป็นเพราะปกติก็ต้องวิ่งไปซื้อข้าวของให้กับทุกคนในบ้านเป็นประจำอยู่แล้ว ก็เลยมีโอกาสรู้อีกได้วิ่งบ่อย และอย่างเวลาเลิกเรียนก็อยากกลับบ้านเร็วๆ ก็เลยใช้วิธีวิ่งอีกจึงเหมือนกับได้ซ้อมวิ่งตลอดเวลา

สำหรับการแข่งขันนัดถัดไปเป็นการแข่งยกน้ำหนัก ก็ปรากฏว่าน้องเล็กก็ทำได้และติดหนึ่งในสามอีก ซึ่งก็เหลือการแข่งขันอีกเพียงนัดเดียวก็จะตัดสินได้แล้วว่าใครจะได้เป็นนักกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนโรงเรียน พอกลับไปบ้าน พี่ๆ ก็ถามอีกว่าทำไมน้องเล็กถึงยกน้ำหนักได้มากขนาดนั้น เขาพละกำลังมาจากไหน น้องเล็กก็ตอบว่า ได้มาจากการทำงานบ้านบ่อยๆ ต้องยกถังน้ำ ต้องกวาดบ้านถูบ้าน ยกสิ่งนั้นสิ่งนี้หลายอย่างทำให้มีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง

แล้วการแข่งขันนัดสุดท้าย ซึ่งเป็นการแข่งขันวิ่งกระสอบ ตอนนั้นทุกคนในโรงเรียนต่างก็รู้จักน้องเล็ก เพราะเขาแข่งอะไรก็ติดหนึ่งในสามตลอด น้องเล็กจึงมีคนมาเชียร์ มาให้กำลังใจมากมาย และในการแข่งวิ่งกระสอบนี้ เขาก็เข้าเส้นชัยติดอันดับหนึ่งในสามอีก น้องเล็กจึงได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนโรงเรียนเพื่อเตรียมตัวไปแข่งขันกับโรงเรียนอื่นๆ

ใครๆ ต่างก็รู้จักน้องเล็กกันไปหมด เพราะจากการที่น้องเล็กได้เป็นตัวแทนโรงเรียน พอใครๆ ถามพวกพี่ๆ พวกเขาก็ตอบด้วยความภูมิใจว่าตนเป็นพี่ของน้องเล็ก พ่อแม่ก็ภูมิใจในตัวน้องเล็กด้วย แต่ลึกๆ แล้วพวกพี่ๆ ก็รู้สึกอายใจว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาพอใครถามก็พยายามจะบอกว่าไม่รู้จักบ้าง! ไม่ใช่อย่างนั้น! และอายใจตรงที่พวกเขาใช้ให้น้องเล็กทำงานบ้านมากมาย พวกพี่ๆ จึงเปลี่ยนนิสัยจากที่เคยเกลี้ยให้น้องเล็กทำงานบ้านต่างๆ ก็กลายเป็นมาช่วยกันทำ น้องเล็กดีใจและคิดเสมอว่า ถึงแม้หน้าตาไม่น่ารัก แต่พ่อแม่และพวกพี่ๆ ก็ให้ความรักกับเขา

ด้วยว่า น้องเล็กเป็นคนที่มีความพยายาม มีความอดทน และคิดดี ทำดี มาตลอด จึงประสบความสำเร็จในที่สุด... นิทานจบแล้ว แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมมองศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“สวรรค์คือบ้านแท้”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 พฤษภาคม 2018)

หวย เลือดดำ และนาฬิกาข้อมือเพื่อนมา

- เมื่อไรที่สถาบันรักษาความยุติธรรมอ่อนแอ ทำให้ขั้นตอนการฟ้องร้องเป็นเพียงเกมส์ที่สามารถถ่วงเวลายืดเยื้อเพื่อช่วยเหลือคนที่จะให้ผลประโยชน์แก่ตน รอดพ้นการตัดสินลงโทษได้
- เมื่อนั้นประเทศชาติก็อ่อนแอหมดกำลังด้วยประชาชนที่ท้อแท้ผิดหวังสิ้นเรี่ยวแรงที่จะต่อสู้และรักษาไว้ซึ่งความดี
- คนเราแม้หนี้อย่างจากการงานในชีวิต แต่เพียงรู้ว่าคนดียอมไม่ได้ดี ก็มีกำลังใจรักษาหน้าที่ มุ่งทำความดีต่อไป
- วิธีคืนความสุขและความชื่นใจ แก่คนในชาติคือการทำให้ความยุติธรรม

- บังเกิดขึ้นในสังคม กฎหมายปฏิบัติได้จริง เราเปื้อนหนายกับคดีเรื่องหวย เลือดดำ และนาฬิกาข้อมือเพื่อนมา เพราะมันทำให้คนในชาติท้อแท้หมดกำลังใจ สิ้นหวังในกระบวนการยุติธรรม และกำลังเลิกเชื่อเรื่องการทำความดี
- คนดีที่ยังซื่อสัตย์ คุณชโลมใจแก่ชีวิตพวกเขา สดชื่นจากความเหนื่อยล้าขึ้นได้ ด้วยการปฏิบัติความยุติธรรมให้ปรากฏชัดแจ้ง
- เราท้อใจที่เห็นสถาบันรักษาความยุติธรรม กลายเป็นเกมส์ เปิดโอกาสหลบเลี่ยงซึ่งไหวชิงพริบ ทั้งๆ ที่หลักฐานความผิด ปรากฏชัดแจ้งอยู่แล้ว

พงศ์ ประมวล
21 มีนาคม 2018

สโมสลดมศานต์

พื้บองและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. กรรณิการ์ แซ่ตั้ง
วัดนักบุญเบเนดิกโต
จ.ราชบุรี

2 ด.ญ. พชร รัตนานุการุลย์ (ปิ่น่า)
โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาอุดรธานี
จ.อุดรธานี

3 ด.ญ. ฐิติรัตน์ วณิชชาการกุล (ฮานะ)
โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา
จ.สมุทรสาคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกาพ : ยิ้ม! ใสๆ ฮานะจิง
น้องฐิติรัตน์ วณิชชาการกุล
ผู้ส่ง : คุณแม่ตุ๊กตา

ชื่อกาพ : ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...
ด.ญ. นวรัตน์ ปุคะวณิช (น้องป๊อปคอร์น)
ผู้ส่ง : คุณพ่อบ๊อบบ๊อบ

ฉลองวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ราชบุรี

วันที่ 17 มีนาคม 2018 พระสังฆราช
ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณฉลอง
นักบุญโยเซฟ ที่วัดนักบุญโยเซฟ
บ้านโป่ง จ.ราชบุรี ในพิธีมีโปรดศีล
กำลังให้กับนักเรียน 26 คน และใน
โอกาสนี้ได้มอบเกียรติบัตรให้กับ
ผู้สูงอายุตัวอย่างและลูกศิษย์
ตัวอย่าง ระดับสังฆมณฑล พระสังฆราช
ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
ให้ข้อคิดว่า “ครอบครัวเป็นส่วนที่
สำคัญที่สุดสำหรับให้เด็กๆ เกิด
ความรัก ความรัก การเสียสละ
และความอดทน คุณพ่อคุณแม่มีหน้าที่
ส่งเสริมความดีให้กับลูก ในสังคม
ปัจจุบันเราต้องช่วยการสร้างเด็กๆ
ของเรา”

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง

เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีลังกา	6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์ 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบึงบัวทอง 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุพรรณบุรี 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่ 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

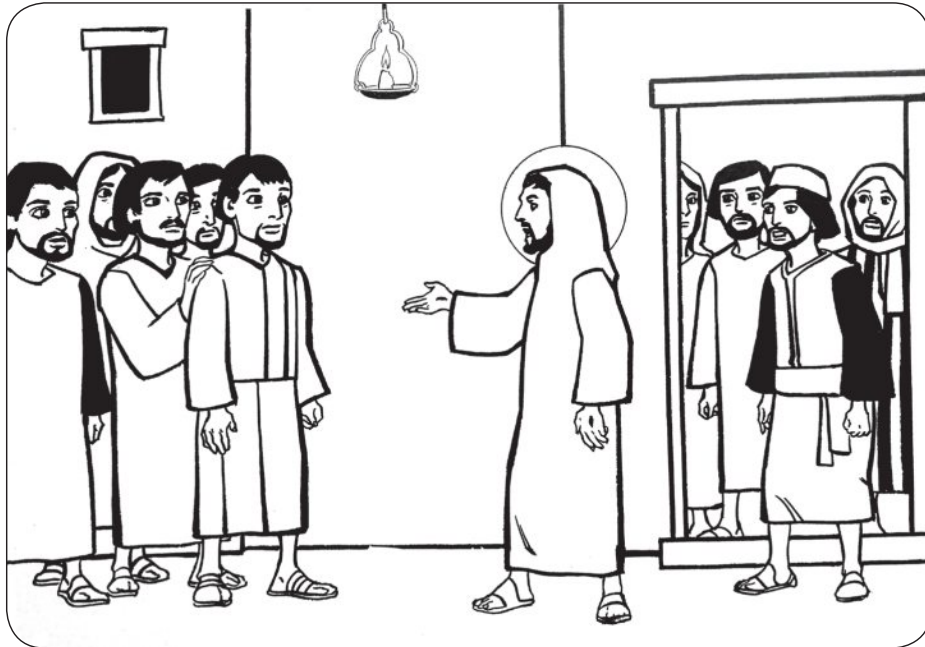
เกมสโมสรอดมศานต์

พื้ป้อจ

พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์กับบรรดาศิษย์... พระองค์ตรัสกับโทมัสว่า “จงเอามือมาที่นี่ คลำสี่ข้างของเรา อย่าสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด” (ยอห์น 20:27)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อะยากให้หน่อยๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะคะ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุ่น...เยาวยุค

สู่สันติโอกาสสมโภชปัสกา “พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ” แต่พี่น้องที่รักทุกท่านคะ “พระคริสต์ได้กลับคืนชีพ มีชีวิตใหม่รุ่งเรืองสู่โลก ความตายเหมือนเงาที่ผ่านไป แต่ชีวิตใหม่คือความหวังของเราคริสตชน” การสมโภชในเทศกาลปัสกาจะเริ่มต้นตั้งแต่วันอาทิตย์ปัสกา วันที่ 1 เมษายน จนถึงวันเสาร์ที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ.2018 ก่อนวันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์ รวม 6 สัปดาห์คะ

พี่น้องหลายท่านคงสงสัยว่า... เทศกาลปัสกามีตำนานหรือประวัติศาสตร์อย่างไร? เรามาศึกษากันดูนะคะ... ในปี 1513 ก่อนคริสต์ศักราช เทศกาลปัสกา คือ เทศกาลที่ชาวอิสราเอลฉลองเพื่อระลึกถึงการที่พระเจ้าช่วยปลดปล่อยชาวอิสราเอลจากการเป็นทาสของประเทศอียิปต์ และพระเจ้าก็สั่งให้ชาวอิสราเอลระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญนี้ทุกปีในวันที่ 14 เดือนอาบีบของชาวยิว ซึ่งต่อมาเรียกว่าเดือนนisan (อ้างอิงจากหนังสืออพยพ 12:42 ; เลวีนิติ 23:5)

ทำไมถึงเรียกว่าปัสกา? คำว่า “ปัสกา” มาจากคำฮีบรูที่มีความหมายว่า “เว้นผ่าน” มีการใช้คำนี้ตอนที่พระเจ้าไว้ชีวิตชาวอิสราเอลและประหารชีวิตลูกชายคนโตทุกคนของชาวอียิปต์ (อ้างอิงจากหนังสืออพยพ 12:27 ; 13:15) ก่อนที่พระเจ้าจะนำภัยพิบัตินี้มา พระองค์บอกชาวอิสราเอลให้เอาเลือดของลูกแกะหรือลูกแพะมาประพรมที่เสาประตูบ้านทั้งสองข้างและที่คานประตู (อพยพ 12:21,22) เมื่อพระเจ้าเห็นเลือดที่เป็นเครื่องหมายนี้ พระองค์จะ “เว้นผ่าน” บ้านหลังนั้นไป และไว้ชีวิตลูกชายคนโตของบ้านนั้น (อ้างอิงจากหนังสืออพยพ 12:7,13)

ในพระคัมภีร์...หลังการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า ก็มีเรื่องราวอัศจรรย์เกิดขึ้นมากมาย เริ่มตั้งแต่เหตุการณ์ที่บรรดาสตรีเห็นพระศพหาว่างเปล่า ไม่มีพระศพของพระเยซูเจ้า แต่กลับพบทูตสวรรค์ที่มาแจ้งข่าวที่ว่า “พระคริสต์เจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจริงแท้” จนเมโทรด้องวิ่งไปด้วยตนเอง และเห็นแต่เพียงผ้าห่อพระศพวางไว้

ในวันนั้นเอง ศิษย์สองคนกำลังเดินทางไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส ทั้งสองคนสนทนากันถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ขณะที่กำลังสนทนากันอยู่นั้น พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาร่วมเดินทางด้วย

จากนั้นทรงสำแดงพระองค์แก่บรรดาอัครสาวก และทรงให้คำแนะนำสุดท้ายแก่พวกเขา “พระคริสต์เจ้าจะต้องรับทรมานและจะกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายในวันที่สาม ท่านทั้งหลายจะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ให้นานาชาติกลับใจ เพื่อรับอภัยบาปโดยเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานถึงเรื่องทั้งหมดนี้ “บัดนี้ เรากำลังจะส่งพระผู้ซึ่งพระบิดาทรงสัญญาไว้มาเหนือท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้นท่านจงคอยอยู่ในกรุง จนกว่าท่านจะได้รับพระอาณาจักรจากเบื้องบนปกคลุมไว้”

จากนั้นพระองค์ทรงนำบรรดาศิษย์ออกไปใกล้หมู่บ้านเบธานี ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นอวยพระพร และขณะที่ทรงอวยพระพรนั้น พระองค์ทรงแยกไปจากเขา และทรงถูกนำขึ้นสู่สวรรค์ บรรดาศิษย์กราบนมัสการพระองค์ แล้วกลับไปกรุงเยรูซาเล็มด้วยความยินดียิ่ง เขาอยู่ในพระวิหารตลอดเวลา ถวายพระพรแด่พระเจ้า

พระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนมชีพ และการที่พระเยซูเจ้าทรงสัญญาว่าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งนั้น นุ่นเชื่อว่า... นี่คือการแบบอย่างชีวิตที่พระเยซูเจ้าทรงมอบให้กับเราคริสตชนทุกคน การดำเนินชีวิตบนโลกนี้นั้นไม่ง่าย ไม่ได้มีแต่ความสุข สะดวกสบายอย่างเดียว การผ่านความทุกข์ยากลำบากฝ่ายกาย ความอดทนและการให้อภัยฝ่ายใจ เป็นฤทธิ์กุศลที่ทำให้เรากลับเป็นขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งในทุกวัน ☺

การเรียนรู้ทำให้มนุษย์ฉลาด

“We are who we are because of what we have learned and remember”

นี่คือคำกล่าวของ อีริค อาร์ แคนเดล จิตแพทย์ชาวอเมริกัน เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาการแพทย์ ประจำปี พ.ศ.2543 จากผลงานการค้นคว้าวิจัยการทำงานของเซลล์สมองในเรื่อง **“การเรียนรู้และความจำ”** จนทำให้เรารู้ว่าเซลล์สมองของเราทำงานอย่างไรจึงทำให้เราเรียนรู้และจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้ เขาพบว่าข้อมูลต่างๆ จากภายนอก เมื่อผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าเข้าไปสู่สมองของเรา จะกระตุ้นเซลล์สมองของเราให้เกิดการแตกกิ่งก้านออกมาต่อเชื่อมกันเป็นวงจร วงจรที่ว่านี้จะทำให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเซลล์สมองด้วยกัน ทำให้เราเกิดความรู้และความเข้าใจในข้อมูลที่เราได้รับผ่านทางประสาทสัมผัสเข้ามา นี่คือ **“การเรียนรู้”** ของเรา

ความรู้และความเข้าใจที่เกิดขึ้นอันเป็นผลจากการเรียนรู้นี้ จะถูกเก็บไว้เป็น **“ความจำ”** ตรงบริเวณรอยเชื่อมต่อที่เกิดขึ้นนี้เอง หากมีการเรียนรู้ในเรื่องเดิมเกิดขึ้นซ้ำๆ อีก รอยเชื่อมต่อนั้นก็จะมีความแข็งแรง มั่นคงขึ้น นั่นก็คือเราจะจำเรื่องนั้นได้ดี แต่หากการเรียนรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นเพียงไม่กี่ครั้งและถูกปล่อยปละละเลย ไม่มีการเรียนรู้แบบเดิมเกิดขึ้นอีกเป็นเวลานานๆ รอยเชื่อมต่อของเซลล์ก็จะสลายไป นั่นก็แปลว่าเราก็จะลืมเรื่องนั้นไป การเรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ หรือความจำเดิมที่ถูกเก็บไว้ตรงบริเวณรอยเชื่อมต่อใดๆ ก็จะมีผลทำให้รอยเชื่อมต่อนั้นๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง ความรู้และความจำที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ จะส่งผลต่อความคิด วิถีคิด ความฉลาด การใช้เหตุผล การตัดสินใจและพฤติกรรมของคนเรา ซึ่งเขาได้สรุปไว้เป็นประโยคสั้นๆว่า

“การเรียนรู้ทำให้เราเป็นอย่างที่เราเป็นอยู่ทุกวันนี้” หรือ **“We are who we are because of what we have learned and remember”** ดังที่ได้กล่าวถึงไว้ตั้งแต่แรก

นอกจากนี้เขายังค้นพบว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนี้ มีอิทธิพลเหนี่ยวนำหรือพันธุกรรม นั่นก็แปลว่าการที่คนเราจะฉลาดหรือไม่นั้น ปัจจัยทางพันธุกรรมไม่ได้เป็นตัวชี้ขาด **ประสบการณ์และการเรียนรู้ที่เราได้รับต่างหากคือปัจจัยสำคัญ**

การค้นพบนี้ทำให้เราสามารถนำเอาความรู้ที่เคยมีอยู่แล้วหลายอย่างมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ในเรื่องโมเดลการเรียนรู้ของมนุษย์ หรือ Information Processing Model

จากแนวคิดของ Information Processing Model เราจะเห็นว่าข้อมูลที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความรู้และความจำของเรานั้นถูกรับเข้ามาผ่านทางประสาทสัมผัสทั้งห้าของเรา เกิดกระบวนการวิเคราะห์ ตีความ สังเคราะห์ และกลายเป็นความรู้สำหรับเราในที่สุด

การอ่านหนังสือ การได้ลองทำ การได้เห็น การได้สัมผัส การได้ยิน ได้กลิ่น ได้ลิ้มรส ล้วนก่อให้เกิดการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความรู้ ความจำให้กับเราได้ทั้งสิ้น

(อ้างอิง : เอกสารแจก รักลูกอวอร์ด... กับการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน) ❧

ธรรมล้ำลึกปัสกา

เขารู้	ในวัน	ต้นสัปดาห์
ที่พระ	คูหา	แสนโสภณ
ไร้ร่าง	พระอาจารย์	ทรงธรรม
มีเพียง	ผ้าพัน	พับวาง
โอ้พระ	เยซู	พระเจ้าข้า
โปรดเสด็จ	กลับมา	ไม่ห่าง
ลูกนี้	จะถวาย	พลีวง
ดวงใจ	บางๆ	ที่บาทองค์

พระคหาวีที่ว่างเปล่าทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงแสงสว่าง ที่รอดเข้าไปในพระคหานั้น ในยามที่หินถูกเคลื่อนออกไปจากปากพระคหา พระเยซูเจ้าทรงเป็นความสว่าง ผู้ที่อยู่ชิดสนิทกับพระองค์จะไม่เดินในทางที่มีมืดมิดเลย แสงสว่างจะสอดส่องเข้าไปยังทุกถิ่นที่ที่พระเยซูเจ้าประทับอยู่ ในยามที่ดวงใจของข้าพเจ้าปิดสนิท ความมืดมิดเข้ามาเยือนความท้อแท้ อ่อนล้า ลึกลับหวัดคลานเข้ามาท่ามกลางความมืด ความมืดที่ปีศาจร้ายคอยหมายมุ่งจะตะครุบเอาวิญญาณข้าพเจ้าไปเสีย แต่ตราบใดที่ข้าพเจ้ายังมีความเชื่อ ความหวัง และความรักในพระเจ้า แสงสว่างแห่งชีวิตของลูกแม้จะริบหรี่แต่มันจะไม่มืดดับไป มันจะกลับมาลุกโชติช่วงอีกครั้งหนึ่งอย่างสวยงาม

“เขานำองค์พระผู้เป็นเจ้าไปจากพระคหาแล้ว

พวกเราไม่รู้ว่าเขาพาพระองค์ไปไว้ในไหน”

(ยอห์น 20:2)

วันนี้ เซอร์เวโรนิกา ประราศรี มาเยี่ยมเยียนห้องคำสอน และทักทายพูดคุยถึงภาพติดกระຈกในห้องคำสอนที่เกี่ยวกับธรรมล้ำลึกปัสกา มาเซอร์ชวนพูดคุยถึงธรรมล้ำลึกปัสกาว่าหมายถึง การรับทรมาน ลึกลับพระชนม์ และกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า

มาเซอร์สอนว่า เราเองก็ต้องยึดเอาธรรมล้ำลึกปัสกาเป็นชีวิตเช่นกัน ในขณะที่เรายังอยู่บนโลกนี้ เราต้องยอมรับความทุกข์ทรมานในชีวิต และหากเราสามารถเอาชนะความทุกข์ยากนี้ได้ จนถึงวันตายเราก็จะได้กลับคืนชีพพร้อมกับพระคริสตเจ้าเช่นกัน แบบอย่างของพระเยซูเจ้าสอนใจเราให้รู้จักที่จะยอมรับ

และยินยอมที่จะให้ความทุกข์ยากเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต การยอมรับความทุกข์ยากก็เป็นความทุกข์เช่นกัน เพราะมันทำไม่ไ้ง่ายเลย แต่การยินยอมที่จะอยู่กับความทุกข์ยากนั้น กลับให้คุณมากกว่าผลของความทุกข์เสียอีก เพราะสิ่งที่เรารอคอยคือชีวิตนิรันดร์ ความสุขแท้ที่นิรันดร์ ที่ต้องผ่านการหล่อหลอมจากความทุกข์ยากจนได้รับชัยชนะนั้น เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงได้รับในธรรมล้ำลึกปัสกา

“พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าชูขึ้น

พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

มีชัยชนะ

ข้าพเจ้าจะไม่ตาย ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่

และจะประกาศพระราชากิจยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

(สดุดี 118:16-17) ๕

ความเชื่อที่ร้ายรา

ข้าแต่พระเป็นเจ้า และแล้ววันที่เราสามผู้เพื่อนกันก็มาถึง เพื่อนผู้ convert เป็นมุสลิมพาภรรยาไปด้วย เขาขออนุญาตสถานที่ที่เป็นโรงแรมของชาวมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ ซึ่งลูกไม่เคยรู้จักมาก่อนเลย

ทันทีที่เห็นได้ที่เราเจอหน้ากันทุกคน เพื่อนมุสลิมสนใจว่าลูกทำไมถึงมาเป็นคาทอลิกมากพอๆ กับที่ลูกอยากทราบว่าเขาทำไมถึงไปเป็นมุสลิม

เรื่องราวชีวิตการเปลี่ยนความเชื่อของเขาทำให้ลูกถึงกับอึ้งไปเลย

เขาเกิดมาในครอบครัวที่มารดาเป็นคาทอลิก บิดาไม่ใช่ เขาเป็นเด็กช่วยเหลือสังคมตั้งแต่เล็กจนโตเป็นหนุ่มและเป็นในวัดที่เป็นศูนย์กลางของพระศาสนจักรด้วย แต่เขาไม่เคยอ่านพระคัมภีร์เลย (เหมือนกับเพื่อนอีกคนที่นั่งอยู่ด้วยเบียบเลย!) และเขารู้สึกว่าศาสนพิธีทั้งหลายนั้น แม้ว่าจะ (ดูเหมือน) ศักดิ์สิทธิ์ แต่ในใจของเขานั้นกลวง เขาไม่เคยได้สัมผัสพระเจ้าในใจเขา และไม่ทราบพระเจ้ามีจริงหรือเปล่า หรืออยู่ที่ใด

ถึงจุดนั้น เพื่อนอีกคนรีบแทรกขึ้นมาว่า

“เหมือนผมเบียบเลย!”

ต่อมา เขามีโอกาสได้อ่านคัมภีร์กุรอ่านหรือพระคัมภีร์ของชาวมุสลิม แล้วเขาก็ตื่นเต้นมาก และบอกกับตัวเองว่า ใช่แล้ว เขาได้พบพระเจ้าที่แท้จริงแล้ว เขาเล่าว่า เขาได้อ่านคัมภีร์กุรอ่านหลายรอบ และมีหลายอย่างในนั้นพิสูจน์ได้ในทางวิทยาศาสตร์

ลูกจึงถามเขาว่า “ตอนคุณเป็นคาทอลิก ทำไมไม่อ่านพระคัมภีร์?” “ไม่มีใครให้ผมอ่าน”

ภรรยาของเขาพูดขึ้นมาว่า

“ถ้าพี่ได้อ่านคัมภีร์กุรอ่าน หนูว่าพี่ต้องเชื่อในพระอัลเลาะห์ของเราและเป็นมุสลิมที่ดีเลยทีเดียว”

“พี่อ่านพระคัมภีร์ไปเบิ้ลละ”

หลังจากนั้น สามีของเธอก็หยิบยกประเด็นต่างๆ ในคัมภีร์กุรอ่านขึ้นมาเล่าให้ลูกฟัง ต้องบอกว่าเป็นพระพรของพระองค์ที่ลูกได้ศึกษาพระคัมภีร์ไปเบิ้ลพอสมควร ลูกจึงสามารถหยิบประเด็นต่างๆ ในพระคัมภีร์ไปเบิ้ลที่แตกต่างจากความเชื่อของเขาในขณะนี้ขึ้นมาโต้ตอบให้เขาฟังว่า ในความเชื่อของศาสนาคริสต์เป็นแบบนี้ แบบนั้นะ เขาเงิบและพูดเพียงแต่ว่า “ผมไม่เคยศึกษาพระคัมภีร์ทางคริสต์ตอนผมเป็นคาทอลิก เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ทราบเลยถึงสิ่งที่พี่พูดมา”

เราใช้เวลา 5 ชั่วโมงเต็มๆ จาก 6 โมงครึ่งถึง 5 ทุ่มครึ่ง (จนเด็กเลิฟจะปิดห้องอาหารหลายครั้ง) ในการถกกันถึงเรื่องราวในคัมภีร์กุรอ่านและพระคัมภีร์ไปเบิ้ล ลูกเปิดใจฟังเพื่อนคนนี้พูดถึงศาสนาของเขาในปัจจุบัน เพราะลูกเองอยากทราบเกี่ยวกับศาสนาอิสลามมานานแล้ว แต่ไม่ทราบจะไปถามใครดี ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์มีเรื่องราวในประวัติศาสตร์แห่งความเชื่อต่อต้านกับพระคัมภีร์ฉบับพันธสัญญาเดิมเหมือนกัน แต่พวกเขาไม่เชื่อเรื่องราวตามพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่หรือพระวรสารของพวกเราคริสตชน

ตลอดเวลา 5 ชั่วโมงกว่านั้น เพื่อนอีกคนกลายเป็นคนพูดน้อยเพราะเขายังถือว่าเป็นคาทอลิกอยู่ แต่เขาไม่ทราบทั้งพระคัมภีร์ไปเบิ้ลและคัมภีร์กุรอ่าน เขาก็ได้แต่ฟังด้วยความทึ่ง (แต่ไม่ใช่ด้วยความเชื่อ) ลูกเอง

รู้สึกประหลาดใจเกี่ยวกับเพื่อนมุสลิมคนนี้ว่า คาทอลิกคนหนึ่งที่เป็นเด็กช่วยมิสซาเป็นเวลา 10 กว่าปีในวัยเด็ก สามารถปลั่งสิ่งต่างๆ ที่เป็นการเชื่อขั้นพื้นฐานของศาสนาคริสต์ โดยคิดว่าเรื่องราวทั้งหมดไม่เป็นความจริง ได้อย่างสิ้นเชิง

เราจบการพบปะคืนนั้นด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกันในฐานะเพื่อน เราตั้งกรุปไลน์ขึ้นมาเฉพาะเรา 4 คนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องศาสนาทั้งสอง และเพื่อ “educate” เพื่อนคนที่สาม ลูกอยากทราบเรื่องราวเพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ซึ่งภรรยาของเพื่อนมุสลิมนี้รับปากด้วยความยินดีและในเวลาเดียวกันสามีเขาได้บอกกับลูกว่า เขาสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวในพระคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ ซึ่งเขาไม่เคยอ่านมาก่อนเลยกับลูก ซึ่งลูกก็รับปากด้วยความยินดี

คืนนั้น แม้ว่าจะตึกมากแล้ว แต่ภรรยาของเพื่อนมุสลิมก็ส่งข้อความต่างๆ ตลอดจนคลิปเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาอิสลาม และโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับพระเยซูในคัมภีร์ที่ลูกขออ่านเป็นพิเศษ

ภายในเวลา 1 คืนและอีก 1 วันถัดมา ลูกได้มีโอกาสศึกษาและทราบข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาอิสลามโดยสังเขป และทราบว่าชาวมุสลิมมองพระเยซูว่าเป็นใคร และความเชื่อของพวกเขาต่างจากความเชื่อของชาวคริสต์อย่างไร

แล้วลูก... ก็ขอบพระคุณพระองค์

ความเชื่อ (Faith) และความรัก (Love) ที่แท้จริง เป็นสองสิ่งที่เป็นพระพรของพระเจ้าที่ประทานให้แก่มนุษย์ที่ซื้อขายด้วยเงินไม่ได้ และเป็นสองสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเกิดกับมนุษย์ได้เท่านั้น ทั้งสองเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับต้องก็ไม่ได้ แต่มีพลังมหาศาล แรงกว่าช้างทั้งโขลงมารวมกันเสียอีก คนที่มีความเชื่อยอมพลีชีพเพื่อพระเจ้าของพวกเขาโดยไม่ต้องคิดเป็นครั้งที่สองดังเช่นมรณสักขีและนักบุญทั้งหลายในพระศาสนจักร คนที่รักกันต่อให้คนค้านกันทั้งโลก ก็จะไม่รักกัน

แต่... จะทำอย่างไรจึงจะมีความเชื่อได้ล่ะ?

ความเชื่อเป็นพระพรของพระเจ้า แต่เราต้องเฝ้าหา ไม่ใช่ขอให้พระเจ้าโยนความเชื่อลงมาให้เราจากสวรรค์ และเราต้อง “สื่อ” กับพระองค์ การสวดภาวนาคือ การ “สื่อ” ของเรากับพระเจ้า การอ่านพระคัมภีร์เป็นการเปิดใจให้พระองค์ทรง “สื่อ” กับเรา หากเราไม่ทำสองสิ่งนี้แล้ว จิตใจของเราก็จะกลวงโป้งดังเช่นเพื่อนของลูก 2 คนนี้ ถึงแม้จะเป็นเด็กช่วยมิสซาเป็นเวลาถึง 10 กว่าปีทั้งคู่ แต่จิตใจของเขาว่างเปล่า เมื่อมีใครเติมอะไรลงไป ก็เลยเติมลงไปได้ง่าย ลูกคิดของลูกเช่นนี้แหละ

เพื่อนคนที่กล้วตายแล้วเกิดเป็นไส้เดือนก็ขอบคุณลูกที่ลูกสวดภาวนาให้เขาทุกคืน เพื่อนคนที่เป็นมุสลิมก็อยากทราบว่าพระคัมภีร์ไบเบิลสอนอะไรบ้าง แม้ว่าสำหรับเขามันเลยเวลาที่เขาคงจะทราบ แต่เขาต้องการไปเปรียบเทียบับคัมภีร์ที่อ่านที่เขาศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว พวกเขาขอมาบ้านของลูกเพื่อคุยกันต่อถึงเรื่องความเชื่อ และศาสนาอีก ซึ่งลูกก็ยินดี

สรุป ลูกเลยบอกกับตัวเองว่า ลูกต้องศึกษาพระคัมภีร์ให้ลึกซึ้งกว่านี้แล้ว เพราะจากการที่ได้พบกับเพื่อนสองคนนี้ได้ทราบบ้างในลักษณะเช่นนี้ ลูกได้กลายเป็น Defender of the Faith โดยไม่รู้ตัว

ขอพระเจ้าได้โปรดประทับอยู่กับลูกและประทานพระพรแก่ลูกในสิ่งที่ลูกกำลังทำอยู่นี้เทอญ

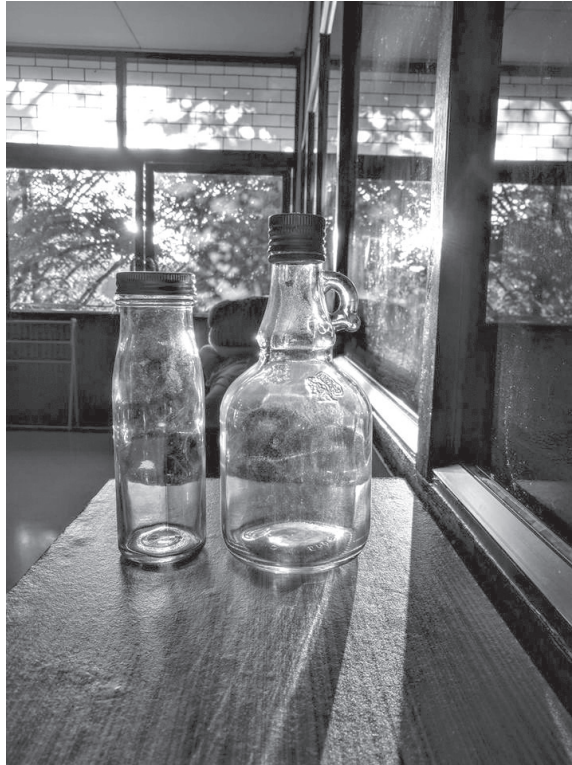
“ร่างกายที่ปราศจากวิญญาณย่อมตายแล้วฉันใด ความเชื่อที่ไม่มีการกระทำก็ย่อมตายแล้วฉันนั้น”

(ยากอบ 2:26)

อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

เวลาในขวดเปล่า

เวลาในขวดเปล่า
พบทางสว่างทิศ
เปิดเพื่อความเชื่อมั่น
ขวดเปล่าไม่เป็นไร
เวลาในขวดเปล่า
เสียงเดิมยังได้ยิน
ขวดเปล่าจึงไม่เปล่า
เรื่องราวก็ล่าน่า
ขวดเดิมยังตั้งเด่น
ยังอยู่รู้คอยรอ

ขอพระเจ้าทรงเติมจิต
ใจไม่ปิดแต่เปิดไว้
ยังยืนยันและย้ำใหม่
น้ำพระทัยจะไหลริน
จะสุขเศร้าร้อนรับสิ้น
ผ่านทางเขนเห็นแสงธรรม
หมายถึงเราก็เข้าค่า
ย้ำพระพรยังเพียงพอ
ก็ยังเห็นเธอข้ามท้อ
ขอพระเจ้าเฝ้าดูแล.

ภัสร์

17 มีนาคม 2018

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

CleanTEC®

41304

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th